
دعای عرفه
الحمد لله الذی لیس لقضایه دافع
و لا لعطایه مانع کصنعه صنع صانع
و هو الجواد الواسع فطر اجناس بدایع
و اتقن بحکمته الصنایع لا تخفی
علیه الطلایع و لا تضیع عنده الودایع

دعای عرفه

نویسنده:

عباس قمی

ناشر چاپی:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

دعای عرفه

مشخصات کتاب

سرشناسه: قمی عباس ۱۲۵۴ – ۱۳۱۹.

عنوان قراردادی: دعای عرفه از مفاتیح الجنان. فارسی – عربی. برگزیده

عنوان و نام پدیدآور: دعای عرفه از منتخب مفاتیح الجنان تالیف عباس قمی [به خط محمد باقر شریف .

مشخصات نشر: اصفهان ،مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، ۱۳۹۱

مشخصات ظاهری: [۵۰] ص ۱۲/۵×۹ س‌م.

یادداشت: فارسی – عربی

یادداشت: عنوان روی جلد: دعای عرفه

عنوان روی جلد: دعای عرفه

موضوع: اعمال

موضوع: دعاها – عرفه

موضوع: زیارتنامه‌ها

رده بندی کنگره: BP۲۶۷/۸ /ق۹ م۷۰۴۲۱۲۸

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۷۷۲

شماره کتابشناسی ملی: م ۷۹-۱۱۵۶۳

مقدمه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی جَعَلَ الْحَمْدَ مِفْتَاحا لِذِكْرِهِ وَ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ نَاطِقَةً بِحَمْدِهِ وَ شُكْرِهِ وَ الصَّلاةُ وَ السَّلامُ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ الْمُشْتَقِّ اسْمُهُ مِنِ اسْمِهِ الْمَحْمُودِ وَ عَلَى آلِهِ الطَّاهِرِينَ أُولِی الْمَكَارِمِ وَ الْجُودِ.

و بعد چنین گوید این فقیر بی بضاعت و متمسک به أحادیث أهل بیت رسالت علیهم السلام عباس بن محمد رضا القمی ختم الله لهما بالحسنی و السعادهٔ که بعضی از اخوان مؤمنین از این داعی درخواست نمودند که کتاب مفتاح الجنان را که متداول شده بین مردم مطالعه نمایم و آنچه از ادعیه آن کتاب که سند دارد ذکر نمایم و آنچه را که سندش به نظرم نرسیده ذکر ننمایم و اضافه کنم بر آن بعض ادعیه و زیارات معتبره که در آن کتاب ذکر نشده پس احقر خواهش ایشان را اجابت نموده و این کتاب را به همان ترتیب جمع آورده و نامیدم آن را به مفاتیح الجنان و مرتب گردانیدم آن را بر سه باب:

باب اول:

در تعقیب نمازها و دعاهای ایام هفته و اعمال شب و روز جمعه و بعض ادعیه مشهوره و مناجات خمس عشره و غیرها.

باب دوم:

در اعمال ماههای سال و فضیلت و اعمال روز نوروز و اعمال ماههای رومی

باب سیم:

در زیارات و آنچه مناسب آن باب است امید که اخوان مؤمنین بر وفق آن عمل نمایند و این گنه‌کار رو سیاه را از دعا و زیارات و طلب مغفرت فراموش نفرمایند

اعمال شب و روز عرفه

شب نهم از شبهای متبرک و شب مناجات با قاضی الحاجات است و توبه در آن شب مقبول و دعا در آن مستجاب است. عبادت در این شب، اجر صد و هفتاد سال عبادت را دارد. برای شب عرفه چند عمل وارد شده است: ۱- دعایی که با این عبارت آغاز میشود، خوانده شود اَللّهُمَّ یا شاهِدَ کُلِّ نَجْوی وَ مَوْضِعَ کُلِّ شَکْوی وَ عالِمَ کُلِّ خَفِیَّةٍ وَ مُنْتَهی کُلِّ حاجَةٍ یا مُبْتَدِئاً که روایت شده هر کس آن را در شب عرفه یا در شبهای جمعه بخواند خداوند او را بیامرزد. ۲- [به نقل کفعمی] تسبیحات عشر را که در اعمال روز عرفه آمده است را هزار مرتبه خوانده شود . ۳- دعاء اللّهُمَّ مَنْ تَعَبَّاَ وَ تَهَیَّاَ را که در روز عرفه و شب و روز جمعه نیز وارد است، خوانده شود. ۴- زیارت امام حسین علیه السلام .

اعمال روز عرفه روز نهم روز عرفه و از اعیاد عظیمه است اگرچه به اسم عید نامیده نشده است . عرفه روزی است که حق تعالی بندگان خویش را به عبادت و طاعت خود فرا خوانده و سفره های جُود و احسان خود را برای ایشان گسترانیده و شیطان در این روز خوار و حقیرتر و راندهتر و خشمناکترین اوقات خواهد داشت و روایت شده که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در روز عرفه صدای سائلی را شنید که از مردم تقاضای کمک مینمود. امام به او فرمود: وای بر تو آیا در این روز از غیر خدا تقاضا میکنی؟ حال آن که در این روز امید میرود که بچههای در شکم هم از فضل خدا بی نصیب نمانند و سعید شوند. برای این روز اعمالی ذکر شده است:

۱- غسل که مستحب است قبل از زوال انجام شود . ۲- زیارت امام حسین علیه السلام ،

که از هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد بالاتر است و احادیث، در کثرت فضیلت زیارت آن حضرت در این روز متواتر است و اگر کسی توفیق یابد که در این روز در تحت قُبّه مقدّسه آن حضرت باشد ثوابش کمتر از کسی که در عرفات است نیست. ۳- بعد از نماز عصر پیش از آن که مشغول به خواندن دعاهای عرفه شود در زیر آسمان دو رکعت نماز بجا آورد و نزد حق تعالی به گناهان خود اعتراف و اقرار کند تا به ثواب عرفات رستگار شود و گناهانش آمرزیده گردد. پس چون وقت زوال شد زیر آسمان رَوَد و نماز ظهر و عصر را با رکوع و سجود نیکو به عمل آورد و چون فارغ شود دو رکعت نماز اقامه کند. در رکعت اوّل بعد از حمد، توحید و در دوم بعد از حمد، قُل یا اَیُّهَا الْکافِروُنَ خوانده شود. و بعد از آن چهار رکعت نماز گزارد که در هر رکعت بعد از حمد، توحید پنجاه مرتبه بخواند. که این نماز، همان نماز حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است .

۴- شیخ کفعمی در مصباح فرموده مستحب است روزه روز عرفه برای کسی که ضعف پیدا نکند و مانع دعا خواندن او نشود. ۵- مستحب است غسل پیش از زوال و زیارت امام حسین علیه السلام در روز و شب عرفه . ۶- تسبیحات حضرت رسول صَلَّی اللهِ عَلِیهِ وَ آله در روز عرفه

که در ذیل میآید: سُبْحانَ الَّذی فِی السَّمآءِ عَرْشُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی الْاَرْضِ حُکْمُهُ منزه است خدایی که در آسمان است عرش او منزه است خدایی که در زمین است فرمان و حکمش سُبْحانَ الَّذی فِی الْقُبُورِ قَضآؤُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی الْبَحْرِ سَبیلُهُ منزه است خدایی که در گورها قضا و فرمانش جاری است منزه است خدایی که در دریا راه دارد سُبْحانَ الَّذی فِی النّارِ سُلْطانُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ منزه است خدایی که در آتش دوزخ سلطنتش موجود است منزه است خدایی که در بهشت رحمت او است سُبْحانَ الَّذی فِی الْقِیمَةِ عَدْلُهُ سُبْحانَ الَّذی رَفَعَ السَّمآءَ سُبْحانَ منزه است خدایی که در قیامت عدل و دادش برپا است منزه است خدایی که آسمان را بالا برد منزه است خدایی الَّذی بَسَطَ الْاَرْضَ سُبْحانَ الَّذی لا مَلْجَاَ وَلا مَنْجا مِنْهُ اِلاّ اِلَیْهِ پس که زمین را گسترد منزه است خدایی که ملجا و پناهی از او نیست جز بسوی خودش * * بگو سُبْحانَ اللّهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلا اللّهُ وَاللّهُ اَکْبَرُ صد مرتبه و بخوان منزه است خدا و حمد از آن خدا است و معبودی جز خدا نیست و خدا بزرگتر از توصیف است . ۷- سوره توحید صد مرتبه و آیة الکرسی صد

مرتبه و صلوات بر محمّد و آل محمّد صد مرتبه خوانده شود و دعای ذیل خوانده شود: لااِلهَالا اللّهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکَ وَ لَهُ الْحَمْدُ یُحْیی وَ یُمیتُ معبودی جز خدا نیست یگانه ای که شریک ندارد پادشاهی خاص او است و از آن او است حمد زنده کند و بمیراند وَیُمیتُ وَیُحْیی وَهُوَ حَیٌّ لا یَموُتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلی کُلِّشَیْءٍ قَدیرٌ و بمیراند و زنده کند و او است زنده ای که نمیرد هرچه خیر است بدست او است و او بر هر چیز توانا است. ده مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّهَ الَّذی لا اِلهَ اِلاّ هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَ اَتوُبُ اِلَیْهِ آمرزش خواهم از خدایی که معبود بحقی جز او نیست که زنده و پاینده است و بسویش توبه کنم ده مرتبه یا اَللّهُ ده مرتبه یا رَحْمنُ ده مرتبه یا رَحیمُ ده مرتبه یا بَدیعَ ای خدا * ای بخشاینده * ای مهربان * ای پدیدآرنده السَّمواتِ وَالْاَرْضِ یا ذَاالْجَلالِ وَالْاِکْرامِ ده مرتبه یا حَیُّ یا قَیُّومُ ده آسمانها و زمین ای صاحب جلالت و بزرگواری * ای زنده و ای پاینده* مرتبه یا حَنّانُ یا مَنّانُ ده مرتبه یا لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ ده مرتبه امینَ ده مرتبه ای پرعطا ای پرنعمت * ای که معبودی جز تو نیست * اجابت کن * ۸- ذکر صلوات از حضرت صادق علیه السلام اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ یا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَیَّ مِنْ حَبْلِ الْوَریدِ یا خدایا از تو خواهم ای کسی که او نزدیکتر است به من از رگ گردن ای مَنْ یَحوُلُ بَیْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ یا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الاَعْلی وَبِالْاُفُقِ که حائل شود میان انسان و دلش ای که او در دیدگاه اعلی است و در افق الْمُبینِ یا مَنْ هُوَ الرَّحْمنُ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوی یا مَنْ لَیْسَ کَمِثْلِهِ آشکاری است ای که او بخشاینده است و بر عرش استیلا دارد ای که نیست مانندش شَیْءٌ وَ هُوَ السَّمیعُ الْبَصیرُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ الِ محمد چیزی و او شنوا و بینا است از تو خواهم که درود فرستی بر محمد و آل محمد . و بخواه حاجت خود را که برآورده خواهد شد انشاءالله تعالی پس بخوان این صَلَوات را که از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که بخواهد مسرور کند محمّد و آل محمّد را در صَلَوات بر ایشان بگوید: اَللّهُمَّ یا اَجْوَدَ مَنْ اَعْطی وَ یا خَیْرَ خدایا ای بخشنده ترین عطابخشان و ای بهترین مَنْ سُئِلَ وَیا اَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِی درخواست شدگان و ای مهربانترین کسی که از او مهربانی جویند خدایا درود فرست بر محمد و آلش در الاَوَّلینَ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِی الْاَّخِرینَ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ زمره پیشینیان و درود فرست بر محمد و آلش در زمره پسینیان و درود فرست بر محمد و آلِهِ فِی الْمَلَاءِ الاَعْلی وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِی الْمُرْسَلینَ و آلش در ساکنین عالم بالا و درود فرست بر محمد و آلش در زمره مرسلین اَللّهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً وَآلَهُ الْوَسیلَةَ وَالْفَضیلَةَ وَالشَّرَفَ وَالرِّفْعَةَ خدایا عطا کن به محمد و آلش مقام وسیله و فضیلت و شرف و رفعت وَالدَّرَجَةَ الْکَبیرَةَ اَللّهُمَّ اِنّی آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ و درجه بلند خدایا من ایمان آوردم به محمد صلی الله علیه و آله وَلَمْ اَرَهُ فَلا تَحْرِمْنی فِی الْقِیمَةِ رُؤْیَتَهُ وَارْزُقْنی صُحْبَتَهُ وَ تَوَفَّنی با اینکه او را ندیده ام پس در روز قیامت از دیدارش محرومم مفرما و مصاحبت و همنشینی او را روزیم فرما عَلی مِلَّتِهِ وَاسْقِنی مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَباً رَوِیّاً سآئِغاً هَنَّیئاً لا اَظْمَاءُ و بر کیش او بمیرانم و بنوشانم از حوض او (حوض کوثر) نوشاندنی سیراب و جانبخش و گوارا که بَعْدَهُ اَبَداً اِنَّکَ عَلی کُلِّشَیْءٍ قَدیرٌ اَللّهُمَّ اِنّی آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلّی پس از آن هرگز تشنه نشوم که براستی تو بر هرچیز توانایی خدایا من ایمان آورده ام به محمد صلی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَعَرِّفْنی فِی الْجِنانِ وَجْهَهُ اَللّهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّداً الله علیه وآله و او را ندیده ام پس در بهشت رویش را به من نشان ده خدایا برسان به محمد صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ مِنّی تَحِیَّةً کَثیرَةً وَ سَلاماً . صلی الله علیه و آله از جانب من تحیتی بسیار و سلامی . ۹- دعای ام داود خوانده شود . ۱۰- این تسبیح را که ثواب آن بسیار است گفته شود: سُبْحانَ اللّهِ قَبْلَ کُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّهِ بَعْدَ کُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّهِ مَعَ کُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ منزه باد خدا پیش از هر کس و منزه باد خدا پس از هرکس و منزه باد خدا با هرکس و منزه باد اللّهِ یَبْقی رَبُّنا ویَفْنی کُلُّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّهِ تَسْبیحاً یَفْضُلُ تَسْبیحَ خدا که باقی ماند پروردگار ما و فانی شود هرکس و منزه باد خدا تنزیهی که فزونی گیرد بر تسبیح الْمُسَبِّحینَ فَضْلاً کَثیراً قَبْلَ کُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّهِ تَسْبیحاً یَفْضُلُ تسبیح گویان فزونی بسیاری پیش از هرکس و منزه باد خدا تنزیهی که فزونی گیرد بر تَسْبیحَ الْمُسَبِّحینَ فَضْلاً کَثیراً بَعْدَ کُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّهِ تَسْبیحاً تسبیح تسبیح گویان فزونی بسیاری پس از هرکس و منزه باد خدا تنزیهی که یَفْضُلُ تَسْبیحَ الْمُسَبِّحینَ فَضْلاً کَثیراً مَعَ کُلِّ اَحَدٍ وَ سُبْحانَ اللّهِ تَسْبیحاً یَفْضُلُ تَسْبیحَ الْمُسَبِّحِینَ فزونی گیرد بر تسبیح تسبیح گویان فزونی بسیار با هر کس ، و منزه باد خدا تنزیهی که فزونی گیرد

بر تسبیح تسبیح گویان فَضْلاً كَثيراً لِرَبِّنَا الْباقى وَيَفْنى كُلَّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللّهِ تَسْبيحاً لا يُحْصى وَلا يُدْرى وَلا يُنْسى وَلا برتری بسیاری برای پروردگـار ما که باقی مانـد و جز او فانی شودهر کس و منزه باد خـدا تنزیهی که به شـماره در نیایـد و دانسته نشود و فراموش نگردد و يَبْلى وَلا يَفْنى وَلَيسَ لَهُ مُنْتَهى وَسُبْحانَ اللّهِ تَسْبيحاً يَدوُمُ کهنه نشود و فنـا نپـذیرد و انتهـایی برایش نباشـد و منزه باد خـدا تنزیهی که دوام داشـته باشـد بِدَوامِهِ وَيَبْقى بِبَقآئِهِ فى سِنِى الْعالَمينَ وَشُهوُرِ الدُّهوُرِ وَاَيّامِ به دوام او و باقی ماند به بقای او در طول سالهای این جهان و سایر جهانیان و ماههای این روزگار و هر روزگار و روزهای الـدُّنْيا وَساعاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ وَسُبْحانَ اللّهِ اَبَدَ الاَبَدِ وَمَعَ الاَبَدِ مِمّا دنیا و ساعات شب و روز و منزه باد خـدا تا جاویـدان است جاویـد و همراه با جاویـد بدانسان که لا يُحْصيهِ الْعَدَدُ وَلا يُفْنيهِ الاَمَدُ وَلا يَقْطَعُهُ الاَبَدُ و تَبارَكَ اللّهُ شـماره اش نتوان کرد و زمان و مدت آنرا به فنا نکشاند و قطعش نکند ((هرگز)) و بزرگ است خـدا اَحْسَنُ الْخالِقينَ پس بگو: وَالْحَمْدُ لِلّهِ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّهِ بَعْدَ كُلِّ بهترین آفریدگان * و سـتایش خاص خدا اسـت پیش از هرکس و سـتایش از آن او است پس از هر اَحَدٍ تا آخر دعا لکن بجای هر سُبْحانَاللّهِ الْحَمْدُلِلّهِ بگو و چون به اَحْسَنُ کس * منزه است خـدا و سـتایش خـاص خـداست * بهترین الْخالِقينَ رسیدی بگو: لا اِلهَ اِلا اللّهُ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ تا به آخر بجای سُبْحانَ اللّهِ آفریـدگان * معبودی نیست جز خـدا پیش از هرکس * منزه است خـدا لا اِلهَ اِلا اللّهُ می گوئی و بعـد از آن بگو: وَاللّهُ اَكْبَرُ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ تا به آخر که بجای جز او خـدایی نیست * و خـدا بزرگتر است از توصـیف پیش از هر کس * سُبْحانَ اللّهِ اَللّهُ اَكْبَرُ می گوئی پس می خوانی دعای : اَللّهُمَّ مَنْ تَعَبَّاءَ وَتَهَيَّاءَ را که منزه است خدا و خدا بزرگتر است از توصیف

۱۱- دعـای امام حسـین علیه السـلام در روز عرفه خوانـده شود. ۱۲- در آخر روز عرفه این دعـا خوانـده شـود : يا رَبِّ اِنَّ ذُنُوبى لا تَضُرُّكَ وَاِنَّ مَغْفِرَتَكَ لى لا تَنْقُصُكَ فَاَعْطِنى ما لا پروردگارا همانا گناهان من زیانی به تو نزنـد و محققاً آمرزش تو از من نقصانی به تو نرسانـد پس عطا کن به من يَنْقُصُكَ وَاغْفِرْ لى ما لايَضُرُّكَ و ایضا بخوان : اَللّهُمَّ لا تَحْرِمْنى خَيْرَ ما آنچه را نقصانت نرسانـد و بیامرز برایم آنچه را زیانت نزند * خدایا محرومم مکن از آن خیری که عِنْدَكَ لِشَرِّ ما عِنْدى فَاِنْ اَنْتَ لَمْ تَرْحَمْنى بِتَعَبى وَ نَصَبى فَلا نزد تـو است بخـاطر آن شـری که در پیش من است پس اگر تو به رنـج و خسـتگیم رحم نمی کنی پس تَحْرِمْنى اَجْرَ الْمُصابِ عَلى مُصيبَتِهِ محرومم مدار از پاداش مصیبت دیده ای بر مصیبتش . ۱۳- دعای مشلول خوانده شود.

دعای شب و روز عرفه و جمعه

متن

ظ(و شیخ طوسی و سید و کفعمی و سید بن باقی گفته‌اند که مستحب است در شب جمعه و روز آن و شب عرفه و روز آن این دعا بخوانند و ما دعا را از مصباح شیخ نقل می‌کنیم و دعا این است

اللَّهُمَّ مَنْ تَعَبَّأَ وَ تَهَيَّأَ وَ أَعَدَّ وَ اسْتَعَدَّ لِوِفَادَةٍ إِلَى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَ طَلَبَ نَائِلِهِ وَ جَائِزَتِهِ

فَإِلَيْكَ يَا رَبِّ تَعْبِيَتِي وَ اسْتِعْدَادِي رَجَاءَ عَفْوِكَ وَ طَلَبَ نَائِلِكَ وَ جَائِزَتِكَ

فَلَا تُخَيِّبْ دُعَائِي يَا مَنْ لَا يَخِيبُ عَلَيْهِ سَائِلٌ (السَّائِلُ) وَ لَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ

فَإِنِّي لَمْ آتِكَ ثِقَةً بِعَمَلٍ صَالِحٍ عَمِلْتُهُ وَ لَا لِوِفَادَةِ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ

أَتَيْتُكَ مُقِرّاً عَلَى نَفْسِي بِالْإِسَاءَةِ وَ الظُّلْمِ مُعْتَرِفاً بِأَنْ لَا حُجَّةَ لِي وَ لَا عُذْرَ

أَتَيْتُكَ أَرْجُو عَظِيمَ عَفْوِكَ الَّذِي عَفَوْتَ (عَلَوْتَ) بِهِ (عَلَى) عَنِ الْخَاطِئِينَ (الْخَطَّائِينَ)

فَلَمْ يَمْنَعْكَ طُولُ عُكُوفِهِمْ عَلَى عَظِيمِ الْجُرْمِ أَنْ عُدْتَ عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَةِ

فَيَا مَنْ رَحْمَتُهُ وَاسِعَةٌ وَ عَفْوُهُ عَظِيمٌ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ

لاَ يَرُدُّ غَضَبَکَ إِلاَّ حِلْمُکَ وَ لاَ يُنْجِی مِنْ سَخَطِکَ إِلاَّ التَّضَرُّعُ إِلَيْکَ

فَهَبْ لِی يَا إِلَهِی فَرَجاً بِالْقُدْرَةِ الَّتِی تُحْيِی بِهَا مَيْتَ الْبِلاَدِ

وَ لاَ تُهْلِکْنِی غَمّاً حَتَّی تَسْتَجِيبَ لِی وَ تُعَرِّفَنِی الْإِجَابَةَ فِی دُعَائِی

وَ أَذِقْنِی طَعْمَ الْعَافِيَةِ إِلَی مُنْتَهَی أَجَلِی وَ لاَ تُشْمِتْ بِی عَدُوِّی وَ لاَ تُسَلِّطْهُ عَلَيَّ وَ لاَ تُمَکِّنْهُ مِنْ عُنُقِی

اللَّهُمَّ (إِلَهِی) إِنْ وَضَعْتَنِی فَمَنْ ذَا الَّذِی يَرْفَعُنِی وَ إِنْ رَفَعْتَنِی فَمَنْ ذَا الَّذِی يَضَعُنِی

وَ إِنْ أَهْلَکْتَنِی فَمَنْ ذَا الَّذِی يَعْرِضُ لَکَ فِی عَبْدِکَ أَوْ يَسْأَلُکَ عَنْ أَمْرِهِ

وَ قَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ لَيْسَ فِی حُکْمِکَ ظُلْمٌ وَ لاَ فِی نَقِمَتِکَ عَجَلَةٌ

وَ إِنَّمَا يَعْجَلُ مَنْ يَخَافُ الْفَوْتَ وَ إِنَّمَا يَحْتَاجُ إِلَی الظُّلْمِ الضَّعِيفُ

وَ قَدْ تَعَالَيْتَ يَا إِلَهِی عَنْ ذَلِکَ عُلُوّاً کَبِيراً

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ فَأَعِذْنِی وَ أَسْتَجِيرُ بِکَ فَأَجِرْنِی

وَ أَسْتَرْزِقُکَ فَارْزُقْنِی وَ أَتَوَکَّلُ عَلَيْکَ فَاکْفِنِی

وَ أَسْتَنْصِرُکَ عَلَی عَدُوِّی (عَدُوِّکَ) فَانْصُرْنِی وَ أَسْتَعِينُ بِکَ فَأَعِنِّی

وَ أَسْتَغْفِرُکَ يَا إِلَهِی فَاغْفِرْ لِی آمِينَ آمِينَ آمِين

ترجمه

خدایا هر کس برای ورود بر مخلوقی به امید لطف و احسانی خود را مهیا ساخته و برای جایزه و عطا می‌رود و خود را برای عرض حاجت آماده و مستعد می گرداند

من هم ای خدا اینگونه به درگاه تو آمده به امید عفو تو و درخواست عطای تو و جایزه و احسان تو

پس مرا در دعا محروم مکن ای کسی که هیچ سائلی را از درت محروم نخواهی کرد و عطایت کم نخواهد گشت

ای خدا من نه به اعتماد بر عمل نیک خود به درگاه تو آمده‌ام و نه به هیچ مخلوقی وارد شده و امیدی دارم

بلکه به درگاه تو به اقرار بدکاری و ستم بر نفس خود آمده‌ام و اعتراف می‌کنم که هیچ حجت و عذری بر گناه خود ندارم

پس به درگاهت به امید عفو عظیمت آمده‌ام آن عفو و احسانی که به آن از همه خطاکاران درگذشتی

و طول مدت اصرار آنها بر گناه بزرگ مانع از عفو نگردید و بر آنها به رحمت باز گشتی

پس ای خدایی که رحمتت واسع است و عفوت بسیار عظیم ای خدای بزرگ ای خدای بزرگ

آتش غضبت راجز آب حلمت خاموش نتواند کرد و از غضبت نجاتی جز تضرع بدرگاهت نیست

خدایا باز بر من ببخش و گشایشی در کارم عطا کن بقدرت کامله‌ای که هر شهر و دیار مرده را به آن زنده ساختی

و مرا به غم و حسرت هلاک مکن تا دعایم مستجاب گردانی و به من بنما مستجاب شدن دعایم را

و به من طعم آسایش و سلامتی (از عذابت را) تا آخر عمر بچشان و مرا به شماتت دشمن گرفتار مکن و دشمن را بر من مسلط مگردان و چیره مساز

خدایا اگر تو مرا پست کنی آن کیست که مرا رفعت و بلندی بخشد و اگر تو مرا بلند مرتبه کنی آن کیست که مرا پست تواند کرد

و اگر تو مرا به غضب هلاک کنی آن کیست که در کار بنده‌ات با تو معارضه یا درخواستی تواند کرد

و البته می‌دانم که در حکم تو هیچ ظلم و جوری نیست و در انتقام تو عجله و شتابی نخواهد بود

آنکس در انتقام تعجیل کند که از فوت وقت بترسد و آنکس به ظلم نیازمند است که ضعیف و ناتوان باشد

و تو ای خدا از این نواقص امکانی بی‌اندازه منزهی و از این عیوب مخلوق بسیار بزرگتر و برتری

خدایا من به درگاه تو پناه آورده‌ام مرا پناه ده و از تو امان می‌طلبم مرا امان ده

و از تو روزی می‌خواهم مرا روزی ده و بر تو توکل می‌کنم پس مرا کفایت فرما

و از تو بر دشمنانم یاری می‌طلبم مرا یاری فرما و از تو مدد می‌خواهم مرا مدد فرما

و از تو پوزش می‌خواهم پس مرا ببخش ای پروردگار من آمین آمین آمین.

دعای عرفه امام حسین (ع)

متن

ظ(و از جمله دعاهای مشهور این روز دعای حضرت سید الشهداء علیه السلام است بشر و بشیر پسران غالب اسدی روایت کرده‌اند که پسین روز عرفه در عرفات در خدمت آن حضرت بودیم پس از خیمه خود بیرون آمدند با گروهی از اهل بیت و فرزندان و شیعیان با نهایت تذلل و خشوع پس در جانب چپ کوه ایستادند و روی مبارک را بسوی کعبه گردانیدند و دستها را برابر رو برداشتند مانند مسکینی که طعام طلبد و این دعا را خواندند

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَیْسَ لِقَضَائِهِ دَافِعٌ وَ لاَ لِعَطَائِهِ مَانِعٌ وَ لاَ کَصُنْعِهِ صُنْعُ صَانِعٍ

وَ هُوَ الْجَوَادُ الْوَاسِعُ فَطَرَ أَجْنَاسَ الْبَدَائِعِ وَ أَتْقَنَ بِحِکْمَتِهِ الصَّنَائِعَ

لاَ تَخْفَی عَلَیْهِ الطَّلاَئِعُ وَ لاَ تَضِیعُ عِنْدَهُ الْوَدَائِعُ (أَتَی بِالْکِتَابِ الْجَامِعِ وَ بِشَرْعِ الْإِسْلاَمِ النُّورِ السَّاطِعِ وَ لِلْخَلِیقَةِ صَانِعٌ وَ هُوَ الْمُسْتَعَانُ عَلَی الْفَجَائِعِ)

جَازِی کُلِّ صَانِعٍ وَ رَائِشُ کُلِّ قَانِعٍ وَ رَاحِمُ کُلِّ ضَارِعٍ

وَ مُنْزِلُ الْمَنَافِعِ وَ الْکِتَابِ الْجَامِعِ بِالنُّورِ السَّاطِعِ

وَ هُوَ لِلدَّعَوَاتِ سَامِعٌ وَ لِلْکُرُبَاتِ دَافِعٌ وَ لِلدَّرَجَاتِ رَافِعٌ وَ لِلْجَبَابِرَةِ قَامِعٌ

فَلاَ إِلَهَ غَیْرُهُ وَ لاَ شَیْءَ یَعْدِلُهُ وَ لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ

وَ هُوَ السَّمِیعُ الْبَصِیرُ اللَّطِیفُ الْخَبِیرُ وَ هُوَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَرْغَبُ إِلَیْکَ وَ أَشْهَدُ بِالرُّبُوبِیَّةِ لَکَ

مُقِرّاً (مُقِرٌّ) بِأَنَّکَ رَبِّی وَ أَنَّ إِلَیْکَ مَرَدِّی ابْتَدَأْتَنِی بِنِعْمَتِکَ قَبْلَ أَنْ أَکُونَ شَیْئًا مَذْکُوراً

وَ خَلَقْتَنِی مِنَ التُّرَابِ ثُمَّ أَسْکَنْتَنِی الْأَصْلاَبَ آمِناً لِرَیْبِ الْمَنُونِ وَ اخْتِلاَفِ الدُّهُورِ وَ السِّنِینَ

فَلَمْ أَزَلْ ظَاعِناً مِنْ صُلْبٍ إِلَی رَحِمٍ فِی تَقَادُمٍ مِنَ الْأَیَّامِ الْمَاضِیَةِ وَ الْقُرُونِ الْخَالِیَةِ

لَمْ تُخْرِجْنِی لِرَأْفَتِکَ بِی وَ لُطْفِکَ لِی (بِی) وَ إِحْسَانِکَ إِلَیَّ فِی دَوْلَةِ أَئِمَّةِ الْکُفْرِ الَّذِینَ نَقَضُوا عَهْدَکَ وَ کَذَّبُوا رُسُلَکَ

لَکِنَّکَ أَخْرَجْتَنِی (رَأْفَةً مِنْکَ وَ تَحَنُّناً عَلَیَّ) لِلَّذِی سَبَقَ لِی مِنَ الْهُدَی الَّذِی لَهُ یَسَّرْتَنِی

وَ فِیهِ أَنْشَأْتَنِی وَ مِنْ قَبْلِ ذَلِکَ رَؤُفْتَ بِی بِجَمِیلِ صُنْعِکَ وَ سَوَابِغِ نِعَمِکَ

فَابْتَدَعْتَ خَلْقِی مِنْ مَنِیٍّ یُمْنَی وَ أَسْکَنْتَنِی فِی ظُلُمَاتٍ ثَلاَثٍ بَیْنَ لَحْمٍ وَ دَمٍ وَ جِلْدٍ

لَمْ تُشْهِدْنِی خَلْقِی (لَمْ تُشَهِّرْنِی بِخَلْقِی) وَ لَمْ تَجْعَلْ إِلَیَّ شَیْئًا مِنْ أَمْرِی

ثُمَّ أَخْرَجْتَنِی لِلَّذِی سَبَقَ لِی مِنَ الْهُدَی إِلَی الدُّنْیَا تَامّاً سَوِیّاً

وَ حَفِظْتَنِی فِی الْمَهْدِ طِفْلاً صَبِیّاً وَ رَزَقْتَنِی مِنَ الْغِذَاءِ لَبَناً مَرِیّاً

وَ عَطَفْتَ عَلَيَّ قُلُوبَ الْحَوَاضِنِ وَ كَفَّلْتَنِي الْأُمَّهَاتِ الرَّوَاحِمَ (الرَّحَائِمَ) وَ كَلَأْتَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْجَانِ
وَ سَلَّمْتَنِي مِنَ الزِّيَادَةِ وَ النُّقْصَانِ فَتَعَالَيْتَ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَانُ
حَتَّى إِذَا اسْتَهْلَلْتُ نَاطِقاً بِالْكَلَامِ أَتْمَمْتَ عَلَيَّ سَوَابِغَ الْإِنْعَامِ وَ رَبَّيْتَنِي زَائِداً فِي كُلِّ عَامٍ
حَتَّى إِذَا اكْتَمَلَتْ فِطْرَتِي وَ اعْتَدَلَتْ مِرَّتِي (سَرِيرَتِي) أَوْجَبْتَ عَلَيَّ حُجَّتَكَ بِأَنْ أَلْهَمْتَنِي مَعْرِفَتَكَ وَ رَوَّعْتَنِي بِعَجَائِبِ حِكْمَتِكَ (فِطْرَتِكَ)
وَ أَيْقَظْتَنِي لِمَا ذَرَأْتَ فِي سَمَائِكَ وَ أَرْضِكَ مِنْ بَدَائِعِ خَلْقِكَ وَ نَبَّهْتَنِي لِشُكْرِكَ وَ ذِكْرِكَ
وَ أَوْجَبْتَ عَلَيَّ طَاعَتَكَ وَ عِبَادَتَكَ وَ فَهَّمْتَنِي مَا جَاءَتْ بِهِ رُسُلُكَ
وَ يَسَّرْتَ لِي تَقَبُّلَ مَرْضَاتِكَ وَ مَنَنْتَ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ بِعَوْنِكَ وَ لُطْفِكَ
ثُمَّ إِذْ خَلَقْتَنِي مِنْ خَيْرِ (حُرِّ) الثَّرَى لَمْ تَرْضَ لِي يَا إِلَهِي نِعْمَةً (بِنِعْمَةٍ) دُونَ أُخْرَى
وَ رَزَقْتَنِي مِنْ أَنْوَاعِ الْمَعَاشِ وَ صُنُوفِ الرِّيَاشِ بِمَنِّكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ عَلَيَّ وَ إِحْسَانِكَ الْقَدِيمِ إِلَيَ
حَتَّى إِذَا أَتْمَمْتَ عَلَيَّ جَمِيعَ النِّعَمِ وَ صَرَفْتَ عَنِّي كُلَّ النِّقَمِ
لَمْ يَمْنَعْكَ جَهْلِي وَ جُرْأَتِي عَلَيْكَ أَنْ دَلَلْتَنِي إِلَى (عَلَى) مَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ وَ وَفَّقْتَنِي لِمَا يُزْلِفُنِي لَدَيْكَ
فَإِنْ دَعَوْتُكَ أَجَبْتَنِي وَ إِنْ سَأَلْتُكَ أَعْطَيْتَنِي وَ إِنْ أَطَعْتُكَ شَكَرْتَنِي
وَ إِنْ شَكَرْتُكَ زِدْتَنِي كُلُّ ذَلِكَ إِكْمَالٌ (إِكْمَالاً) لِأَنْعُمِكَ عَلَيَّ وَ إِحْسَانِكَ إِلَيَ
فَسُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُبْدِئٍ مُعِيدٍ حَمِيدٍ مَجِيدٍ وَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَ عَظُمَتْ آلَاؤُكَ
فَأَيَّ (فَأَيُّ) نِعَمِكَ يَا إِلَهِي أُحْصِي عَدَداً وَ ذِكْراً أَمْ أَيُّ عَطَايَاكَ أَقُومُ بِهَا شُكْراً
وَ هِيَ يَا رَبِّ أَكْثَرُ (أَكْبَرُ) مِنْ أَنْ يُحْصِيَهَا الْعَادُّونَ أَوْ يَبْلُغَ عِلْماً بِهَا الْحَافِظُونَ
ثُمَّ مَا صَرَفْتَ وَ دَرَأْتَ عَنِّي اللَّهُمَّ مِنَ الضُّرِّ وَ الضَّرَّاءِ أَكْثَرُ مِمَّا ظَهَرَ لِي مِنَ الْعَافِيَةِ وَ السَّرَّاءِ
وَ أَنَا (فَأَنَا) أَشْهَدُ يَا إِلَهِي بِحَقِيقَةِ إِيمَانِي وَ عَقْدِ عَزَمَاتِ يَقِينِي وَ خَالِصِ صَرِيحِ تَوْحِيدِي
وَ بَاطِنِ مَكْنُونِ ضَمِيرِي وَ عَلَائِقِ مَجَارِي نُورِ بَصَرِي وَ أَسَارِيرِ صَفْحَةِ جَبِينِي
وَ خُرْقِ مَسَارِبِ نَفْسِي (نَفَسِي) وَ خَذَارِيفِ مَارِنِ عِرْنِينِي وَ مَسَارِبِ سِمَاخِ (صِمَاخِ) سَمْعِي
وَ مَا ضُمَّتْ وَ أَطْبَقَتْ عَلَيْهِ شَفَتَايَ وَ حَرَكَاتِ لَفْظِ لِسَانِي
وَ مَغْرَزِ حَنَكِ فَمِي وَ فَكِّي وَ مَنَابِتِ أَضْرَاسِي وَ مَسَاغِ مَطْعَمِي وَ مَشْرَبِي
وَ حِمَالَةِ أُمِّ رَأْسِي وَ بُلُوعِ فَارِغِ حَبَائِلِ (بُلُوغِ حَبَائِلِ بَارِعِ) عُنُقِي
وَ مَا اشْتَمَلَ عَلَيْهِ تَامُورُ صَدْرِي وَ (جُمَلِ) حَمَائِلِ حَبْلِ وَتِينِي وَ نِيَاطِ حِجَابِ قَلْبِي وَ أَفْلَاذِ حَوَاشِي كَبِدِي
وَ مَا حَوَتْهُ شَرَاسِيفُ أَضْلَاعِي وَ حِقَاقُ (حِقَاقِ) مَفَاصِلِي وَ قَبْضُ (قَبْضِ) عَوَامِلِي وَ أَطْرَافُ (أَطْرَافِ) أَنَامِلِي
وَ لَحْمِي وَ دَمِي وَ شَعْرِي وَ بَشَرِي وَ عَصَبِي وَ قَصَبِي وَ عِظَامِي
وَ مُخِّي وَ عُرُوقِي وَ جَمِيعُ (جَمِيعِ) جَوَارِحِي
وَ مَا انْتَسَجَ عَلَى ذَلِكَ أَيَّامَ رِضَاعِي وَ مَا أَقَلَّتِ الْأَرْضُ مِنِّي وَ نَوْمِي وَ يَقَظَتِي وَ سُكُونِي وَ حَرَكَاتِ رُكُوعِي وَ سُجُودِي
أَنْ لَوْ حَاوَلْتُ وَ اجْتَهَدْتُ مَدَى الْأَعْصَارِ وَ الْأَحْقَابِ لَوْ عُمِّرْتُهَا أَنْ أُؤَدِّيَ شُكْرَ وَاحِدَةٍ مِنْ أَنْعُمِكَ مَا اسْتَطَعْتُ ذَلِكَ
إِلَّا بِمَنِّكَ الْمُوجَبِ عَلَيَّ بِهِ شُكْرُكَ أَبَداً جَدِيداً وَ ثَنَاءً طَارِفاً عَتِيداً
أَجَلْ وَ لَوْ حَرَصْتُ أَنَا وَ الْعَادُّونَ مِنْ أَنَامِكَ أَنْ نُحْصِيَ مَدَى إِنْعَامِكَ سَالِفِهِ (سَالِفَةً) وَ آنِفِهِ (آنِفَةً)
مَا حَصَرْنَاهُ عَدَداً وَ لَا أَحْصَيْنَاهُ أَمَداً

هَیْهَاتَ أَنَّی ذَلِکَ وَ أَنْتَ الْمُخْبِرُ فِی کِتَابِکَ النَّاطِقِ وَ النَّبَإِ الصَّادِقِ وَ إِنْ تَعُدُّوا نِعْمَهَٔ اللَّهِ لاَ تُحْصُوهَا
صَدَقَ کِتَابُکَ اللَّهُمَّ وَ إِنْبَاؤُکَ وَ بَلَّغَتْ أَنْبِیَاؤُکَ وَ رُسُلُکَ مَا أَنْزَلْتَ عَلَیْهِمْ مِنْ وَحْیِکَ وَ شَرَعْتَ لَهُمْ وَ بِهِمْ مِنْ دِینِکَ
غَیْرَ أَنِّی یَا إِلَهِی أَشْهَدُ بِجَهْدِی وَ جِدِّی وَ مَبْلَغِ طَاعَتِی (طَاقَتِی) وَ وُسْعِی وَ أَقُولُ مُؤْمِناً مُوقِناً
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً فَیَکُونَ مَوْرُوثاً
وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیکٌ فِی مُلْکِهِ فَیُضَادَّهُ فِیمَا ابْتَدَعَ
وَ لاَ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ فَیُرْفِدَهُ فِیمَا صَنَعَ فَسُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ لَوْ کَانَ فِیهِمَا آلِهَهٌٔ إِلاَّ اللَّهُ لَفَسَدَتَا وَ تَفَطَّرَتَا
سُبْحَانَ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِی لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ
الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْداً یُعَادِلُ حَمْدَ مَلاَئِکَتِهِ الْمُقَرَّبِینَ وَ أَنْبِیَائِهِ الْمُرْسَلِینَ
وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی خِیَرَتِهِ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ وَ آلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ الْمُخْلَصِینَ وَ سَلَّمَ
پس شروع فرمود آن حضرت در سؤال و اهتمام نمود در دعا و آب از دیده‌های مبارکش جاری بود پس گفت
اللَّهُمَّ اجْعَلْنِی أَخْشَاکَ کَأَنِّی أَرَاکَ وَ أَسْعِدْنِی بِتَقْوَاکَ وَ لاَ تُشْقِنِی بِمَعْصِیَتِکَ وَ خِرْ لِی فِی قَضَائِکَ
وَ بَارِکْ لِی فِی قَدَرِکَ حَتَّی لاَ أُحِبَّ تَعْجِیلَ مَا أَخَّرْتَ وَ لاَ تَأْخِیرَ مَا عَجَّلْتَ
اللَّهُمَّ اجْعَلْ غِنَایَ فِی نَفْسِی وَ الْیَقِینَ فِی قَلْبِی وَ الْإِخْلاَصَ فِی عَمَلِی
وَ النُّورَ فِی بَصَرِی وَ الْبَصِیرَهَٔ فِی دِینِی وَ مَتِّعْنِی بِجَوَارِحِی وَ اجْعَلْ سَمْعِی وَ بَصَرِی الْوَارِثَیْنِ مِنِّی
وَ انْصُرْنِی عَلَی مَنْ ظَلَمَنِی وَ أَرِنِی فِیهِ ثَارِی وَ مَآرِبِی وَ أَقِرَّ بِذَلِکَ عَیْنِی
اللَّهُمَّ اکْشِفْ کُرْبَتِی وَ اسْتُرْ عَوْرَتِی وَ اغْفِرْ لِی خَطِیئَتِی وَ اخْسَأْ شَیْطَانِی
وَ فُکَّ رِهَانِی وَ اجْعَلْ لِی یَا إِلَهِی الدَّرَجَهَٔ الْعُلْیَا فِی الْآخِرَهِٔ وَ الْأُولَی
اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ کَمَا خَلَقْتَنِی فَجَعَلْتَنِی سَمِیعاً بَصِیراً
وَ لَکَ الْحَمْدُ کَمَا خَلَقْتَنِی فَجَعَلْتَنِی خَلْقاً (حَیّاً) سَوِیّاً رَحْمَهًٔ بِی وَ قَدْ کُنْتَ عَنْ خَلْقِی غَنِیّاً
رَبِّ بِمَا بَرَأْتَنِی فَعَدَّلْتَ فِطْرَتِی رَبِّ بِمَا أَنْشَأْتَنِی فَأَحْسَنْتَ صُورَتِی
رَبِّ بِمَا أَحْسَنْتَ إِلَیَّ (بِی) وَ فِی نَفْسِی عَافَیْتَنِی رَبِّ بِمَا کَلَأْتَنِی وَ وَفَّقْتَنِی
رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَیَّ فَهَدَیْتَنِی رَبِّ بِمَا أَوْلَیْتَنِی وَ مِنْ کُلِّ خَیْرٍ أَعْطَیْتَنِی
رَبِّ بِمَا أَطْعَمْتَنِی وَ سَقَیْتَنِی رَبِّ بِمَا أَغْنَیْتَنِی وَ أَقْنَیْتَنِی رَبِّ بِمَا أَعَنْتَنِی وَ أَعْزَزْتَنِی
رَبِّ بِمَا أَلْبَسْتَنِی مِنْ سِتْرِکَ الصَّافِی وَ یَسَّرْتَ لِی مِنْ صُنْعِکَ الْکَافِی صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
وَ أَعِنِّی عَلَی بَوَائِقِ الدُّهُورِ وَ صُرُوفِ اللَّیَالِی وَ الْأَیَّامِ
وَ نَجِّنِی مِنْ أَهْوَالِ الدُّنْیَا وَ کُرُبَاتِ الْآخِرَهِٔ وَ اکْفِنِی شَرَّ مَا یَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِی الْأَرْضِ
اللَّهُمَّ مَا أَخَافُ فَاکْفِنِی وَ مَا أَحْذَرُ فَقِنِی وَ فِی نَفْسِی وَ دِینِی فَاحْرُسْنِی
وَ فِی سَفَرِی فَاحْفَظْنِی وَ فِی أَهْلِی وَ مَالِی فَاخْلُفْنِی وَ فِیمَا رَزَقْتَنِی فَبَارِکْ لِی وَ فِی نَفْسِی فَذَلِّلْنِی
وَ فِی أَعْیُنِ النَّاسِ فَعَظِّمْنِی وَ مِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ فَسَلِّمْنِی
وَ بِذُنُوبِی فَلاَ تَفْضَحْنِی وَ بِسَرِیرَتِی فَلاَ تُخْزِنِی وَ بِعَمَلِی فَلاَ تَبْتَلِنِی وَ نِعَمَکَ فَلاَ تَسْلُبْنِی وَ إِلَی غَیْرِکَ فَلاَ تَکِلْنِی
إِلَهِی إِلَی مَنْ تَکِلُنِی إِلَی قَرِیبٍ فَیَقْطَعُنِی أَمْ إِلَی بَعِیدٍ فَیَتَجَهَّمُنِی أَمْ إِلَی الْمُسْتَضْعَفِینَ لِی وَ أَنْتَ رَبِّی وَ مَلِیکُ أَمْرِی
أَشْکُو إِلَیْکَ غُرْبَتِی وَ بُعْدَ دَارِی وَ هَوَانِی عَلَی مَنْ مَلَّکْتَهُ أَمْرِی
إِلَهِی فَلاَ تُحْلِلْ عَلَیَّ غَضَبَکَ فَإِنْ لَمْ تَکُنْ غَضِبْتَ عَلَیَّ فَلاَ أُبَالِی (سِوَاکَ) سُبْحَانَکَ غَیْرَ أَنَّ عَافِیَتَکَ أَوْسَعُ لِی

فَأَسْأَلُکَ یَا رَبِّ بِنُورِ وَجْهِکَ الَّذِی أَشْرَقَتْ لَهُ الْأَرْضُ وَ السَّمَاوَاتُ وَ کُشِفَتْ (انْکَشَفَتْ) بِهِ الظُّلُمَاتُ

وَ صَلُحَ بِهِ أَمْرُ الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ أَنْ لاَ تُمِیتَنِی عَلَی غَضَبِکَ وَ لاَ تُنْزِلَ بِی سَخَطَکَ

لَکَ الْعُتْبَی لَکَ الْعُتْبَی حَتَّی تَرْضَی قَبْلَ ذَلِکَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ

وَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَ الْبَیْتِ الْعَتِیقِ الَّذِی أَحْلَلْتَهُ الْبَرَکَةَ وَ جَعَلْتَهُ لِلنَّاسِ أَمْناً

یَا مَنْ عَفَا عَنْ عَظِیمِ الذُّنُوبِ بِحِلْمِهِ یَا مَنْ أَسْبَغَ النَّعْمَاءَ بِفَضْلِهِ

یَا مَنْ أَعْطَی الْجَزِیلَ بِکَرَمِهِ یَا عُدَّتِی فِی شِدَّتِی یَا صَاحِبِی فِی وَحْدَتِی

یَا غِیَاثِی فِی کُرْبَتِی یَا وَلِیِّی فِی نِعْمَتِی یَا إِلَهِی وَ إِلَهَ آبَائِی إِبْرَاهِیمَ وَ إِسْمَاعِیلَ

وَ إِسْحَاقَ وَ یَعْقُوبَ وَ رَبَّ جَبْرَئِیلَ وَ مِیکَائِیلَ (مِیکَالَ) وَ إِسْرَافِیلَ

وَ رَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ وَ آلِهِ الْمُنْتَجَبِینَ وَ مُنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَ الْإِنْجِیلِ

وَ الزَّبُورِ وَ الْفُرْقَانِ وَ مُنَزِّلَ کهیعص وَ طه وَ یس وَ الْقُرْآنِ الْحَکِیمِ

أَنْتَ کَهْفِی حِینَ تُعْیِینِی الْمَذَاهِبُ فِی سَعَتِهَا وَ تَضِیقُ بِیَ الْأَرْضُ بِرُحْبِهَا (بِمَا رَحُبَتْ) وَ لَوْ لاَ رَحْمَتُکَ لَکُنْتُ مِنَ الْهَالِکِینَ

وَ أَنْتَ مُقِیلُ عَثْرَتِی وَ لَوْ لاَ سَتْرُکَ إِیَّایَ لَکُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِینَ

وَ أَنْتَ مُؤَیِّدِی بِالنَّصْرِ عَلَی أَعْدَائِی وَ لَوْ لاَ نَصْرُکَ إِیَّایَ (لِی) لَکُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِینَ

یَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالسُّمُوِّ وَ الرِّفْعَةِ فَأَوْلِیَاؤُهُ بِعِزِّهِ یَعْتَزُّونَ

یَا مَنْ جَعَلَتْ لَهُ الْمُلُوکُ نِیرَ الْمَذَلَّةِ عَلَی أَعْنَاقِهِمْ فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ

یَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْیُنِ وَ مَا تُخْفِی الصُّدُورُ وَ غَیْبَ مَا تَأْتِی بِهِ الْأَزْمِنَةُ وَ الدُّهُورُ

یَا مَنْ لاَ یَعْلَمُ کَیْفَ هُوَ إِلاَّ هُوَ یَا مَنْ لاَ یَعْلَمُ مَا هُوَ إِلاَّ هُوَ

یَا مَنْ لاَ (یَعْلَمُ مَا یَعْلَمُهُ إِلاَّ هُوَ) یَعْلَمُهُ إِلاَّ هُوَ یَا مَنْ کَبَسَ الْأَرْضَ عَلَی الْمَاءِ وَ سَدَّ الْهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ

یَا مَنْ لَهُ أَکْرَمُ الْأَسْمَاءِ یَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِی لاَ یَنْقَطِعُ أَبَداً

یَا مُقَیِّضَ الرَّکْبِ لِیُوسُفَ فِی الْبَلَدِ الْقَفْرِ وَ مُخْرِجَهُ مِنَ الْجُبِّ وَ جَاعِلَهُ بَعْدَ الْعُبُودِیَّةِ مَلِکاً

یَا رَادَّهُ عَلَی یَعْقُوبَ بَعْدَ أَنِ ابْیَضَّتْ عَیْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ کَظِیمٌ

یَا کَاشِفَ الضُّرِّ وَ الْبَلْوَی عَنْ أَیُّوبَ وَ (یَا) مُمْسِکَ یَدَیْ إِبْرَاهِیمَ عَنْ ذَبْحِ ابْنِهِ بَعْدَ کِبَرِ سِنِّهِ وَ فَنَاءِ عُمُرِهِ

یَا مَنِ اسْتَجَابَ لِزَکَرِیَّا فَوَهَبَ لَهُ یَحْیَی وَ لَمْ یَدَعْهُ فَرْداً وَحِیداً

یَا مَنْ أَخْرَجَ یُونُسَ مِنْ بَطْنِ الْحُوتِ یَا مَنْ فَلَقَ الْبَحْرَ لِبَنِی إِسْرَائِیلَ فَأَنْجَاهُمْ وَ جَعَلَ فِرْعَوْنَ وَ جُنُودَهُ مِنَ الْمُغْرَقِینَ

یَا مَنْ أَرْسَلَ الرِّیَاحَ مُبَشِّرَاتٍ بَیْنَ یَدَیْ رَحْمَتِهِ

یَا مَنْ لَمْ یَعْجَلْ عَلَی مَنْ عَصَاهُ مِنْ خَلْقِهِ یَا مَنِ اسْتَنْقَذَ السَّحَرَةَ مِنْ بَعْدِ طُولِ الْجُحُودِ

وَ قَدْ غَدَوْا فِی نِعْمَتِهِ یَأْکُلُونَ رِزْقَهُ وَ یَعْبُدُونَ غَیْرَهُ وَ قَدْ حَادُّوهُ وَ نَادُّوهُ وَ کَذَّبُوا رُسُلَهُ

یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا بَدِیءُ یَا بَدِیعُ (بَدِیعاً) لاَ نِدَّ (بَدْءَ) لَکَ یَا دَائِماً لاَ نَفَادَ لَکَ یَا حَیّاً حِینَ لاَ حَیَ

یَا مُحْیِیَ الْمَوْتَی یَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَی کُلِّ نَفْسٍ بِمَا کَسَبَتْ

یَا مَنْ قَلَّ لَهُ شُکْرِی فَلَمْ یَحْرِمْنِی وَ عَظُمَتْ خَطِیئَتِی فَلَمْ یَفْضَحْنِی وَ رَآنِی عَلَی الْمَعَاصِی فَلَمْ یَشْهَرْنِی (یَخْذُلْنِی)

یَا مَنْ حَفِظَنِی فِی صِغَرِی یَا مَنْ رَزَقَنِی فِی کِبَرِی

یَا مَنْ أَیَادِیهِ عِنْدِی لاَ تُحْصَی وَ نِعَمُهُ لاَ تُجَازَی یَا مَنْ عَارَضَنِی بِالْخَیْرِ وَ الْإِحْسَانِ وَ عَارَضْتُهُ بِالْإِسَاءَةِ وَ الْعِصْیَانِ

یَا مَنْ هَدَانِی لِلْإِیمَانِ مِنْ قَبْلِ أَنْ أَعْرِفَ شُکْرَ الامْتِنَانِ

يَا مَنْ دَعَوْتُهُ مَرِيضاً فَشَفَانِي وَ عُرْيَاناً فَكَسَانِي وَ جَائِعاً فَأَشْبَعَنِي
وَ عَطْشَانَ فَأَرْوَانِي وَ ذَلِيلًا فَأَعَزَّنِي وَ جَاهِلًا فَعَرَّفَنِي وَ وَحِيداً فَكَثَّرَنِي وَ غَائِباً فَرَدَّنِي
وَ مُقِلًّا فَأَغْنَانِي وَ مُنْتَصِراً فَنَصَرَنِي وَ غَنِيّاً فَلَمْ يَسْلُبْنِي وَ أَمْسَكْتُ عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ فَابْتَدَأَنِي
فَلَكَ الْحَمْدُ وَ الشُّكْرُ يَا مَنْ أَقَالَ عَثْرَتِي وَ نَفَّسَ كُرْبَتِي وَ أَجَابَ دَعْوَتِي
وَ سَتَرَ عَوْرَتِي وَ غَفَرَ ذُنُوبِي وَ بَلَّغَنِي طَلِبَتِي وَ نَصَرَنِي عَلَى عَدُوِّي
وَ إِنْ أَعُدَّ نِعَمَكَ وَ مِنَنَكَ وَ كَرَائِمَ مِنَحِكَ لَا أُحْصِيهَا يَا مَوْلَايَ
أَنْتَ الَّذِي مَنَنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَنْعَمْتَ أَنْتَ الَّذِي أَحْسَنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَجْمَلْتَ
أَنْتَ الَّذِي أَفْضَلْتَ أَنْتَ الَّذِي أَكْمَلْتَ أَنْتَ الَّذِي رَزَقْتَ أَنْتَ الَّذِي وَفَّقْتَ
أَنْتَ الَّذِي أَعْطَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَغْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَقْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِي آوَيْتَ أَنْتَ الَّذِي كَفَيْتَ
أَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَ أَنْتَ الَّذِي عَصَمْتَ أَنْتَ الَّذِي سَتَرْتَ أَنْتَ الَّذِي غَفَرْتَ
أَنْتَ الَّذِي أَقَلْتَ أَنْتَ الَّذِي مَكَّنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْزَزْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعَنْتَ
أَنْتَ الَّذِي عَضَدْتَ أَنْتَ الَّذِي أَيَّدْتَ أَنْتَ الَّذِي نَصَرْتَ أَنْتَ الَّذِي شَفَيْتَ
أَنْتَ الَّذِي عَافَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَكْرَمْتَ تَبَارَكْتَ وَ تَعَالَيْتَ
فَلَكَ الْحَمْدُ دَائِماً وَ لَكَ الشُّكْرُ وَاصِباً أَبَداً
ثُمَّ أَنَا يَا إِلَهِي الْمُعْتَرِفُ بِذُنُوبِي فَاغْفِرْهَا لِي
أَنَا الَّذِي أَسَأْتُ أَنَا الَّذِي أَخْطَأْتُ أَنَا الَّذِي هَمَمْتُ أَنَا الَّذِي جَهِلْتُ أَنَا الَّذِي غَفَلْتُ
أَنَا الَّذِي سَهَوْتُ أَنَا الَّذِي اعْتَمَدْتُ أَنَا الَّذِي تَعَمَّدْتُ أَنَا الَّذِي وَعَدْتُ
وَ أَنَا الَّذِي أَخْلَفْتُ أَنَا الَّذِي نَكَثْتُ أَنَا الَّذِي أَقْرَرْتُ أَنَا الَّذِي اعْتَرَفْتُ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَ عِنْدِي وَ أَبُوءُ بِذُنُوبِي
فَاغْفِرْهَا لِي يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ ذُنُوبُ عِبَادِهِ وَ هُوَ الْغَنِيُّ عَنْ طَاعَتِهِمْ
وَ الْمُوَفِّقُ مَنْ عَمِلَ صَالِحاً مِنْهُمْ بِمَعُونَتِهِ وَ رَحْمَتِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ إِلَهِي وَ سَيِّدِي
إِلَهِي أَمَرْتَنِي فَعَصَيْتُكَ وَ نَهَيْتَنِي فَارْتَكَبْتُ نَهْيَكَ فَأَصْبَحْتُ لَا ذَا بَرَاءَةٍ لِي فَأَعْتَذِرَ وَ لَا ذَا قُوَّةٍ فَأَنْتَصِرَ
فَبِأَيِّ شَيْءٍ أَسْتَقْبِلُكَ (أَسْتَقِيلُكَ) يَا مَوْلَايَ أَ بِسَمْعِي أَمْ بِبَصَرِي أَمْ بِلِسَانِي أَمْ بِيَدِي أَمْ بِرِجْلِي
أَ لَيْسَ كُلُّهَا نِعَمَكَ عِنْدِي وَ بِكُلِّهَا عَصَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ فَلَكَ الْحُجَّةُ وَ السَّبِيلُ عَلَيَ
يَا مَنْ سَتَرَنِي مِنَ الْآبَاءِ وَ الْأُمَّهَاتِ أَنْ يَزْجُرُونِي وَ مِنَ الْعَشَائِرِ وَ الْإِخْوَانِ أَنْ يُعَيِّرُونِي وَ مِنَ السَّلَاطِينِ أَنْ يُعَاقِبُونِي
وَ لَوْ اطَّلَعُوا يَا مَوْلَايَ عَلَى مَا اطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي إِذًا مَا أَنْظَرُونِي وَ لَرَفَضُونِي وَ قَطَعُونِي
فَهَا أَنَا ذَا يَا إِلَهِي بَيْنَ يَدَيْكَ يَا سَيِّدِي خَاضِعٌ ذَلِيلٌ حَصِيرٌ حَقِيرٌ
لَا ذُو بَرَاءَةٍ فَأَعْتَذِرَ وَ لَا ذُو قُوَّةٍ فَأَنْتَصِرَ وَ لَا حُجَّةٍ فَأَحْتَجَّ بِهَا
وَ لَا قَائِلٌ لَمْ أَجْتَرِحْ وَ لَمْ أَعْمَلْ سُوءاً وَ مَا عَسَى الْجُحُودُ وَ لَوْ جَحَدْتُ يَا مَوْلَايَ يَنْفَعُنِي
كَيْفَ وَ أَنَّى ذَلِكَ وَ جَوَارِحِي كُلُّهَا شَاهِدَةٌ عَلَيَّ بِمَا قَدْ عَمِلْتُ (عَلِمْتَ)
وَ عَلِمْتُ يَقِيناً غَيْرَ ذِي شَكٍّ أَنَّكَ سَائِلِي مِنْ عَظَائِمِ الْأُمُورِ
وَ أَنَّكَ الْحَكَمُ (الْحَكِيمُ) الْعَدْلُ الَّذِي لَا تَجُورُ وَ عَدْلُكَ مُهْلِكِي وَ مِنْ كُلِّ عَدْلِكَ مَهْرَبِي
فَإِنْ تُعَذِّبْنِي يَا إِلَهِي فَبِذُنُوبِي بَعْدَ حُجَّتِكَ عَلَيَّ وَ إِنْ تَعْفُ عَنِّي فَبِحِلْمِكَ وَ جُودِكَ وَ كَرَمِكَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ

لَا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الْمُوَحِّدِینَ لَا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الْخَائِفِینَ

لَا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الْوَجِلِینَ

لَا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الرَّاجِینَ

لَا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الرَّاغِبِینَ

لَا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الْمُهَلِّلِینَ

لَا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ السَّائِلِینَ

لَا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الْمُسَبِّحِینَ

لَا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الْمُکَبِّرِینَ

لَا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ رَبِّی وَ رَبُّ آبَائِیَ الْأَوَّلِینَ

اللَّهُمَّ هَذَا ثَنَائِی عَلَیْکَ مُمَجِّداً وَ إِخْلَاصِی لِذِکْرِکَ مُوَحِّداً وَ إِقْرَارِی بِآلَائِکَ مُعَدِّداً

وَ إِنْ کُنْتُ مُقِرّاً أَنِّی لَمْ أُحْصِهَا لِکَثْرَتِهَا وَ سُبُوغِهَا وَ تَظَاهُرِهَا

وَ تَقَادُمِهَا إِلَی حَادِثٍ مَا لَمْ تَزَلْ تَتَعَهَّدُنِی (تَتَغَمَّدُنِی) بِهِ مَعَهَا مُنْذُ خَلَقْتَنِی وَ بَرَأْتَنِی مِنْ أَوَّلِ الْعُمُرِ

مِنَ الْإِغْنَاءِ مِنَ (بَعْدَ) الْفَقْرِ وَ کَشْفِ الضُّرِّ وَ تَسْبِیبِ الْیُسْرِ وَ دَفْعِ الْعُسْرِ

وَ تَفْرِیجِ الْکَرْبِ وَ الْعَافِیَةِ فِی الْبَدَنِ وَ السَّلَامَةِ فِی الدِّینِ

وَ لَوْ رَفَدَنِی عَلَی قَدْرِ ذِکْرِ نِعْمَتِکَ جَمِیعُ الْعَالَمِینَ مِنَ الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ

مَا قَدَرْتُ وَ لَا هُمْ عَلَی ذَلِکَ تَقَدَّسْتَ وَ تَعَالَیْتَ مِنْ رَبٍّ کَرِیمٍ عَظِیمٍ رَحِیمٍ

لَا تُحْصَی آلَاؤُکَ وَ لَا یُبْلَغُ ثَنَاؤُکَ وَ لَا تُکَافَی نَعْمَاؤُکَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَتْمِمْ عَلَیْنَا نِعَمَکَ وَ أَسْعِدْنَا بِطَاعَتِکَ سُبْحَانَکَ لَا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

اللَّهُمَّ إِنَّکَ تُجِیبُ الْمُضْطَرَّ وَ تَکْشِفُ السُّوءَ وَ تُغِیثُ الْمَکْرُوبَ

وَ تَشْفِی السَّقِیمَ وَ تُغْنِی الْفَقِیرَ وَ تَجْبُرُ الْکَسِیرَ وَ تَرْحَمُ الصَّغِیرَ وَ تُعِینُ الْکَبِیرَ

وَ لَیْسَ دُونَکَ ظَهِیرٌ وَ لَا فَوْقَکَ قَدِیرٌ وَ أَنْتَ الْعَلِیُّ الْکَبِیرُ

یَا مُطْلِقَ الْمُکَبَّلِ الْأَسِیرِ یَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِیرِ یَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِیرِ یَا مَنْ لَا شَرِیکَ لَهُ وَ لَا وَزِیرَ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعْطِنِی فِی هَذِهِ الْعَشِیَّةِ أَفْضَلَ مَا أَعْطَیْتَ وَ أَنَلْتَ أَحَداً مِنْ عِبَادِکَ

مِنْ نِعْمَةٍ تُولِیهَا وَ آلَاءٍ تُجَدِّدُهَا وَ بَلِیَّةٍ تَصْرِفُهَا وَ کُرْبَةٍ تَکْشِفُهَا وَ دَعْوَةٍ تَسْمَعُهَا وَ حَسَنَةٍ تَتَقَبَّلُهَا وَ سَیِّئَةٍ تَتَغَمَّدُهَا

إِنَّکَ لَطِیفٌ بِمَا تَشَاءُ خَبِیرٌ وَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ

اللَّهُمَّ إِنَّکَ أَقْرَبُ مَنْ دُعِیَ وَ أَسْرَعُ مَنْ أَجَابَ وَ أَکْرَمُ مَنْ عَفَا وَ أَوْسَعُ مَنْ أَعْطَی وَ أَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ

یَا رَحْمَانَ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ وَ رَحِیمَهُمَا لَیْسَ کَمِثْلِکَ مَسْئُولٌ وَ لَا سِوَاکَ مَأْمُولٌ دَعَوْتُکَ فَأَجَبْتَنِی

وَ سَأَلْتُکَ فَأَعْطَیْتَنِی وَ رَغِبْتُ إِلَیْکَ فَرَحِمْتَنِی وَ وَثِقْتُ بِکَ فَنَجَّیْتَنِی وَ فَزِعْتُ إِلَیْکَ فَکَفَیْتَنِی

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَ رَسُولِکَ وَ نَبِیِّکَ وَ عَلَی آلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ أَجْمَعِینَ

وَ تَمِّمْ لَنَا نَعْمَاءَکَ وَ هَنِّئْنَا عَطَاءَکَ وَ اکْتُبْنَا لَکَ شَاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ ذَاکِرِینَ آمِینَ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ

اللَّهُمَّ یَا مَنْ مَلَکَ فَقَدَرَ وَ قَدَرَ فَقَهَرَ وَ عُصِیَ فَسَتَرَ وَ اسْتُغْفِرَ فَغَفَرَ یَا غَایَةَ الطَّالِبِینَ الرَّاغِبِینَ

وَ مُنْتَهَی أَمَلِ الرَّاجِینَ یَا مَنْ أَحَاطَ بِکُلِّ شَیْءٍ عِلْماً وَ وَسِعَ الْمُسْتَقِیلِینَ رَأْفَةً وَ رَحْمَةً وَ حِلْماً

اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ فِی هَذِهِ الْعَشِیَّةِ الَّتِی شَرَّفْتَهَا وَ عَظَّمْتَهَا بِمُحَمَّدٍ نَبِیِّکَ وَ رَسُولِکَ

وَ خِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ أَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ

الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السِّرَاجِ الْمُنِيرِ الَّذِى أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَى الْمُسْلِمِينَ وَ جَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مُحَمَّدٌ أَهْلٌ لِذَلِكَ مِنْكَ يَا عَظِيمُ

فَصَلِّ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ الْمُنْتَجَبِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَ تَغَمَّدْنَا بِعَفْوِكَ عَنَّا فَإِلَيْكَ عَجَّتِ الْأَصْوَاتُ بِصُنُوفِ اللُّغَاتِ

فَاجْعَلْ لَنَا اللَّهُمَّ فِى هَذِهِ الْعَشِيَّةِ نَصِيباً مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ بَيْنَ عِبَادِكَ

وَ نُورٍ تَهْدِى بِهِ وَ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا وَ بَرَكَةٍ تُنْزِلُهَا وَ عَافِيَةٍ تُجَلِّلُهَا وَ رِزْقٍ تَبْسُطُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ أَقْلِبْنَا فِى هَذَا الْوَقْتِ مُنْجِحِينَ مُفْلِحِينَ مَبْرُورِينَ غَانِمِينَ

وَ لَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْقَانِطِينَ وَ لَا تُخْلِنَا مِنْ رَحْمَتِكَ وَ لَا تَحْرِمْنَا مَا نُؤَمِّلُهُ مِنْ فَضْلِكَ

وَ لَا تَجْعَلْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ مَحْرُومِينَ وَ لَا لِفَضْلِ مَا نُؤَمِّلُهُ مِنْ عَطَائِكَ قَانِطِينَ وَ لَا تَرُدَّنَا خَائِبِينَ وَ لَا مِنْ بَابِكَ مَطْرُودِينَ

يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ وَ أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ إِلَيْكَ أَقْبَلْنَا مُوقِنِينَ وَ لِبَيْتِكَ الْحَرَامِ آمِّينَ قَاصِدِينَ

فَأَعِنَّا عَلَى مَنَاسِكِنَا وَ أَكْمِلْ لَنَا حَجَّنَا وَ اعْفُ عَنَّا وَ عَافِنَا فَقَدْ مَدَدْنَا إِلَيْكَ أَيْدِيَنَا فَهِىَ بِذِلَّةِ الِاعْتِرَافِ مَوْسُومَةٌ

اللَّهُمَّ فَأَعْطِنَا فِى هَذِهِ الْعَشِيَّةِ مَا سَأَلْنَاكَ وَ اكْفِنَا مَا اسْتَكْفَيْنَاكَ فَلَا كَافِىَ لَنَا سِوَاكَ وَ لَا رَبَّ لَنَا غَيْرُكَ

نَافِذٌ فِينَا حُكْمُكَ مُحِيطٌ بِنَا عِلْمُكَ عَدْلٌ فِينَا قَضَاؤُكَ اقْضِ لَنَا الْخَيْرَ وَ اجْعَلْنَا مِنْ أَهْلِ الْخَيْرِ

اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لَنَا بِجُودِكَ عَظِيمَ الْأَجْرِ وَ كَرِيمَ الذُّخْرِ وَ دَوَامَ الْيُسْرِ

وَ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا أَجْمَعِينَ وَ لَا تُهْلِكْنَا مَعَ الْهَالِكِينَ وَ لَا تَصْرِفْ عَنَّا رَأْفَتَكَ وَ رَحْمَتَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِى هَذَا الْوَقْتِ مِمَّنْ سَأَلَكَ فَأَعْطَيْتَهُ وَ شَكَرَكَ فَزِدْتَهُ وَ تَابَ (ثَابَ) إِلَيْكَ فَقَبِلْتَهُ

وَ تَنَصَّلَ إِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِهِ كُلِّهَا فَغَفَرْتَهَا لَهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

اللَّهُمَّ وَ نَقِّنَا (وَ وَفِّقْنَا) وَ سَدِّدْنَا (وَ اعْصِمْنَا) وَ اقْبَلْ تَضَرُّعَنَا يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَ يَا أَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ

يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ إِغْمَاضُ الْجُفُونِ وَ لَا لَحْظُ الْعُيُونِ وَ لَا مَا اسْتَقَرَّ فِى الْمَكْنُونِ

وَ لَا مَا انْطَوَتْ عَلَيْهِ مُضْمَرَاتُ الْقُلُوبِ أَلَا كُلُّ ذَلِكَ قَدْ أَحْصَاهُ عِلْمُكَ وَ وَسِعَهُ حِلْمُكَ

سُبْحَانَكَ وَ تَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوّاً كَبِيراً تُسَبِّحُ لَكَ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَ الْأَرَضُونَ وَ مَنْ فِيهِنَّ وَ إِنْ مِنْ شَىْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ

فَلَكَ الْحَمْدُ وَ الْمَجْدُ وَ عُلُوُّ الْجَدِّ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ الْفَضْلِ وَ الْإِنْعَامِ

وَ الْأَيَادِى الْجِسَامِ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الرَّءُوفُ الرَّحِيمُ

اللَّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ وَ عَافِنِى فِى بَدَنِى وَ دِينِى وَ آمِنْ خَوْفِى

وَ أَعْتِقْ رَقَبَتِى مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ لَا تَمْكُرْ بِى وَ لَا تَسْتَدْرِجْنِى وَ لَا تَخْدَعْنِى وَ ادْرَأْ عَنِّى شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ

پس سر و دیده خود را به سوی آسمان بلند کرد و از دیده‌های مبارکش آب می‌ریخت مانند دو مشک و به صدای بلند گفت

يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ وَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ السَّادَةِ الْمَيَامِينِ

وَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ حَاجَتِىَ الَّتِى إِنْ أَعْطَيْتَنِيهَا لَمْ يَضُرَّنِى مَا مَنَعْتَنِى

وَ إِنْ مَنَعْتَنِيهَا لَمْ يَنْفَعْنِى مَا أَعْطَيْتَنِى أَسْأَلُكَ فَكَاكَ رَقَبَتِى مِنَ النَّارِ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَكَ الْمُلْكُ وَ لَكَ الْحَمْدُ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ يَا رَبِّ يَا رَب

پس مکرر می گفت یا رب و کسانی که دور آن حضرت بودند تمام گوش داده بودند به دعای آن حضرت و اکتفا کرده بودند به آمین گفتن پس صداهایشان بلند شد به گریستن با آن حضرت تا غروب کرد آفتاب و بار کردند و روانه جانب مشعر الحرام شدند

مؤلف گوید که کفعمی دعای عرفه امام حسین علیه السلام را در بلد الامین تا اینجا نقل فرموده و علامه مجلسی در زاد المعاد این دعای شریف را موافق روایت کفعمی ایراد نموده و لکن سید بن طاوس در اقبال بعد از یا رب یا رب یا رب این زیادتی را ذکر فرموده

إِلَهِی أَنَا الْفَقِیرُ فِی غِنَایَ فَکَیْفَ لاَ أَکُونُ فَقِیراً فِی فَقْرِی

إِلَهِی أَنَا الْجَاهِلُ فِی عِلْمِی فَکَیْفَ لاَ أَکُونُ جَهُولاً فِی جَهْلِی

إِلَهِی إِنَّ اخْتِلاَفَ تَدْبِیرِکَ وَ سُرْعَةَ طَوَاءِ مَقَادِیرِکَ مَنَعَا عِبَادَکَ الْعَارِفِینَ بِکَ عَنِ السُّکُونِ إِلَی عَطَاءٍ وَ الْیَأْسِ مِنْکَ فِی بَلاَءٍ

إِلَهِی مِنِّی مَا یَلِیقُ بِلُؤْمِی وَ مِنْکَ مَا یَلِیقُ بِکَرَمِکَ

إِلَهِی وَصَفْتَ نَفْسَکَ بِاللُّطْفِ وَ الرَّأْفَةِ لِی قَبْلَ وُجُودِ ضَعْفِی أَ فَتَمْنَعُنِی مِنْهُمَا بَعْدَ وُجُودِ ضَعْفِی

إِلَهِی إِنْ ظَهَرَتِ الْمَحَاسِنُ مِنِّی فَبِفَضْلِکَ وَ لَکَ الْمِنَّةُ عَلَیَ

وَ إِنْ ظَهَرَتِ الْمَسَاوِی مِنِّی فَبِعَدْلِکَ وَ لَکَ الْحُجَّةُ عَلَیَ

إِلَهِی کَیْفَ تَکِلُنِی وَ قَدْ تَکَفَّلْتَ لِی (تَوَکَّلْتُ) وَ کَیْفَ أُضَامُ وَ أَنْتَ النَّاصِرُ لِی أَمْ کَیْفَ أَخِیبُ وَ أَنْتَ الْحَفِیُّ بِی

هَا أَنَا أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِفَقْرِی إِلَیْکَ وَ کَیْفَ أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِمَا هُوَ مَحَالٌ أَنْ یَصِلَ إِلَیْکَ

أَمْ کَیْفَ أَشْکُو إِلَیْکَ حَالِی وَ هُوَ لاَ یَخْفَی عَلَیْکَ أَمْ کَیْفَ أُتَرْجِمُ بِمَقَالِی وَ هُوَ مِنْکَ بَرَزٌ إِلَیْکَ

أَمْ کَیْفَ تُخَیِّبُ آمَالِی وَ هِیَ قَدْ وَفَدَتْ إِلَیْکَ

أَمْ کَیْفَ لاَ تُحْسِنُ أَحْوَالِی وَ بِکَ قَامَتْ إِلَهِی مَا أَلْطَفَکَ بِی مَعَ عَظِیمِ جَهْلِی وَ مَا أَرْحَمَکَ بِی مَعَ قَبِیحِ فِعْلِی

إِلَهِی مَا أَقْرَبَکَ مِنِّی وَ أَبْعَدَنِی عَنْکَ وَ مَا أَرْأَفَکَ بِی فَمَا الَّذِی یَحْجُبُنِی عَنْکَ

إِلَهِی عَلِمْتُ بِاخْتِلاَفِ الْآثَارِ وَ تَنَقُّلاَتِ الْأَطْوَارِ أَنَّ مُرَادَکَ مِنِّی أَنْ تَتَعَرَّفَ إِلَیَّ فِی کُلِّ شَیْءٍ حَتَّی لاَ أَجْهَلَکَ فِی شَیْءٍ

إِلَهِی کُلَّمَا أَخْرَسَنِی لُؤْمِی أَنْطَقَنِی کَرَمُکَ وَ کُلَّمَا آیَسَتْنِی أَوْصَافِی أَطْمَعَتْنِی مِنَنُکَ

إِلَهِی مَنْ کَانَتْ مَحَاسِنُهُ مَسَاوِیَ فَکَیْفَ لاَ تَکُونُ مَسَاوِیهِ مَسَاوِیَ وَ مَنْ کَانَتْ حَقَائِقُهُ دَعَاوِیَ فَکَیْفَ لاَ تَکُونُ دَعَاوِیهِ دَعَاوِیَ

إِلَهِی حُکْمُکَ النَّافِذُ وَ مَشِیَّتُکَ الْقَاهِرَةُ لَمْ یَتْرُکَا لِذِی مَقَالٍ مَقَالاً وَ لاَ لِذِی حَالٍ حَالاً

إِلَهِی کَمْ مِنْ طَاعَةٍ بَنَیْتُهَا وَ حَالَةٍ شَیَّدْتُهَا هَدَمَ اعْتِمَادِی عَلَیْهَا عَدْلُکَ بَلْ أَقَالَنِی مِنْهَا فَضْلُکَ

إِلَهِی إِنَّکَ تَعْلَمُ أَنِّی وَ إِنْ لَمْ تَدُمِ الطَّاعَةُ مِنِّی فِعْلاً جَزْماً فَقَدْ دَامَتْ مَحَبَّةً وَ عَزْماً

إِلَهِی کَیْفَ أَعْزِمُ وَ أَنْتَ الْقَاهِرُ وَ کَیْفَ لاَ أَعْزِمُ وَ أَنْتَ الْآمِرُ

إِلَهِی تَرَدُّدِی فِی الْآثَارِ یُوجِبُ بُعْدَ الْمَزَارِ فَاجْمَعْنِی عَلَیْکَ بِخِدْمَةٍ تُوصِلُنِی إِلَیْکَ

کَیْفَ یُسْتَدَلُّ عَلَیْکَ بِمَا هُوَ فِی وُجُودِهِ مُفْتَقِرٌ إِلَیْکَ

أَ یَکُونُ لِغَیْرِکَ مِنَ الظُّهُورِ مَا لَیْسَ لَکَ حَتَّی یَکُونَ هُوَ الْمُظْهِرَ لَکَ

مَتَی غِبْتَ حَتَّی تَحْتَاجَ إِلَی دَلِیلٍ یَدُلُّ عَلَیْکَ

وَ مَتَی بَعُدْتَ حَتَّی تَکُونَ الْآثَارُ هِیَ الَّتِی تُوصِلُ إِلَیْکَ

عَمِیَتْ عَیْنٌ لاَ تَرَاکَ عَلَیْهَا رَقِیباً وَ خَسِرَتْ صَفْقَةُ عَبْدٍ لَمْ تَجْعَلْ لَهُ مِنْ حُبِّکَ نَصِیباً

إِلَهِی أَمَرْتَ بِالرُّجُوعِ إِلَی الْآثَارِ فَأَرْجِعْنِی إِلَیْکَ بِکِسْوَةِ الْأَنْوَارِ وَ هِدَایَةِ الِاسْتِبْصَارِ

حَتَّی أَرْجِعَ إِلَیْکَ مِنْهَا کَمَا دَخَلْتُ إِلَیْکَ مِنْهَا مَصُونَ السِّرِّ عَنِ النَّظَرِ إِلَیْهَا

وَ مَرْفُوعَ الْهِمَّةِ عَنِ الِاعْتِمَادِ عَلَیْهَا إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ

إِلَهِی هَذَا ذُلِّی ظَاهِرٌ بَیْنَ یَدَیْکَ وَ هَذَا حَالِی لاَ یَخْفَی عَلَیْکَ مِنْکَ أَطْلُبُ الْوُصُولَ إِلَیْکَ

وَ بِکَ أَسْتَدِلُّ عَلَیْکَ فَاهْدِنِی بِنُورِکَ إِلَیْکَ وَ أَقِمْنِی بِصِدْقِ الْعُبُودِیَّةِ بَیْنَ یَدَیْکَ
إِلَهِی عَلِّمْنِی مِنْ عِلْمِکَ الْمَخْزُونِ وَ صُنِّی بِسِتْرِکَ الْمَصُونِ
إِلَهِی حَقِّقْنِی بِحَقَائِقِ أَهْلِ الْقُرْبِ وَ اسْلُکْ بِی مَسْلَکَ أَهْلِ الْجَذْبِ
إِلَهِی أَغْنِنِی بِتَدْبِیرِکَ لِی عَنْ تَدْبِیرِی وَ بِاخْتِیَارِکَ عَنِ اخْتِیَارِی وَ أَوْقِفْنِی عَلَی مَرَاکِزِ اضْطِرَارِی
إِلَهِی أَخْرِجْنِی مِنْ ذُلِّ نَفْسِی وَ طَهِّرْنِی مِنْ شَکِّی وَ شِرْکِی قَبْلَ حُلُولِ رَمْسِی
بِکَ أَنْتَصِرُ فَانْصُرْنِی وَ عَلَیْکَ أَتَوَکَّلُ فَلاَ تَکِلْنِی وَ إِیَّاکَ أَسْأَلُ فَلاَ تُخَیِّبْنِی وَ فِی فَضْلِکَ أَرْغَبُ فَلاَ تَحْرِمْنِی
وَ بِجَنَابِکَ أَنْتَسِبُ فَلاَ تُبْعِدْنِی وَ بِبَابِکَ أَقِفُ فَلاَ تَطْرُدْنِی
إِلَهِی تَقَدَّسَ رِضَاکَ أَنْ یَکُونَ لَهُ عِلَّةٌ مِنْکَ فَکَیْفَ یَکُونُ لَهُ عِلَّةٌ مِنِّی
إِلَهِی أَنْتَ الْغَنِیُّ بِذَاتِکَ أَنْ یَصِلَ إِلَیْکَ النَّفْعُ مِنْکَ فَکَیْفَ لاَ تَکُونُ غَنِیّاً عَنِّی
إِلَهِی إِنَّ الْقَضَاءَ وَ الْقَدَرَ یُمَنِّینِی وَ إِنَّ الْهَوَی بِوَثَائِقِ الشَّهْوَةِ أَسَرَنِی
فَکُنْ أَنْتَ النَّصِیرَ لِی حَتَّی تَنْصُرَنِی وَ تُبَصِّرَنِی وَ أَغْنِنِی بِفَضْلِکَ حَتَّی أَسْتَغْنِیَ بِکَ عَنْ طَلَبِی
أَنْتَ الَّذِی أَشْرَقْتَ الْأَنْوَارَ فِی قُلُوبِ أَوْلِیَائِکَ حَتَّی عَرَفُوکَ وَ وَحَّدُوکَ
وَ أَنْتَ الَّذِی أَزَلْتَ الْأَغْیَارَ عَنْ قُلُوبِ أَحِبَّائِکَ حَتَّی لَمْ یُحِبُّوا سِوَاکَ وَ لَمْ یَلْجَئُوا إِلَی غَیْرِکَ
أَنْتَ الْمُونِسُ لَهُمْ حَیْثُ أَوْحَشَتْهُمُ الْعَوَالِمُ
وَ أَنْتَ الَّذِی هَدَیْتَهُمْ حَیْثُ اسْتَبَانَتْ لَهُمُ الْمَعَالِمُ مَا ذَا وَجَدَ مَنْ فَقَدَکَ وَ مَا الَّذِی فَقَدَ مَنْ وَجَدَکَ
لَقَدْ خَابَ مَنْ رَضِیَ دُونَکَ بَدَلاً وَ لَقَدْ خَسِرَ مَنْ بَغَی عَنْکَ مُتَحَوِّلاً کَیْفَ یُرْجَی سِوَاکَ
وَ أَنْتَ مَا قَطَعْتَ الْإِحْسَانَ وَ کَیْفَ یُطْلَبُ مِنْ غَیْرِکَ وَ أَنْتَ مَا بَدَّلْتَ عَادَةَ الاِمْتِنَانِ
یَا مَنْ أَذَاقَ أَحِبَّاءَهُ حَلاَوَةَ الْمُؤَانَسَةِ فَقَامُوا بَیْنَ یَدَیْهِ مُتَمَلِّقِینَ
وَ یَا مَنْ أَلْبَسَ أَوْلِیَاءَهُ مَلاَبِسَ هَیْبَتِهِ فَقَامُوا بَیْنَ یَدَیْهِ مُسْتَغْفِرِینَ
أَنْتَ الذَّاکِرُ قَبْلَ الذَّاکِرِینَ وَ أَنْتَ الْبَادِی بِالْإِحْسَانِ قَبْلَ تَوَجُّهِ الْعَابِدِینَ
وَ أَنْتَ الْجَوَادُ بِالْعَطَاءِ قَبْلَ طَلَبِ الطَّالِبِینَ وَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ثُمَّ لِمَا وَهَبْتَ لَنَا مِنَ الْمُسْتَقْرِضِینَ
إِلَهِی اطْلُبْنِی بِرَحْمَتِکَ حَتَّی أَصِلَ إِلَیْکَ وَ اجْذِبْنِی بِمَنِّکَ حَتَّی أُقْبِلَ عَلَیْکَ
إِلَهِی إِنَّ رَجَائِی لاَ یَنْقَطِعُ عَنْکَ وَ إِنْ عَصَیْتُکَ کَمَا أَنَّ خَوْفِی لاَ یُزَایِلُنِی وَ إِنْ أَطَعْتُکَ
فَقَدْ دَفَعَتْنِی الْعَوَالِمُ إِلَیْکَ وَ قَدْ أَوْقَعَنِی عِلْمِی بِکَرَمِکَ عَلَیْکَ
إِلَهِی کَیْفَ أَخِیبُ وَ أَنْتَ أَمَلِی أَمْ کَیْفَ أُهَانُ وَ عَلَیْکَ مُتَّکَلِی
إِلَهِی کَیْفَ أَسْتَعِزُّ وَ فِی الذِّلَّةِ أَرْکَزْتَنِی أَمْ کَیْفَ لاَ أَسْتَعِزُّ وَ إِلَیْکَ نَسَبْتَنِی
إِلَهِی کَیْفَ لاَ أَفْتَقِرُ وَ أَنْتَ الَّذِی فِی الْفُقَرَاءِ أَقَمْتَنِی
أَمْ کَیْفَ أَفْتَقِرُ وَ أَنْتَ الَّذِی بِجُودِکَ أَغْنَیْتَنِی وَ أَنْتَ الَّذِی لاَ إِلَهَ غَیْرُکَ
تَعَرَّفْتَ لِکُلِّ شَیْءٍ فَمَا جَهِلَکَ شَیْءٌ
وَ أَنْتَ الَّذِی تَعَرَّفْتَ إِلَیَّ فِی کُلِّ شَیْءٍ فَرَأَیْتُکَ ظَاهِراً فِی کُلِّ شَیْءٍ وَ أَنْتَ الظَّاهِرُ لِکُلِّ شَیْءٍ
یَا مَنِ اسْتَوَی بِرَحْمَانِیَّتِهِ فَصَارَ الْعَرْشُ غَیْباً فِی ذَاتِهِ مَحَقْتَ الْآثَارَ بِالْآثَارِ وَ مَحَوْتَ الْأَغْیَارَ بِمُحِیطَاتِ أَفْلاَکِ الْأَنْوَارِ
یَا مَنِ احْتَجَبَ فِی سُرَادِقَاتِ عَرْشِهِ عَنْ أَنْ تُدْرِکَهُ الْأَبْصَارُ
یَا مَنْ تَجَلَّی بِکَمَالِ بَهَائِهِ فَتَحَقَّقَتْ عَظَمَتُهُ الاِسْتِوَاءَ (مِنَ الاِسْتِوَاءِ) کَیْفَ تَخْفَی وَ أَنْتَ الظَّاهِرُ

أَمْ کَیْفَ تَغِیبُ وَ أَنْتَ الرَّقِیبُ الْحَاضِرُ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَه

ترجمه

ستایش مخصوص آن خدایی است که هیچکس در عالم سر از حکم و فرمانش نتواند کشید و بخشش او را منع نتواند کرد و هیچ صانعی در آفرینش مانند صنع او پدید نتواند ساخت

و اوست بخشنده بی‌پایان و انواع بدایع مخلوقات را بیافرید و بحکمت بالغه صنایع را متقن فرمود

نه چیزی در جهان پدید آید که از نظر عنایتش هرگز پنهان گردد و نه آنچه نزدش ودیعه نهند هیچگاه نابود شود

عمل هر کس را پاداش دهد و امور اهل قناعت را اصلاح کند به حال هر کس به درگاهش تضرع و زاری کند ترحم فرماید

هر منفعت را به خلق او نازل گرداند چنانکه کتاب جامع را با نور علم و اشراق ایمان او نازل فرمود

اوست که دعای بندگان را مستجاب می‌گرداند و گرفتاریهایشان را دفع میکند و مقامشان را بالا میبرد و گردنکشان را سرکوب میکند

پس غیر آن ذات یکتا هیچ خدایی نیست و او را عدیل نباشد و مثل و مانند ندارد

شنوای دعای خلق و بینای امور عالم است به دقایق اشیاء بصیر و آگاه است و بر هر چیز توانایی و قدرت کامل دارد

ای خدا من اشتیاق دارم و به یکتائیت گواه و به ربوبیتت معترفم

و می‌دانم که تو مربی و پروردگار منی و بازگشت من بسوی توست تو در اول که من نابود بودم

به من نعمت وجود بخشیدی و مرا از خاک بیافریدی آنگاه در صلب پدرانم جای دادی و از حوادث زمان و موانع دهر و اختلاف و تغییرات روزگاران مرا محفوظ داشتی

تا آنکه پی درپی از یکایک پشت پدرانم به رحم مادران انتقال یافتم در آن ایام پیشین و دوران گذشته

و از آنجا که با من رأفت و مهربانی داشتی و نظر لطف‌و احسان مرا در دور سلطنت پیشوایان کفر و ضلالت که عهد تو را شکستند و رسولانت را تکذیب کردند به دنیا نیاوردی

و لیکن زمانی بوجود آوردی که از برکت پیشوای توحید حضرت خاتم پیغمبرانت مقام هدایت که در علم ازلیت مقرر بود بر من میسر فرمودی

و در این عصر هدایت مرا پرورش دادی و از این پیش هم پیوسته با من نیکویی و مهربانی کردی و به نعمت فراوانم متنعم ساختی

تا آنگاه که آفرینشم به مشیت از آب نطفه فرمودی و در ظلمات سه گانه در میان لحم و دمم مسکن دادی

نه مرا از کیفیت خلقتم آگه ساختی و نه کاری در آفرینشم به من واگذار کردی

تا آنکه مرا بر آن رتبه معرفت و هدایت علم ازلی با خلقت کامل و آراسته به دنیا آوردی

و در گهواره که کودکی ناتوان بودم مرا نگهداشتی و از شیر مادر غذایی گوارا روزیم کردی

و دلهای دایگان را به من مهربان ساختی مادران مهربان را برای محافظتم از آسیب جن و شیطان برگماشتی

و از عیب و نقصان خلقتم را پیراستی به هر حال بسی بلند مرتبه خدای مهربانی

پس آنگاه که زبانم به سخن گشودی و نعمت بی‌حدت بر من تمام کردی و در هر سال به تربیت فزونتر شدم

و خلقتم مقام کمال یافت و قوای جسم و جانم به حد اعتدال رسید پس حجت را بر من الزام نمودی و معرفت خود را به قلبم الهام فرمودی و در عجایب حکمتهای خویش چشم عقلم را حیران ساختی

و مرا بیدار و هشیار کردی تا در آسمان و زمین بدایع مخلوقاتت را مشاهده کنم و مرا به یاد خود و شکر نعمتهای بی‌حد خویش

متذکر ساختی

و فرض نمودی‌بر من طاعت و عبادتت را و فهم علوم و حقایقی که پیمبرانت به وحی آوردند به من عطا فرمودی

و روح بزرگ مرا برای فهم پـذیرفتن عطـا کردی و به سـعه صـدر در یـافتن مقـام رضا و تسـلیم را بر من آسان کردی و در تمام این مرحمتها بر من به اعانت و لطف خود منت گذاردی

سپس که مرا از بهترین خاک بیافریـدی و برای آسایش من به یک نوع نعمت راضـی نشدی بلکه به انواع نعمتهای بیشـمار مرا متنعم ساختی

و به هر گونه طعام و لباس و اثاث زندگی برخوردارم کردی و همه صرف لطف بی‌حد و احسان نامتناهی تو بود

و چون هر گونه نعمت را بر من تمام کردی و هر گونه رنج و بلا را از من برطرف نمودی

بـاز جهـل و بی‌بـاکی من تو را مانع از این لطف بزرگ نشـد که دلالتم کنی و به هر چه سـبب خشم و غضب توست و به مقام قرب خود موفق سازی

و با همه بیباکی و گناه باز هر وقت تو را خواندم اجابت کردی و چون از تو درخواستی کردم عطا فرمودی و اگر تو را اطاعت کردم پاداش کامل دادی

و اگر شکرت بجای آوردم بر نعمتم افزودی همه این لطفها را فرمودی تا نعمت و احسانت را بر من به حد کمال رسانی

زهی پاک و منزه خـدایی که پدیـد آرنـده آفرینش و بازگرداننـده خلقی سـتوده صـفات و با مجـد و عزتی نامهای مقـدست پاک و نعمتهایت بزرگ

پروردگارا چه نوع از نعمتهای بی‌حسابت به ذکر و شمار توان آورد کدام یک از عطاهایت را به وظیفه شکرش قیام توان کرد

در صورتی که نعمتت بیش از آن است که حساب دانان بشمار آرند یا حافظان به آن دانا شوند

و بـاز پروردگـارا آن رنـج و زیانهـا را که از من به مرحمتت دفع کردی بیش از آن همه نعمت و عـافیت است که به ظـاهر مشاهـده می‌کنم

و من گواهی می‌دهم برای خـدا از خلوص و حقیقت ایمانم به عهـد قلبم که ازفرایض مقام یقین من است و توحیدی خالص و پاک از شایبه

و از باطن سر ضمیرم و از رشته‌های بینش نور چشم و اسرار نقشهای جبینم

و شکاف راههای نفسهایم و مخزن و محفظه شامه‌ام و روزنه‌های وصول امواج صوتی به سماخ و استخوان سامعه‌ام

و آنچه را هر دو لبم از بر هم نهادن می‌پوشاند و به حرکات بی‌شمار زبانم

و محل ارتباط فک بالا و فک پایینم و مکان روییدن دندان و عصب قوه ذایقه که جایگاه ادراک گوارایی طعام و شراب است

و آن استخوان که ام رأس من بر آن استوار است و وسعتگاهی که مکان رشته‌های اعصاب گردن من است

و آنچه فضـای سـینه من بر آن محیـط است و آنجـا که رشـته رگ و تینم حمایـل است و آنجا که پرده قلبم و قطعات اطراف جگرم بدان مرتبط است

و شراسیف (دنده‌های) استخوان و غضروف پهلو و سربندهای مفاصل من و قبض (و بسط) قوای عامله من و سر انگشتان من

و گوشت و خون و موی و پوست و اعصاب و ورید و شریان من و استخوانها

و مغز و رگ و پی‌های من و تمام اندامم

انساج پرده‌ها و غشاهایی که دوران شیـر خوارگیم منسوج شـده و آنچه زمین از من در پشت خود برداشـته است و خواب و بیـداری من و آرامش و جنبش من و رکوع و سجود من

که از بسیاری آنها اگر به قصد و کوشش در ضبط آنها عمری بپردازم طول مدت عصرها و بلکه قرنها اگر عمر کنم شکر یکی از آن نعمتها را نتوانم کرد

مگر باز به نعمت دیگرت که آن نیز بر من شکری سر از نو و ستایشی تازه واجب گرداند

آری و اگر من و تمام حساب دانان عالم خلقت بخواهیم نهایت نعمتهایت از گذشته و حال و آینده را احصاء و شماره کنیم

هرگز بر حساب و شماره‌اش و درک نهایتش قادر نخواهیم بود

هیهات کجا توانیم در صورتی که تو خود در کتاب ناطق قرآن (که مبین حق و حقیقت است) بیان فرمودی که اگر خواهید که نعمتهای خدا را بشمار آرید هرگز نتوانید

و البته کتاب و اخبار تو ای خدا صدق و حقیقت است سخنی است که به پیمبران و رسولانت الهام شده و از مقام و حیت نازل گردیده است و دین خود را به آن وحی و روی آن کتاب تشریع کردی

و علاوه بر اینکه من ای خدا شهادت می‌دهم با تمام توجه و کمال جدیت و به قدر طاعت و طاقتم وسعت فکر و معرفتم و با مقام ایمان و یقین می‌گویم

که حمد و ستایش مخصوص خدایی است که فرزند ندارد تا وارثی بر او باشد

و شریکی در سلطنت ندارد تا در ابداع و اختراعش کسی مخالفت و ضدیت کند

و قدرت کامله‌اش در صنع و ابداع محتاج به معاونت کسی نیست تا او را یاری کند منزه است خدای یکتایی که اگر جز او خدایانی بودند نظم آسمان و زمین فاسد گشتی و از هم گسیختی

منزه است خدای یگانه یکتا که غنی بالذات است فرزندی ندارد و خود فرزند کسی نباشد و هیچکس مثل و مانند او نیست

ستایش خدای را آن گونه ستایش که فرشتگان مقرب و انبیاء مرسل کنند

و درود به حبیب برگزیده او محمد خاتم پیغمبرانش و بر آل او که همه پاکان و پاکیزگان عالم و بندگان خاص خالص اویند

ای خدا بمن آن مقام ترس و خشیت از جلال و عظمتت را عطا کن که گویا تو را میبینم و مرا بتقوی و طاعتت سعادت بخش و بعصیانت شقاوتمند مگردان و قضا

و قدرت را بر من خیر و مبارک ساز تا در خوش و ناخوش مقدراتت آنچه دیر می‌خواهی بر من زودتر دوست ندارم و آنچه زودتر می‌خواهی دیرتر مایل نباشم

خدایا مرا به بی‌نیازی در نفس و یقین در قلب و اخلاص در عمل

و نور در چشم و بصیرت در دین عطا فرما و به اعضاء و جوارحم بهره‌مند کن و گوش و چشم را دو وارث من گردان

و بر هر کس به من ظلم می‌کند مرا یاری فرما و انتقام و تسلطم را نمودار ساز و بدان تسلط بر ظالم مرا دلشاد گردان

ای خدا تو غمهایم برطرف و عیبهایم مستور ساز و از خطاهایم درگذر و شیطانم را بران

و ذمه‌ام (از هر حقوق) برهان و ای خدای من در دنیا و آخرت به من عالیترین درجه را عطا فرما

ای خدا تو را ستایش می‌کنم که به قدرت کامله مرا آفریدی پس آنگاه شنوا و بینا گردانیدی

و تو را ستایش می‌کنم که چون مرا آفریدی از لطف و عنایتی که به من داشتی خلقتم را نیکو آراستی در صورتی که از وجود من بی‌نیاز بودی

پروردگارا چون مرا ایجاد کردی فطرت و طبیعتم را مقام اعتدال بخشیدی پروردگارا چنانکه مرا خلق کردی و صورتم زیبا نگاشتی

پروردگارا چنانکه مرا مراقبت کردی و توفیق دادی

پروردگارا چنانکه به من انعام فرمودی و هدایتم کردی پروردگارا چنانکه مرا برگزیدی و از هر خیرم عطا نمودی

پروردگارا چنانکه مرا غذا دادی و سیرابم کردی پروردگارا چنانکه مرا بی‌نیاز گردانیدی‌و سرمایه و عزت بخشیدی

پروردگارا چنانکه مرا به لباس کرامت خاص در پوشانیدی و از مصنوعات به حد کافی در دسترس من نهادی چنانکه این موهبتها را فرمودی هم درود فرست بر محمد و آل محمد

و در سختیهای روزگاران و حوادث شبان و روزان مرا یاری کن

و از هول و خطرهای دنیا و غم و اندوه آخرتم نجات بخش و از شر اعمال ستمکاران روی زمین محفوظم دار

ای خدا تو از هر چه بترسم کفایتم کن و از آنچه هراسانم نگاهم دار و در جان و دین محافظتم فرما

و در سفر نگهداری کن و در اهل و مال مرا جانشین عطا کن و در آنچه نصیبم کردی برکت بخش و مرا در پیش خود خوار

و در چشم مردم بزرگ ساز و از شر جن و انس سلامتم دار

و به گناهانم رسوا مگردان و به اندیشه‌های باطنیم مفتضح و به عمل (ناشایسته‌ام) مبتلا مساز و نعمتهایت را از من مگیر و مرا به غیر خودت واگذار مکن

ای خدا مرا به که وا می‌گذاری به خویش و نزدیکان که از من علاقه برند یا به دور و بیگانگان که با من خشونت و نفرت آغازند یا به آنان که مرا ضعیف و ناتوان خواهند در صورتی که تو پروردگار من و مالك امور من هستی

به تو از غربت و ذلت خود شکایت می‌کنم از دوری منزلم شکایت می‌کنم و از ذلت و خواریم در مقابل کسی که او را مالك امر من گردانیدی به تو می‌نالم

ای خدا پس تو بر من قهر و غضب نکن که باك از چیزی غیر معصیت تو ندارم آن هم ای ذات منزه سهل است که لطف و عافیتت مرا وسیعتر است

پس از تو ای پروردگار من درخواست‌می‌کنم به نور جمالت بر زمین و آسمان تابش کرده و ظلمت را از جهان برانداخته

و اصلاح امر اولین و آخرین بدان بسته است که مرا در حال قهر و غضبت نمیرانی و خشمت بر من نازل نگردانی

که می‌توانی از خشم به لطف باز آیی و از من خشنود شوی پیش از آنکه غضب فرمایی عالم را خدایی جز تو نیست که خدای مکه و مشعر الحرام و بیت العتیق و در آن حرم برکت و رحمت فرود آوردی و آنجا را مقام امن و امان برای مردم قرار دادی

ای آنکه به حلم از گناهان بزرگ بندگان درگذشتی و از فضل نعمتت را بر خلق به حد کمال رسانیدی

و عطاهای بزرگ به کرم عطا کردی ای ذخیره روز سختی من ای همدم وقت تنهایی من

ای فریادرس من هنگام رنج و بلا ای ولی نعمت من ای خدای من و خدای پدران من ابراهیم و اسمعیل

و اسحق و یعقوب و ای پروردگار جبرئیل و میکائیل و اسرافیل

و ای پروردگار محمد خاتم انبیاء و آل برگزیده پاکش ای خدای فرستنده کتاب تورات و انجیل

و زبور و فرقان و فرستنده کهیعص و طه و یس و تمام قرآن حکیم

ای خدا تویی پناهم هرگاه طرق زندگانی با همه وسعت بر من مشکل شود و زمین با همه فراخی بر من تنگ گردد اگر رحمتت شامل حالم نگردد مسلم از اهل هلاکت خواهم بود

و تویی که از لغزشم بر می‌گردانی و گناهانم مستور می‌سازی که اگر پرده پوشی تو نبود البته رسوا و مفتضح می‌گردیدم

و تو به یاریت مرا بر دشمنان ظفر می‌بخشی که اگر نصرتت نبود من مغلوب دشمن می‌شدم

ای آنکه ذات خود را به علو مقام و رفعت مخصوص گردانیدی و دوستدارانت را به عزت خود عزیز ساختی

ای آنکه پادشاهان را به درگاهت طوق مذلت به گردن نهادی که سخت از قهر و سطوتت هراسان و ترسانند

ای آنکه بر نگاه گوشه چشمها و اسرار پنهان در دلها و حوادث آتیه سلسله زمان و دور روزگاران بر همه آگاهی

ای آنکه چگونگی آن ذات پنهان را کسی جز او آگاهی ندارد ای آنکه حقیقت او را جز او هیچکس نمی‌داند

ای آنکه بر او غیر او کس آگاه نیست ای آنکه زمین را در آب فرو بردی و هوا را به آسمان سد بستی

ای آنکه او را گرامیترین نامهاست ای صاحب کرمی که هرگز احسانش منقطع نشود

ای آنکه قافله (مصر) را برای (نجات) یوسف در بیابان فقر نگاهداشتی و از قعر چاهش برآوردی و پس از بندگی به او شاهی رسانیدی

ای که یوسف را به یعقوب باز گردانیدی پس از آنکه دو چشمش از خون و اندوه سفید گشت و غم دل پنهان می‌داشت

ای برطرف کننده رنج و آلام ایوب و نگهدارنده دو دست ابراهیم خلیل در سن پیری و پایان عمر از ذبح فرزندش اسمعیل

ای آنکه دعای زکریا را مستجاب کردی و یحیی را در پیری به او عطا فرمودی و او را تنها و بی‌کس (و وارث) نگذاشتی

ای آنکه یونس را از شکم ماهی بیرون آوردی ای آنکه دریا را برای بنی اسرائیل شکافتی و آنان را نجات دادی و فرعون و سپاهش را غرق دریای هلاکت نمودی

ای آنکه بادها را به بشارت پیشاپیش (باران) رحمت فرستادی

ای آنکه در کیفر معصیت کاران خلق تعجیل نفرمایی ای آنکه ساحران عصر موسی را بعد از مدتها کفر و انکار ازعذاب نجات بخشیدی

در صورتی که دایم به نعمتت متنعم بودند و روزیت را خوردند و غیر تو را پرستیدند و به دشمنی خدا و شرک به او برخاستند و پیمبرانش را انکار کردند

ای خدا ای خدا ای پدید آرنده بی‌سابقه ای که بی‌مثلی و مانند نداری ای ذات دائم ابدی که هرگز فنا نپذیری ای زنده ازلی هنگامی که هیچ زنده‌ای نبود

ای زنده کن مردگان ای آنکس هر کس را با هر چه کسب و کار کند نگهبانی کنی

ای آنکه من شکرت را اندك کنم و باز از نعمتت محرومم نساختی و خطای بزرگ و بسیار کردم و مرا رسوا نکردی و مرا در حال عصیان بسیار دیدی و بی‌آبرویم نفرمودی

ای آنکه مرا در کودکی (از آفات) حفظ فرمودی ای آنکه مرا در پیری روزی دادی

ای آنکه الطاف و نعمتهایش شمرده نشده و سپاس گفته نشود ای آنکه با من به خیر و احسان روی آورده و من در عوض زشتی و عصیان نمودم

ای آنکه مرا بر مقام ایمان هدایت کردی پیش از آنکه به شکر نعمتت شناسا گردم

ای آنکه در حال مرض تو را خواندم و مرا شفا بخشیدی و در حال برهنگی خواندم لباس پوشانیدی و در حال گرسنگی و تشنگی خواندم طعامم دادی

و سیرابم نمودی و در ذلت خواندم عزیزم فرمودی و در نادانی بمقام معرفت رسانیدی و در تنهایی جمعیتم دادی و غایب از اهل و وطن شدم به وطن بازم گردانیدی

و در فقر و بینوایی خواندم غنی گردانیدی یاری طلبیدم مظفر و منصورم ساختی و در حال غنا بودم دارائیم باز نگرفتی و اگر از خواندنت در این احوال خودداری کردم باز ابتدا به احسان فرمودی

پس ستایش و سپاس مخصوص توست ای آنکه عذر لغزشهایم پذیرفتی و غم و اندوهم برطرف ساختی و دعایم اجابت فرمودی و گناهانم بخشیدی و به مطلوبم رسانیدی و بر دشمن یاری‌و نصرتم دادی

به هر حال نعمت و احسانها و عطاهای گرامیت را هرگز به شمار نتوانم آورد ای مولای من

تویی که عطا فرمودی تویی که نعمت دادی تویی که احسان کردی تویی که نیکویی کردی

تویی که فضل و کرامت فرمودی تویی که (لطف را) کامل گردانیدی تویی که روزی بخشیدی تویی که توفیق دادی

تویی که به خلق عطا فرمودی تویی که فقیر را غنی ساختی تویی که سرمایه دادی تویی که پناه دادی تویی که امور بندگانت را کفایت کردی

تویی که هدایت کردی تویی که خوبان را عصمت از گناه کرامت کردی تویی که گناهان را مستور ساختی تویی که گناهان را آمرزیدی

تویی که عذر گناهان را پذیرفتی تویی که تمکن و جاه بخشیدی تویی که عزت و جلال دادی تویی که اعانت فرمودی

تویی که مدد فرمودی تویی که تأیید توانایی دادی تویی که یاری فرمودی تویی که بیماران را شفا دادی

تویی که عافیت بخشیدی تویی که اکرام فرمودی تویی که برتری دادی

پس حمد و ستایش مخصوص توست و شکر و ستایش دایم تو را سزاست

باز ای خدای من به گناهانم مقر و معترفم پس تو به کرم از من درگذر

من آن بنده‌ام که بد کردم من همانم که خطا کردم من همانم که اهتمام به عصیان کردم من همانم که نادانی کردم من همانم که غفلت ورزیدم

من همانم که سهو کردم من همانم که به خود اعتماد کردم و من همانم که (به خواهش دل) عمدا کردم من همانم که وعده کردم و مخالفت نمودم

و من همانم که عهد خود شکستم من همانم که اقرار کردم من همانم که اعتراف به نعمت و عطایت بر خود کردم و بازبگناهان رجوع نمودم

پس چون معترف و تائبم از آن گناهان درگذر ای خدایی که گناهان بندگانت هیچ تو را زیان نخواهد داشت و از طاعتشان هم البته بی‌نیاز خواهی بود

و هم آنان که عملی شایسته می‌کنند به توفیق و اعانت و رحمتت می‌کنند پس ای خدای من و مولای من ستایش مخصوص توست

ای خدا تو مرا امر کردی و من عصیان امرت کردم تو نهی کردی و من مرتکب نهیت شدم اکنون نه کسی که گناهانم مبرا و پاک سازد و نه صاحب قدرتی که از او بر دفع عذاب یاری طلبم

پس با چه وسیله رو بسوی تو آورم آیا به قوه شنوایی یا بینایی یا بوسیله زبان معذرت خواهم یا به دست و پا خدمتی توانم

آیا این قوا و اعضاء که مرا است همه نعمتهای تو نیست و بهمه آنها معصیت تو نکردم ای مولای من پس تو را بر من اتمام حجت است و راه هر اعتراض بسته‌ای

کسی که مرا از زجر پدران و مادران هم مستور و محفوظ داشتی و از سرزنش خویشان و برادران و قهر و عقاب پادشاهان نگهداری فرمودی

و اگر اینان ای مولای من چنانکه تو مطلعی بر زشتی و رسوائیهای من مطلع می‌بودند ابدا مهلت نمی‌دادند و مرا از خود می‌راندند و به کلی از من می‌بریدند

باری من همین بنده (پر گناهم) که در حضورت ای سید من سرافکنده و خوار و ذلیل و عاجز و ناچیزم

نه بر تبرئه خود عذری توانم آورد و نه بر نجات خود صاحب قدرتی که از او یاری طلبم و نه حجت و دلیلی که به آن متمسک شوم

و نه توانم گفت که من این گناه نکرده و این کار زشت بجا نیاورده‌ام و اگر انکار کنم ای مولای من آن انکار به حال من نفعی

نخواهد داشت

چگونه از انکـار خود سود یـابم در صورتی که تمـام اعضاء و جوارحم بر هر چه کرده‌ام به یقین و بی‌هیـچ شک و ریب همه بر علیه من گواهند

و تو محققا از امور بزرگ از من سؤال‌خواهی کرد

و تو البته حاکمی به عدل و هرگز جور و جفا به کسی نخواهی کرد و همان عدل تو مرا هلاک خواهد کرد و از عدل تو باز به عدل کل تو پناه می‌طلبم

پس هرگاه عذاب کنی به کیفر گناهان من است و پس از اتمام حجت بر من است و اگر بر من ببخشی از حلم و جود و کرم توست

هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو و من از ستمکارانم هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو و من از درگاه لطفت مغفرت و آمرزش می‌خواهم

هیچ خدایی جز تو نیست منزه تو و من از یکتا پرستانم هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو و من از قهرت سخت ترسانم

هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو و من از سطوتت سخت بیمناک و هراسانم

هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو من به درگاه کرمت از امیدوارانم

هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو و من به شهود جمالت از مشتاقانم

هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو و من به یکتائیت مقر و معترفم

هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو و من به درگاهت از سائلان و فقیرانم

هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو و من تو را از تسبیح و تنزیه گویانم

هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو و من از تکبیر گویان مقام کبریایی توام

هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو که خدایی من و خدای پدران پیشین من هستی

ای خدای من این است ثنا و ستایش من در پیشگاه مجد و عزتت و اخلاص من در ذکر مقام توحید و یکتائیت و اقرار و اعتراف من به نعمتهایی که بشمار آوردم

گرچه معترفم که نعمتهایت را از بس زیاد و فراوان و هویداست

در وجود حادث من سبقت داشته آن نعمتهارا بشمار نتوانم آورد که از عهد ازل مرا منظور داشتی و با آن نعمتها از بدو خلقت و اول زندگانی و احتیاجم را به غنا و بی‌نیازی مبدل ساختی

و رفع رنج و الم را از من فرمودی و اسباب و وسایل آسایش عطا کردی و دفع هر سختی نمودی

و از هر غم و اندوهم رهاندی و عافیت در تن و سلامت در دین بخشیدی

باری ای منعم حقیقی نعمتت بر من آن قدر بسیار و بی‌حد و شمار است که اگر خلق اولین و آخرین مرا بر ذکر آن نعمتها کمک کنند

باز نه من و نه تمام اولین و آخرین بر شمارش قادرند ای ذات پاک بلند مرتبه پروردگار بزرگ کریم مهربان

نعمتهایت بشمار نیاید و ثنایت را جز تو کس نتواند و نعمتهایت را سپاسگزاری و پاداش ندارد درود فرست بر محمد و آل محمد

و نعمتت را بر ما به حد کمال رسان و ما را به طاعتت سعادتمند گردان تو منزه از شرک و شریکی و هیچ خدایی جز تو نیست

ای خدا البته تو دعای بندگان مضطر و پریشان را اجابت کنی و هر رنج و الم را برطرف گردانی و غمدیدگان را به فریاد رسی

و بیماران را شفا بخشی و فقیران را غنی گردانی و جبران حال شکسته دلان کنی به کودکان ترحم و به بزرگان یاری فرمایی

نه جز تو کسی را یار و یاوری و نه فوق تو در عالم قادری است و تو بلند مرتبه و بزرگ خدایی

و بس ای خـدایی که اسیران و زندانیان را از حبس آزاد کنی و به طفل صـغیر روزی بخشـی ای پناه هر دل ترسان که به تو پناهنده شود ای خدای یکتایی که هیچت شریک و مددکاری نیست

درود فرست بر محمد و آل محمد و در این آخر روز هر نعمت که به هر یک از بندگان عطا می‌کنی به من بهترین آن را عطا فرما از انـواع نعمـت ظاهر کـه بخلـق می‌بخشـی و نعمت بـاطن که همی تجدیـد می‌کنی و تـازه می‌گردانی و بلیه و مصـیبتها که برطرف می‌سـازی و انـدوه و غمی کـه زایـل‌میکنی و دعـایی که مسـتجاب میگردانی و عمـل نیکی که از لطـف میپـذیری و کـار زشـتی که میپوشانی

که البته تو با لطف ازلی و علم ذاتی بر تمام امور آگاهی و بر کلیه اشیاء قادری

ای خـدا تـو نزدیکـترین کسـی که از او مسئلت تـوان کرد و زودتر از همه کس دعـای مـا را اجـابت میکنی و از هر بخشـنده کرم و بزرگواریت بیشتر و عطایت وسیعتر است و سائلان را بهتر از هر کس اجابت کنی

ای که در دنیا و آخرت بخلق با لطف و بخششـی و در دو عالم بر بندگان مهربانی مقصود بی‌مثل و مانندی و جز تو آرزویی نداریم هر وقت دعا کردم اجابت فرمودی

و مسئلت نمودم عطا فرمودی و اظهار شوق نمودم با من مهربانی کردی و بر مهالک و سـختیها بر تو اعتماد کردم مرا نجات دادی و هرگاه بدرگاهت زاری کردم مرا کفایت فرمودی

ای خدا درود فرست بر محمد که بنده و رسول و فرستاده توست و بر همه اهل بیتش که نیکویان و پاکان عالمند

و نعمتهایت را بر ما به حد کمال رسان و عطایت را بر ما گوارا ساز و ما را از شکر گزاران و متذکران نعمتهای خویش محسوب دار و این دعا را از کرم اجابت فرما ای رب العالمین

ای خـدا ای آنکه بر ملـک وجود مـالکی و بر هر چیز توانـا و قـادری و قـاهر عیب و نقصان خلق را مسـتور می‌داری و چون آمرزش طلبند می‌آمرزی ای آخرین مقصود طالبان و مشتاقان عالم

و ای منتها آرزوی دل امیدواران ای آنکه علم ازلیت بر هر چیز محیط و حلم و رأفت و رحمتت بر عذر خواهان وسیع است

ای خدا ما در این عصر که تواش شرف و عظمت بخشیدی بوسیله پیغمبر و رسول گرامیت حضرت محمد (ص)

که برگزیده خلق و امین وحی

و مبشـر و منذر اهل زمین و چراغ روشن عالم است بدرگاه تو روی آوردیم همان پیغمبری که بوجودش نعمت بزرگ بمسلمین عطا کردی و او را رحمت‌واسع بر جهانیانش قرار دادی

بار خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) که او از جانب تو لایق این درود است ای خدای بزرگ

درود فرست بر او و بر اهـل بیتش که همه از برگزیـدگان و نیکویـان و پاکـان عالمنـد و زشتیهـای ما را پرده عفو و بخشـش بپوشان تویی که به درگاه رحمتت فریاد و فغان خلق به انواع زبانها بلند است

پس ما را هم در این عصر از هر خیر و سعادت که میان بندگان قسمت می‌کنی نصیبی کامل عطا فرما

و از هر نوری که به آن نور خلق را هـدایت می‌کنی و رحمتی که بر عالمیـان میسر می‌سـازی و برکتی که نـازل می‌گردانی و لباس عافیتی که می‌پوشانی و رزقی که وسعت دهی ای مهربانترین مهربانان عالم

ای خدا ما را در این هنگام رستگاری و فیروزی بخش و از آنان که نیکو کاری و بهره‌مندی یافتند قرار ده

و از محرومان مگردان و از رحمت بی‌پایانت ما را بی‌بهره مساز و از چشم امیدی که به فضل و کرمت داریم ناامید مساز

و از رحمتت ما را محروم مگردان و از آن فضـیلت و مرتبت که از عطایت چشم انتظار داریم نومیـد مگردان و از درگاه کرمت ما را مأیوس و مردود مگردان

ای بـا جود و بخشـش و بـا لطف و کرمترین به درگـاه تو با یقین به فضل و احسانت روی آورده و دعوت به خانه کعبه‌ات را اجابت کرده‌ایم و قصد زیارت آن داریم

پس تو ای خـدا بر اعمال حـج ما را یاری فرما و حـج ما را کامل و مقبول گردان و از تقصیـرات ما درگـذر و عافیت و آسایش عطا فرما که ما دستی با ذلت و خواری اعتراف به گناه به درگاهت دراز کرده‌ایم

ای خدا ما را به کرمت در این عصـر هر چه درخواست می‌کنیم به ما عطا فرما و در مهماتی که از تو بلطف و رحمتت می‌طلبیم ما را یاری کن که ما بر کفایت امورمان جز تو کسی نداشته و پروردگاری غیر تو نداریم

فرمـان تو در ماناف‍ذ است و علمت به ما محیط حکم قضا و قـدرت در حق ما عـدل است تو در حق ما خیر مقـدر فرما و ما را از اهل خیر و صلاح قرار ده

ای خدا بر ما به صرف جود و کرم خود فرض و لازم ساز که ما را پاداش عظیم و ذخیره گرانبها و آسایش دایم کرامت کنی

و گناهان ما را تمام ببخش و ما را با مسـتحقین هلاک و عذاب به هلاکت مرسان و از ما رأفت و رحمتت را باز مگیر ای مهربانترین مهربانان

ای خـدا ما را در این هنگام از آنان قرار ده که از تو درخواست کردنـد و تو به آنها عطا فرمودی و شـکرت را بجای آوردند و تو بر نعمتت افزودی و به درگاهت توبه کردند و تو توبه‌شان پذیرفتنی

و تبری از جمیع گناهان جستند و تو همه را آمرزیدی ای صاحب جلال و بزرگواری

ای خـدا مـا را به هر کـار خیر موفق دار و بر طـاعتت قوی گردان و تضـرع مـا را بـدرگاهت بپـذیر ای بهـترین کسـی که از او چیزی درخواست کنند و مهربان‌تر شخصی که از او ترحم جویند

ای خدایی که بر تو چیزی از حرکت مژگان و اشاره به گوشه چشمان و آنچه در مکنون ضمیر استقرار یابد

و نهانیهای دلها پیچیده و پوشیده نیست بتحقیق تمام اینها را دانشت فرا گرفته و حلمت گشادگی بخشیده

منزهی تو و بالاتر و برتر از آنچه بیدادگران و کافران بگویند برتری بزرگ تسبیح گوید تو را آسـمانهای هفت گانه و زمینها و آنچه در بین آنهاست همه به تسبیح و تقدیست مشغولند و هیچ در عالم نیست جز آنکه تو را تسبیح می‌کند

پس هر ستایش و مجد و بلندی و عزت مخصوص توست ای خدای صاحب مقام و جلال و بزرگواری و فضل و احسان

و نعمتهای بزرگ تنها تویی دارای جود و بخشش و رأفت و مهربانی

ای خدا تو از رزق حلالت مرا روزی‌وسیع ده و سلامتی و آسایش در تن و دینم عطا فرما و در خوف و هراسم ایمنی عطا کن

و از آتش دوزخم آزاد گردان ای خدا مرا به مکر خود مبتلا مگردان و به عذاب اسـتدراج به عقوبت سختم مگیر و مرا رسوا مکن و شر فاسقان جن و انس را از من دور ساز

ای شنواترین شنوندگان و بیناترین بینایان و سریعترین محاسبان و مهربانترین مهربانان عالم

درود فرست بر محمد (ص) و آل او که بزرگان و با خیر و برکت‌ترین عالمیانند

و از تو ای خدا درخواست دارم آن حاجتم را که اگر عطا کنی دیگر از هر چه محرومم کنی زیان ندارم

و اگر آن حاجتم روا نسازی دیگر هر چه عطا کنی نفعی به حالم ندارد درخواست دارم که از آتش دوزخم رهایی بخشی

خدایی جز تو نیست که یکتایی و شـریک نداری و ملک وجود و سـتایش مخصوص توست و تو بر هر چیز قادری ای پروردگار ای پروردگار عالم

ای خدای من در وقت غنا و ثروت فقیرم و به تو محتاجم تا چه رسد به هنگام فقر و بینوایی

ای خدای من در حال دانایی باز نادانم تا چه رسد به وقت نادانی

ای خدا پس تدبیرت مختلف و گوناگون و تقدیراتت سریع التحول‌است بندگان با معرفتت را این تدبیر و تقدیر مانع می‌شود از اینکه بر عطاء و نعمتت آرام یافته و خاطر جمع شوند یا در بلا و سختی از لطفت ناامید باشند

ای خدا از من آن سزد که به مقام بزرگواری و کرمت شایسته است

ای خدا تو پیش از آنکه این وجود ضعیف مرا بیافرینی خود را به رحمت و لطف با من توصیف کردی آیا اکنون بر این وجود ناتوان از آن لطف و رحمت منع خواهی کرد

ای خدا اگر کارهای نیکویی از من پدید آید آن از فضل و عطای توست و تو را بر من منت است

و اگر اعمال زشتی آشکار گردد آن به عدل توست و تو را بر من حجت است

ای خدا چگونه مرا بخود وا می‌گذاری در صورتیکه تو خود متکفل امور هستی یا چگونه کسی بر من ظلم تواند کرد در صورتیکه تو ناصر و یاور من هستی و چگونه من از لطفت محروم مانم در صورتیکه تو در حق من رؤف و مهربانی

آری من بدرگاهت بفقر و بیچارگیم متوسل می‌شوم و چگونه فقر که راه به ناحیه قدس تو ندارد وسیله من تواند بود

یا من چگونه از حال خود بر تو شکایت کنم در صورتیکه حالم بر تو پنهان نیست یا چگونه سخنم ترجمان درون تواند بود در صورتیکه آن سخن تو آشکار بسوی تو می‌گردد

یا چگونه تو از امید و آرزوهایی که به کرمت دارم ناامیدم خواهی کرد در صورتیکه آن آرزوها بر درگاه چون تو کریمی وارد است

یا چگونه احوال مرا نیکو نگردانی و حال آنکه قیام احوالم به توست ای خدا چقدر تو با من لطف و محبت داری با آنکه جهل و ناسپاسیم بسیار است و چقدر در حق من مهربانی با آنکه کردارم زشت است

ای خدا تو چه اندازه بمن نزدیکی و من تا چه حد از تو دورم و چقدر تو با من رأفت داری و باز آن چیست که مرا از تو محجوب داشته

ای خدا من از اختلاف تأثرات و گوناگون شدن تحولات جهان بر من دانستم غرض تو از آفرینشم آن است که تو خود را در هر چیز بمن شناسا کنی و من‌در هیچ یک از امور عالم از تو غافل و جاهل نباشم

ای خدا هر چه بی‌قدری و خواریم زبان مرا لال میکند کرم و بزرگواریت باز نطقم را گویا میگرداند و هر چه اوصاف من مرا مأیوس می‌سازد احسان تو مرا به طمع می‌آورد

ای خدا کسی که محاسن و خوبیهایش بدی است پس چگونه زشتی و بدیهایش بد نخواهد بود و کسی که حقیقتهایش دعوی باطل است چگونه دعوی بی‌حقیقتش باطل نخواهد بود

ای خدا فرمان نافذ مشیت قاهر غالبت نه جای سخن بر گوینده باقی گذارد و نه حال ثابتی بر صاحب حالی

ای خدا چه بسیار شد که بنای طاعتی گزاردم و عزم محکم نمودم و آن عزم و بنای مرا عدل تو منهدم ساخت، نه، بلکه فضل تو مرا از آن عزم برگردانید

ای خدا تو خود می‌دانی و آگاهی که اگر من در مقام عمل دایم به طاعتت اشتغال ندارم البته در دل عزم محبت و طاعتت را دایم دارم

ای خدا چگونه بر کار طاعتت عزم کنم و حال آنکه تویی قاهر و چگونه عزم نکنم در صورتی که تویی آمر

ای خدا چون به یکایک آثار که برای شناسائیت توجه کنم راه وصول و شهودت بر من دور گردد پس مرا خدمتی فرما که بوصال و شهود جمالت زود رساند

چگونه من به آثاری که در وجود خود محتاج تواند بر وجود تو استدلال کنم

آیا موجودی غیر تو ظهوری دارد که از آن ظهور و پیدایی تو نیست تا او سبب پیدایی تو شود

تو کی از نظر پنهانی تا به دلیل و برهان محتاج باشی

و کی از ما دور شدی تا آثار و مخلوقات ما را به تو نزدیک سازد

کور باد چشمی که تو را نمی‌بیند با آنکه همیشه تو مراقب و همنشین او هستی و در زیان باد بنده‌ای که نصیبی از عشق و محبت نیافت

ای خداتو امر کردی که خلق برای شناسائیت رجوع به آثار کنند اما مرا رجوع ده به تجلیات انوار و به رهنمایی مشاهده و استبصار

تا بی توجه به آثار به شهود حضرتت نایل گردم که چون به مقام معرفت وارد شوم سر درونم توجه به آثار نکرده

و همتم بلندتر از نظر به آنها باشد که تنها تو بر هر چیز توانایی

ای خدا من این بنده‌ام که ذلت و خواریم نزدت پیداست و این حال پریشانم که از تو پنهان نیست از تو ای خدا وصال تو را می‌خواهم

و به وجود تو دلیل بر وجود تو می‌طلبم پس مرا به نور خود به کوی وصالت رهبری کن و به صدق و خلوص بندگی در حضورت پایدار گردان

ای خدا مرا از علم مخزون خود بیاموز و در سرا پرده خود محفوظ دار

ای خدا روانم را به حقایق مقربان درگاهت بیارای و به مسلک و طریقه مجذوبان رهسپار ساز

ای خدا مرا به علم و تدبیر کاملت از تدبیرم در کار خویش بی‌نیاز گردان و به اختیار خود امور دو عالمم را منظم ساز و به اختیار من کارم را وامگذار و در مواضع اضطرار و پریشانی مرا واقف گردان

ای خدا مرا از خواری نفسم رهایی ده و از پلیدی شک و شرک جانم پاک ساز پیش از آنکه مرگم فرا رسد

من از تو یاری می‌طلبم مرا یاری فرما و بر تو توکل می‌کنم پس مرا وا مگذار و از تو درخواست می‌کنم پس ناامیدم مگردان و به تفضل و کرم تو چشم دارم پس محرومم مساز

و به بندگی حضرتت خود را منتسب می‌دانم پس دورم از الطافت مگردان و بدرگاه کرمت آمده‌ام از آن درگاهم مران

ای خدا خوشنودی و محبتت منزه‌تر از آن است که از طرف تو نقص و عیب یابد پس چگونه از طرف من تواند یافت با آنکه محبتت ببندگان ذاتی است ذی سببی از طرف توهم معلل نخواهد بود

ای خدا تو غنی به ذات خودی و نفعی از طرف تو به ذاتت عاید نگردد پس چگونه از من مستغنی نباشی

ای خدا قضا و قدر تو مرا آرزومند می‌کند و هوای نفس به زنجیر علاقه‌های شهوت اسیر می‌گرداند

پس تو ای خدا مرا یاری کن و بصیرت و بینایی ده و بر نفسم غلبه و نصرت بخش و به فضل و کرمت مرا غنی گردان تا به لطف تو از سعی و طلب خود بی‌نیاز گردم

تویی که به انوار تجلی بر دل اولیاء و خاصانت اشراق کردی تا به مقام معرفت نایل شدند و تو را به یکتایی شناختند

تویی که از دل دوستان و مشتاقانت توجه اغیار را محو کردی تا غیر تو را دوست نداشته و جز درگاهت به جایی پناه نبرند

تویی یار و مونس آنان چون عوالم آنها را متوحش سازند

تویی که چون آنان از هر نشان و برهان دور شدند خود آنان را راهنمایی کردی آنکه تو را نیافت چه یافته و آنکه تو را یافت چه نیافته است

هر کس به هر چه غیر تو مایل شد از هر چیز محروم شد و هر که روی طلب از تو گردانید زیانکار گردید چگونه چشم امید به غیر تو کنند

در صورتی که تو هرگز قطع احسان از بندگان نکرده و نخواهی کرد و چگونه از غیر تو چیزی طلبند و حال آنکه تو عادت لطفت را تغییر نداده و نخواهی داد

ای آنکه شیرینی انست را به دوستانت چشانیدی تا تنها در حضور تو به تملق ایستادند

ای آنکه اولیاء و خاصانت را به لباس هیبت و جلال بیاراستی تا در حضرتت عذر خواه آمد و آمرزش طلبیدند

تو یاد بندگان کنی قبل از آنکه بندگان از تو یاد کنند و تو ابتدا به احسان کنی پیش از آنکه عابدان به تو روی آرند

تویی که بجود و بخشش ذاتی بخلق عطا می‌کنی پیش از آنکه طالبان حاجت درخواست کنند تو آن بخشنده بی‌عوضی که ازآنچه به ما عطا کردی باز از ما قرض می‌خواهی

ای خدا مرا از در رحمتت بطلب تا به تو واصل شوم و به جاذبه احسانت مجذوبم کن تا یک جهت روی دل بسوی تو کنم

ای خدا هرگز امیدم از تو قطع نمی‌شود هر چند نافرمانیت کنم چنانکه از دلم ترس تو برطرف نمی‌گردد هر چند اطاعتت کنم

که مرا همه عالم بسوی تو افکند و آگاهیم به کرم و بزرگواریت مرا بدرگاه تو کشانید

ای خدا چگونه ناامید باشم در صورتیکه تو آرزوی منی یا چگونه کسم خوار تواند کرد با آنکه اعتمادم بر توست

ای خدا چگونه دعوی عزت کنم و حال آنکه مرا در ذلت متمکن ساخته‌ای و چگونه دارای تاج عزت نباشم در صورتیکه نسبت بندگی بتو دارم

ای خدا چگونه فقیر و مسکین نباشم در صورتی که توام در میان فقیران گماشتی

و چگونه فقیر باشم با آنکه تو به جود و کرمت مرا بی‌نیاز گردانیدی و تویی آنکه جز تو خدایی نیست

تو خود را بر هر چیز معروف و مشهور ساختی که هیچ موجودی از معرفتت جاهل نیست

و تویی که در همه موجودات تجلی کردی و خود را بمن نشان دادی در هر چیز آشکارا تو را دیدم تویی که بر هر چیز پیدایی

ای آنکه برحمت واسعه و تجلی نور جمال بر همه عالم احاطه کردی تا آنکه عرش وجود امکانی در سطوع انوار وجوبیت پنهان گردید آثار وجودی را به آثار وجودی دیگر نابود کردی و اغیار را به احاطه مدار انوار تجلیات خود محو نمودی

ای آنکه در سرا پرده‌های نور قاهر عرش جلالت از دیده‌ها پنهان گشتی

ای آنکه به کمال بهاء و نورانیت تجلی کردی تا به عظمت و جلال تمام مراتب وجود را فرا گرفتی چگونه پنهانی با آنکه تو تنها پیدایی

یا چگونه غایبی با آنکه تو تنها همه جا حاضر همه را نگهبانی و بر هرچیز توانا و مقتدری و ستایش تنها مخصوص خدای یکتا است.

دعای آخر روز عرفه

متن

ظ(و در آخر روز عرفه بخوان

يَا رَبِّ إِنَّ ذُنُوبِي لاَ تَضُرُّكَ وَ إِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِي لاَ تَنْقُصُكَ فَأَعْطِنِي مَا لاَ يَنْقُصُكَ وَ اغْفِرْ لِي مَا لاَ يَضُرُّكَ

و ایضا بخوان

اَللَّهُمَّ لاَ تَحْرِمْنِي خَيْرَ مَا عِنْدَكَ لِشَرِّ مَا عِنْدِي

فَإِنْ أَنْتَ لَمْ تَرْحَمْنِي بِتَعَبِي وَ نَصَبِي فَلاَ تَحْرِمْنِي أَجْرَ الْمُصَابِ عَلَى مُصِيبَتِهِ

ترجمه

ای پروردگار بـدرستی که گناهان من تو را زیان ندارد و بدرستی که آمرزش تو مرا از تو نکاهد پس به من مرحمت فرمای آنچه را که نکاهدت و بیامرز برایم آنچه را که تو را زیان ندارد

بار خدایا مرا از خیر آنچه نزد توست محروم مگردان به شر آنچه نزد من است

اگر تو به من رحم نکنی به رنج و زحمتم پس مرا از اجر مصیبت دیده بر مصیبتش محروم مگردان.

زیارت امام حسین در روز عرفه

متن

ظ(ششم زیـارت امـام حسـین علیه السـلام در روز عرفه است بـدان که آنچه از اهـل بیت عصـمت و طهـارت علیهم السـلام در باب زیـارت عرفه رسـیده از کثرت اخبار و بسـیاری فضـیلت و ثواب زیاده از آن است که احصا شود و ما به جهت تشویق زایرین به ذکر چند حدیث اکتفا می‌نماییم به سـند معتبر از بشـیر دهان منقول است که گفت عرض کردم به خدمت حضرت صادق علیه السلام که گـاه هست حـج از من فوت می‌شود و روز عرفه را نزد قبر امـام حسـین علیه السـلام می گـذرانم فرمود که نیک می کنی ای بشـیر هر مؤمنی که به زیارت قبر امام حسـین علیه السـلام برود با شـناسایی حق آن حضـرت در غیر روز عید نوشـته شود برای او ثواب بیست حج و بیست عمره مبروره مقبوله و بیست جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آن حضـرت را در روز عید بنویسد حق تعالی برای او ثواب صـد حج و صد عمره و صد جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آن حضـرت را در روز عرفه با معرفت حق آن حضـرت نوشـته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره پسندیده مقبوله و هزار جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل گفتم کجا حاصل می‌شود برای من ثواب موقف عرفات پس آن حضـرت نظر کرد به سوی من مانند کسی که خشمناك باشد و فرمود که ای بشیر هر گاه مؤمنی برود به زیارت قبر امام حسین علیه السلام در روز عرفه و غسل کند در نهر فرات پس متوجه شود به سوی قبر آن حضـرت بنویسـد حق تعالی از برای او به هر گامی که برمی‌دارد حجی که با همه مناسك بعمل آورده باشد و چنین گمـان دارم که فرمود و عمره (غزوه) و در احادیث کثیره بسـیار معتبره وارد شـده که حق تعالی در روز عرفه اول نظر رحمت بسوی زائران قـبر حسـین علیه السـلام می‌افکنـد پیش از آنکه نظر به اهـل موقف عرفـات کنـد و در حـدیث معتبر از رفـاعه منقول است که حضـرت صادق علیه السـلام به من فرمود که امسال حج کردی گفتم فدایت شوم زری نداشتم که به حج روم و لکن عرفه را نزد قبر امام حسین علیه السلام گذرانیدم فرمود که ای رفاعه هیچ کوتاهی نکردی از آنچه اهل منی در آن بودند اگر نه این بود که کراهت دارم که مردم ترك حج کنند هر آینه حدیثی برای تو می گفتم که هرگز ترك زیارت قبر آن حضرت نکنی پس ساعتی ساکت شد و بعد از آن فرمود که خبر داد مرا پدرم که هر که بیرون رود به سوی قبر امام حسین علیه السلام و عارف به حق آن حضرت باشد و با تکبر نرود همراه او می‌شونـد هزار ملك از جانب راست و هزار ملك از جانب چپ و نوشـته شود برای او ثواب هزار حـج و هزار عمره که بـا پیغمبر یا وصـی پیغمبر کرده باشـد و اما کیفیت زیارت آن حضـرت پس چنان است که علمای اجله و رؤسای مـذهب و ملت فرموده‌اند چون خواستی آن حضرت را در این روز زیارت کنی پس اگر ممکن شد ترا که از فرات غسل کنی چنان کن و اگر نه از هر آبی که ترا ممکن باشد و پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را بپوش و قصد زیارت آن حضرت کن در حالتی که به آرامی و وقار و تأنی باشی

پس چون به در حایر برسی بگو

اَللّهُ أَکْبَرُ

و بگو

اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً وَ سُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَ أَصِيلًا

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی هَدَانَا لِهَذَا وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِیَ لَوْ لَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِ

السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

السَّلَامُ عَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ

السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ

السَّلَامُ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى

السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍ

السَّلَامُ عَلَى الْخَلَفِ الصَّالِحِ الْمُنْتَظَرِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ وَ ابْنُ أَمَتِكَ الْمُوَالِی لِوَلِيِّكَ الْمُعَادِی لِعَدُوِّكَ اسْتَجَارَ بِمَشْهَدِكَ وَ تَقَرَّبَ إِلَى اللَّهِ بِقَصْدِكَ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی هَدَانِی لِوَلَايَتِكَ وَ خَصَّنِی بِزِيَارَتِكَ وَ سَهَّلَ لِی قَصْدَكَ

پس داخل روضه شو و بایست محاذی سر و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَ ابْنَ ثَارِهِ وَ الْوِتْرَ الْمَوْتُورَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ

وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ أَطَعْتَ اللَّهَ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ

فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ

يَا مَوْلَایَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أُشْهِدُ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ وَ أَنْبِيَاءَهُ وَ رُسُلَهُ

أَنِّی بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِإِيَابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِی وَ خَوَاتِيمِ عَمَلِی (وَ مُنْقَلَبِی إِلَى رَبِّی)

فَصَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَ عَلَى أَجْسَادِكُمْ وَ عَلَى شَاهِدِكُمْ وَ عَلَى غَائِبِكُمْ وَ ظَاهِرِكُمْ وَ بَاطِنِكُمْ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ

وَ ابْنَ إِمَامِ الْمُتَّقِينَ وَ ابْنَ قَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ إِلَى جَنَّاتِ النَّعِيمِ

وَ كَيْفَ لَا تَكُونُ كَذَلِكَ وَ أَنْتَ بَابُ الْهُدَى وَ إِمَامُ التُّقَى وَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى

وَ الْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَ خَامِسُ أَصْحَابِ (أَهْلِ) الْكِسَاءِ

غَذَتْكَ يَدُ الرَّحْمَةِ وَ رُضِعْتَ (رَضَعْتَ) مِنْ ثَدْيِ الْإِيمَانِ وَ رُبِّيتَ فِی حِجْرِ الْإِسْلَامِ

فَالنَّفْسُ غَيْرُ رَاضِيَةٍ بِفِرَاقِكَ وَ لَا شَاكَّةٍ فِی حَيَاتِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ عَلَى آبَائِكَ وَ أَبْنَائِكَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَرِيعَ الْعَبْرَةِ السَّاكِبَةِ وَ قَرِينَ الْمُصِيبَةِ الرَّاتِبَةِ

لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمَحَارِمَ (وَ انْتَهَكَتْ فِيكَ حُرْمَةَ الْإِسْلَامِ) فَقُتِلْتَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ مَقْهُوراً

وَ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِکَ مَوْتُوراً وَ أَصْبَحَ کِتَابُ اللَّهِ بِفَقْدِکَ مَهْجُوراً

السَّلاَمُ عَلَيْکَ وَ عَلَى جَدِّکَ وَ أَبِيکَ وَ أُمِّکَ وَ أَخِيکَ وَ عَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ بَنِيکَ وَ عَلَى الْمُسْتَشْهَدِينَ مَعَکَ

وَ عَلَى الْمَلاَئِکَةِ الْحَافِّينَ بِقَبْرِکَ وَ الشَّاهِدِينَ لِزُوَّارِکَ الْمُؤَمِّنِينَ بِالْقَبُولِ عَلَى دُعَاءِ شِيعَتِکَ

وَ السَّلاَمُ عَلَيْکَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَ جَلَّتِ الْمُصِيبَةُ بِکَ عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ

فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ وَ أَلْجَمَتْ وَ تَهَيَّأَتْ لِقِتَالِکَ

يَا مَوْلاَيَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ قَصَدْتُ حَرَمَکَ وَ أَتَيْتُ مَشْهَدَکَ

أَسْأَلُ اللَّهَ بِالشَّأْنِ الَّذِي لَکَ عِنْدَهُ وَ بِالْمَحَلِّ الَّذِي لَکَ لَدَيْهِ

أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَکُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ بِمَنِّهِ وَ جُودِهِ وَ کَرَمِهِ

پس ببوس ضریح را پس دو رکعت نماز کن در بالای سر و در این دو رکعت هر سوره که می‌خواهی بخوان و چون فارغ شدی بگو

اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ وَ رَکَعْتُ وَ سَجَدْتُ لَکَ وَحْدَکَ لاَ شَرِيکَ لَکَ

لِأَنَّ الصَّلاَةَ وَ الرُّکُوعَ وَ السُّجُودَ لاَ تَکُونُ إِلاَّ لَکَ لِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَبْلِغْهُمْ عَنِّي أَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَ السَّلاَمِ وَ ارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمْ التَّحِيَّةَ وَ السَّلاَمَ

اللَّهُمَّ وَ هَاتَانِ الرَّکْعَتَانِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى مَوْلاَيَ وَ سَيِّدِي وَ إِمَامِي الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلاَمُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَقَبَّلْ ذَلِکَ مِنِّي

وَ اجْزِنِي عَلَى ذَلِکَ أَفْضَلَ أَمَلِي وَ رَجَائِي فِيکَ وَ فِي وَلِيِّکَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس برخیز و برو به سوی پای مبارک حضرت حسین علیه السلام و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام را و سر آن جناب در نزد پای ابی عبد الله علیه السلام است پس بگو

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ نَبِيِّ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ ابْنَ الشَّهِيدِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ ابْنَ الْمَظْلُومِ

لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِکَ فَرَضِيَتْ بِهِ

(السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا مَوْلاَيَ) السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ وَلِيِّهِ

لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ وَ جَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِکَ عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ

فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْکَ وَ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْکَ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ

پس توجه کن به جانب شهدا و زیارت کن ایشان را و بگو

السَّلاَمُ عَلَيْکُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَ أَحِبَّاءَهُ السَّلاَمُ عَلَيْکُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَ أَوِدَّاءَهُ

السَّلاَمُ عَلَيْکُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ وَ أَنْصَارَ نَبِيِّهِ وَ أَنْصَارَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْکُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ

السَّلاَمُ عَلَيْکُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ الْمَظْلُومِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

بِأَبِي أَنْتُمْ وَ أُمِّي طِبْتُمْ وَ طَابَتِ الْأَرْضُ الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُمْ وَ فُزْتُمْ وَ اللَّهِ فَوْزاً عَظِيماً

يَا لَيْتَنِی كُنْتُ مَعَكَمْ فَأَفُوزَ مَعَكَمْ فِی الْجِنَانِ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ

وَ حَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقاً وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

پس برگرد به جانب سر امام حسین علیه السلام و بسیار دعا کن از برای خود و از برای اهل و عیال و برادران مؤمن خود و سید بن طاوس و شهید فرموده‌اند پس برو به مشهد جناب عباس رضی الله عنه همین که رسیدی به آنجا بایست نزد قبر آن جناب و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْفَضْلِ الْعَبَّاسَ ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَوَّلِ الْقَوْمِ إِسْلَاماً وَ أَقْدَمِهِمْ إِيمَاناً وَ أَقْوَمِهِمْ بِدِينِ اللَّهِ وَ أَحْوَطِهِمْ عَلَى الْإِسْلَامِ

أَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَخِيكَ فَنِعْمَ الْأَخُ الْمُوَاسِی

فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ

وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمَحَارِمَ وَ انْتَهَكَتْ فِی قَتْلِكَ حُرْمَةَ الْإِسْلَامِ

فَنِعْمَ الْأَخُ الصَّابِرُ الْمُجَاهِدُ الْمُحَامِی النَّاصِرُ وَ الْأَخُ الدَّافِعُ عَنْ أَخِيهِ

الْمُجِيبُ إِلَى طَاعَةِ رَبِّهِ الرَّاغِبُ فِيمَا زَهِدَ فِيهِ غَيْرُهُ مِنَ الثَّوَابِ الْجَزِيلِ وَ الثَّنَاءِ الْجَمِيلِ

وَ أَلْحَقَكَ اللَّهُ بِدَرَجَةِ آبَائِكَ فِی دَارِ النَّعِيمِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

پس بیفکن خود را بر قبر و بگو

اللَّهُمَّ لَكَ تَعَرَّضْتُ وَ لِزِيَارَةِ أَوْلِيَائِكَ قَصَدْتُ رَغْبَةً فِی ثَوَابِكَ وَ رَجَاءً لِمَغْفِرَتِكَ وَ جَزِيلِ إِحْسَانِكَ

فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ رِزْقِی بِهِمْ دَارّاً وَ عَيْشِی بِهِمْ قَارّاً

وَ زِيَارَتِی بِهِمْ مَقْبُولَةً وَ ذَنْبِی بِهِمْ مَغْفُوراً وَ اقْلِبْنِی بِهِمْ مُفْلِحاً مُنْجِحاً مُسْتَجَاباً دُعَائِی

بِأَفْضَلِ مَا يَنْقَلِبُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ زُوَّارِهِ وَ الْقَاصِدِينَ إِلَيْهِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس ببوس ضریح را و نماز گزار نزد آن حضرت نماز زیارت و آنچه خواسته باشی و چون خواستی وداع کنی آن حضرت را بگو آنچه را که از پیش ذکر کردیم در وداع آن حضرت

ترجمه

خدا بزرگتر است

خدا بزرگتر از هر حد و وصف است و ستایش بسیار مخصوص خداستو آن ذات یکتا را صبح و شام تنزیه و تسبیح می گوییم و ستایش خدا را که ما را به این درگاه هدایت فرمود و اگر خدا ما را هدایت نمی‌فرمود ما به خود راه به این آستان قدس نمی‌یافتیم همانا رسولان پروردگار ما به حق آمدند

سلام بر رسول خدا صلی الله علیه و آله سلام بر امیر المؤمنین (ع)

سلام بر فاطمه زهراء سیده زنان عالم سلام بر حسن و حسین علیهما السلام

سلام بر علی بن الحسین (زین العابدین) سلام بر محمد بن علی الباقر سلام بر جعفر بن محمد الصادق

سلام بر موسی بن جعفر سلام بر حضرت علی بن موسی الرضا

سلام بر محمد بن علی التقی سلام بر علی بن محمد النقی سلام بر حسن بن علی العسکری

سلام بر خلف صالح امام منتظر

سلام بر تو ای ابا عبد الله سلام بر تو ای فرزند رسول خدا

من غلام و چاکرت فرزند غلام و کنیز و چاکر درگاهت دوستدار دوستان و دشمن بد اندیشان توام به مشهد و حرم مطهرت پناه

آورده و بقصد زیارتت بسوی خدا تقرب می‌جویم

ستایش خـدای را که مرا به معرفت مقام ولایتت هـدایت فرمود و به زیارت حضـرتت مخصوص گردانیـد و قصد درگاهت را بر من سهل و آسان داشت

سلام بر تو ای وارث علوم آدم (ع) برگزیده خدا سلام بر تو ای وارث حلم نوح پیغمبر خدا

سلام بر تو ای وارث ابراهیم خلیل‌خدا سلام بر تو ای وارث شجاعت موسای کلیم و سخنگوی خدا

سلام بر تو ای وارث زهد و مقامات عیسای روح پاک الهی سلام بر تو ای وارث معرفت حضرت محمد حبیب خدا

سلام بر تو ای وارث امیر المؤمنین سلام بر تو ای وارث مقام تقرب فاطمه زهراء

سلام بر تو ای فرزند محمد مصطفی (ص) سلام بر تو ای فرزند علی مرتضی (ع)

سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهراء سلام بر تو ای فرزند خدیجه کبری

سلام بر تو ای کسـی که از خون پاک تو و پدر بزرگوارت خدا به شمشـیر امام عصـر انتقام می‌کشد و خدا از ظلم و ستم وارد بر تو دادخواهی می‌کند گواهی می‌دهم که تو نماز را بپا داشتی و زکوۀ دادی

و امر به معروف و نهی از منکر فرمودی و خدا را تا هنگام رحلت اطاعت کردی

پس خدا لعنت کند امتی را که تو را مقتول کردند و امتی را که به تو ظلم و ستم کردند و خدا لعنت کند امتی را که شنیدند و بدان راضی و خوشنود شدند

ای مولای من ای ابی عبد الله خدا را گواه می‌گیرم و ملائکه و پیمبران و رسولان خدا را

که من ایمان قلبی به شما دارم و به رجعت شما یقین دارم در همه طریق آیین و خاتمه تمام عملم و هنگام رفتنم بسوی پروردگارم

پس درود خدا بر شما و بر ارواح پاک و اجساد شریف شما و افراد حاضر و غایب و ظاهر و باطن شما باد

سلام بر تو ای فرزند خاتم پیغمبران و ای فرزند سید اوصیاء پیغمبر

و ای فرزند امام اهل تقوی‌و قائد و پیشوای روسفیدان عالم بسوی بهشتهای پر ناز و نعمت ابدی

و چگونه به این اوصاف و مقامات مذکور نباشی در صورتی که تو درگاه هدایت و امام اهل تقوی و عروه محکم

و حجت اتم خدا بر اهل عالمی و پنجم آل عبا هستی

تو را دست رحمت ازلی غذا داد و از پستان حقیقت ایمان شیر نوشانید و در دامن اسلام تربیت یافتی

باری جان من به فراق تو ناشاد است و به زنده بودنت یقین دارم درود خدا بر تو و بر پدران و فرزندان پاک تو باد

سلام بر تو ای آنکه اشک چشمان جاری است و ای کسی که همیشه قرین با مصیبت و رنج مرتب بوده‌ای

خدا لعنت کند امتی را که هتک احترام تو را حلال شمردند و تو را که درود حق بر تو باد به قهر و ظلم به قتل رسانیدند

و به سـبب قتل تو جان رسول خـدا را که درود خدا بر او باد سـخت محزون و خشـمگین ساختند و کتاب خدا را بواسطه فقدانت به کلی متروک و مهجور گردانیدند

سلام خدا بر تو و بر بزرگوار جد و پدر و مادر و برادر و امامان از فرزندان پاکت باد و بر آنان که با تو به درجه شهادت رسیدند

و بر فرشتگان که به گرد قبر مطهرت حلقه زده و بر زواران از اهل ایمان که برای قبولی دعای شیعیان در جوارت حضور یافتند

باز هم سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد

و پدر و مادرم به فدایت ای فرزند رسول خدا (ص) پدر و مادرم به فدایت ای ابا عبد الله

همانا بسیار تعزیتت بزرگ و مصیبتت در اسلام بر ما و تمام اهل آسمانها و زمین عظیم و سخت بود

پس خدا لعنت کند آن جماعتی راکه اسبها را برای جنگ با حضرتت زین و لجام کردند و بر تو پناگاه هجوم آوردند و برای قتال با

تو مهیا گشتند

ای مولای من ای ابا عبد الله من عزم حرم مطهرت کردم و به مشهد شریفت آمدم

از خدا به حق شأن و مقامی که تو را نزد اوست درخواست می‌کنم

که درود بر محمد و آل اطهارش فرستد و مرا هم با شما در دنیا و آخرت به لطف و جود و کرمش همنشین قرار دهد

ای پروردگار من نماز خواندم و رکوع و سجود بجای آوردم برای تو خدای یکتای بی‌شریک

که هرگز نماز و رکوع و سجود خلق جز برای تو روا نیست چون تویی خدایی که جز تو خدایی نیست

پروردگارا درود فرست بر محمد (ص) و آل اطهارش و برسان از من بر روح پاک آن بزرگواران بهترین سلام و تحیت را و باز گردان به پاسخ از آن بزرگواران بر من تحیت و سلام آنها را

پروردگارا این دو رکعت نماز هدیه‌ای است از من بسوی سید و مولای من و امام و پیشوایم حضرت حسین بن علی علیهما السلام

خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و این را از من بپذیر

و پاداش و ثوابش بیش از آنچه به کرم تو و ولی تو آرزو و امید دارم عطا فرمای ای مهربانترین مهربانان عالم.

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا سلام بر تو ای زاده پاک پیغمبر خدا

سلام بر تو ای گرامی فرزند امیر المؤمنین سلام بر تو ای نیکو فرزند حسین شهید

سلام بر تو ای شهید فرزند شهید سلام بر تو ای شهید مظلوم فرزند امام مظلوم

خدا لعنت کند امتی را که به قتل رسانیدند تو را و لعنت کند آنان که در حق تو ظلم و ستم کردند و لعنت کند قومی که شنیدند و بدان بر شما راضی و شادان گردیدند

سلام بر تو ای مولای من سلام بر تو ای ولی خدا فرزند ولی خدا

همانا مصیبت وارد بر تو بسیار عظیم و تعزیت سخت جانگداز بود بر ما و بر جمیع اهل ایمان

پس خدا لعنت کند امتی را که تو را به قتل رسانیدند و من از آن بسوی خدا و بسوی شما در دنیا و آخرت بیزاری می‌جویم

سلام بر شما ای یاران و دوستان خدا و مشتاقان و محبان حق سلام بر شما ای خاصان خدا و دوستان خالص حق

سلام بر شما ای ناصران دین خدا سلام بر شما ای یاری کنندگان پیغمبر خدا و ای یاری کنندگان امیر المؤمنین و ای یاری کنندگان فاطمه زهراء سیده زنان عالم

سلام بر شما ای یاری کنندگان امام حسن مجتبی ولی حق و ناصح خلق

سلام بر شما ای یاری کنندگان ابی عبد الله حسین شهید مظلوم درود و رحمت خدا بر جمیع شما باد

پدرو مادرم فدای شما که چه نیکو بودید و چه خاک پاک شریفی شما را در بر گرفت و به خدا سوگند که سعادت و فیروزی بزرگ نصیب شما گردید

ای کاش من هم با شما بودم تا در بهشت ابد با شما و شهیدان و صالحان

و سایر شهیدان و نیکوکاران عالم که نیکو رفیقانی هستند به سعادت ابد می‌رسیدم و سلام و رحمت و برکات خدا بر شما باد.

سلام بر تو ای ابا الفضل العباس فرزند امیر المؤمنین سلام بر تو ای فرزند سید اوصیاء

سلام بر تو ای فرزند کسی که در اسلام اول بود و در ایمان بر همه عالم مقدم بود و به دین خدا ثابت قدم‌تر و در راه حفظ اسلام با اندیشه‌تر و مراقبتش بیشتر بود

گواهی می‌دهم که تو بر خلق خالص برای رضای خدا و رسول و برادرت حسین ناصح و خیرخواه بودی و نیکو برادری بودی که مواسات کردی

پس خدا لعنت کند امتی که تو را شهید کردند و خدا لعنت کند امتی را که بر تو ظلم و ستم کردند

و خدا لعنت کند امتی را که هتک احترام تو را روا داشتند و بواسطه قتل تو پرده اسلام را دریدند

پس تو چه نیکو برادر با صبر و شکیبا بودی که مجاهده و حمایت و نصرت و دفاع کامل از برادرت کردی

و به حقیقت طاعت پروردگارت را اجابت نمودی و به آن ثواب بزرگی که دیگران بدان نایل نشدند تو مشتاق بودی و مدح و ثنای نیکو یافتی

و خدا تو را به مقام و مرتبه پدرانت در بهشت نعیم ملحق ساخت که او خدائی پسندیده صفات و بزرگوار است.

پروردگارا من به معرض لطف و رحمت تو در آمدم و برای زیارت اولیاء تو به شوق و رغبت در ثوابت عزم کردم و به امید آمرزش و احسان عظیم تو بدین درگاه آمدم

پس از تو درخواست می‌کنم که درود بر محمد و آل اطهارش بفرستی و رزق مرا هم بواسطه آن بزرگواران وسیع گردان و عیشم را برقرار

و زیارتم را مقبول و گناهم را مغفور و آمرزیده ساز و مرا به حرمت مقام آنان رستگار و کام روا و دعایم مستجاب گردان

با بهترین (ثوابی) که احدی از زوار و قاصدان حرم این بزرگوار را عطا می‌شود به حق لطف و رحمت واسعت ای مهربانترین مهربانان عالم.

دعای ۴۷صحیفه– دعاؤه فی یوم عرفهٔ

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ فِي يَوْمِ عَرَفَةَ

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

اَللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ ذَا الْجَلاَلِ وَ الْإِكْرَامِ رَبَّ الْأَرْبَابِ وَ إِلَهَ كُلِّ مَأْلُوهٍ

وَ خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ وَ وَارِثَ كُلِّ شَيْءٍ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ لاَ يَعْزُبُ عَنْهُ عِلْمُ شَيْءٍ وَ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبٌ

أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْأَحَدُ الْمُتَوَحِّدُ الْفَرْدُ الْمُتَفَرِّدُ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمُتَكَرِّمُ الْعَظِيمُ الْمُتَعَظِّمُ الْكَبِيرُ الْمُتَكَبِّرُ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْمُتَعَالِ الشَّدِيدُ الْمِحَالِ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْقَدِيمُ الْخَبِيرُ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْأَكْرَمُ الدَّائِمُ الْأَدْوَمُ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ الْآخِرُ بَعْدَ كُلِّ عَدَدٍ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الدَّانِي فِي عُلُوِّهِ وَ الْعَالِي فِي دُنُوِّهِ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ ذُو الْبَهَاءِ وَ الْمَجْدِ وَ الْكِبْرِيَاءِ وَ الْحَمْدِ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الَّذِي أَنْشَأْتَ الْأَشْيَاءَ مِنْ غَيْرِ سِنْخٍ وَ صَوَّرْتَ مَا صَوَّرْتَ مِنْ غَيْرِ مِثَالٍ وَ ابْتَدَعْتَ الْمُبْتَدَعَاتِ بِلاَ احْتِذَاءٍ

أَنْتَ الَّذِي قَدَّرْتَ كُلَّ شَيْءٍ تَقْدِيراً وَ يَسَّرْتَ كُلَّ شَيْءٍ تَيْسِيراً وَ دَبَّرْتَ مَا دُونَکَ تَدْبِيراً

أَنْتَ الَّذِي لَمْ يُعِنْکَ عَلَى خَلْقِکَ شَرِيکٌ وَ لَمْ يُوَازِرْکَ فِي أَمْرِکَ وَزِيرٌ وَ لَمْ يَكُنْ لَکَ مُشَاهِدٌ وَ لاَ نَظِيرٌ

أَنْتَ الَّذِی أَرَدْتَ فَکَانَ حَتْماً مَا أَرَدْتَ وَ قَضَیْتَ فَکَانَ عَدْلاً مَا قَضَیْتَ وَ حَکَمْتَ فَکَانَ نِصْفاً مَا حَکَمْتَ

أَنْتَ الَّذِی لاَ یَحْوِیکَ مَکَانٌ وَ لَمْ یَقُمْ لِسُلْطَانِکَ سُلْطَانٌ وَ لَمْ یُعْیِکَ بُرْهَانٌ وَ لاَ بَیَانٌ

أَنْتَ الَّذِی أَحْصَیْتَ کُلَّ شَیْءٍ عَدَداً وَ جَعَلْتَ لِکُلِّ شَیْءٍ أَمَداً وَ قَدَّرْتَ کُلَّ شَیْءٍ تَقْدِیراً

أَنْتَ الَّذِی قَصُرَتِ الْأَوْهَامُ عَنْ ذَاتِیَّتِکَ وَ عَجَزَتِ الْأَفْهَامُ عَنْ کَیْفِیَّتِکَ وَ لَمْ تُدْرِکِ الْأَبْصَارُ مَوْضِعَ أَیْنِیَّتِکَ

أَنْتَ الَّذِی لاَ تُحَدُّ فَتَکُونَ مَحْدُوداً وَ لَمْ تُمَثَّلْ فَتَکُونَ مَوْجُوداً وَ لَمْ تَلِدْ فَتَکُونَ مَوْلُوداً

أَنْتَ الَّذِی لاَ ضِدَّ مَعَکَ فَیُعَانِدَکَ وَ لاَ عِدْلَ لَکَ فَیُکَاثِرَکَ وَ لاَ نِدَّ لَکَ فَیُعَارِضَکَ

أَنْتَ الَّذِی ابْتَدَأَ وَ اخْتَرَعَ وَ اسْتَحْدَثَ وَ ابْتَدَعَ وَ أَحْسَنَ صُنْعَ مَا صَنَعَ

سُبْحَانَکَ مَا أَجَلَّ شَأْنَکَ وَ أَسْنَی فِی الْأَمَاکِنِ مَکَانَکَ وَ أَصْدَعَ بِالْحَقِّ فُرْقَانَکَ

سُبْحَانَکَ مِنْ لَطِیفٍ مَا أَلْطَفَکَ وَ رَءُوف مَا أَرْأَفَکَ وَ حَکِیمٍ مَا أَعْرَفَکَ

سُبْحَانَکَ مِنْ مَلِیکٍ مَا أَمْنَعَکَ وَ جَوَادٍ مَا أَوْسَعَکَ وَ رَفِیعٍ مَا أَرْفَعَکَ ذُو الْبَهَاءِ وَ الْمَجْدِ وَ الْکِبْرِیَاءِ وَ الْحَمْدِ

سُبْحَانَکَ بَسَطْتَ بِالْخَیْرَاتِ یَدَکَ وَ عُرِفَتِ الْهِدَایَةُ مِنْ عِنْدِکَ فَمَنِ الْتَمَسَکَ لِدِینٍ أَوْ دُنْیَا وَجَدَکَ

سُبْحَانَکَ خَضَعَ لَکَ مَنْ جَرَی فِی عِلْمِکَ وَ خَشَعَ لِعَظَمَتِکَ مَا دُونَ عَرْشِکَ وَ انْقَادَ لِلتَّسْلِیمِ لَکَ کُلُّ خَلْقِکَ

سُبْحَانَکَ لاَ تُحَسُّ وَ لاَ تُجَسُّ وَ لاَ تُمَسُّ وَ لاَ تُکَادُ وَ لاَ تُمَاطُ وَ لاَ تُنَازَعُ وَ لاَ تُجَارَی وَ لاَ تُمَارَی وَ لاَ تُخَادَعُ وَ لاَ تُمَاکَرُ

سُبْحَانَکَ سَبِیلُکَ جَدَدٌ وَ أَمْرُکَ رَشَدٌ وَ أَنْتَ حَیٌّ صَمَدٌ

سُبْحَانَکَ قَوْلُکَ حُکْمٌ وَ قَضَاؤُکَ حَتْمٌ وَ إِرَادَتُکَ عَزْمٌ

سُبْحَانَکَ لاَ رَادَّ لِمَشِیَّتِکَ وَ لاَ مُبَدِّلَ لِکَلِمَاتِکَ

سُبْحَانَکَ بَاهِرَ الْآیَاتِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ بَارِئَ النَّسَمَاتِ

لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً یَدُومُ بِدَوَامِکَ

وَ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً خَالِداً بِنِعْمَتِکَ

وَ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً یُوَازِی صُنْعَکَ

وَ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً یَزِیدُ عَلَی رِضَاکَ

وَ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً مَعَ حَمْدِ کُلِّ حَامِدٍ وَ شُکْراً یَقْصُرُ عَنْهُ شُکْرُ کُلِّ شَاکِرٍ

حَمْداً لاَ یَنْبَغِی إِلاَّ لَکَ وَ لاَ یُتَقَرَّبُ بِهِ إِلاَّ إِلَیْکَ

حَمْداً یُسْتَدَامُ بِهِ الْأَوَّلُ وَ یُسْتَدْعَی بِهِ دَوَامُ الْآخِرِ

حَمْداً یَتَضَاعَفُ عَلَی کُرُورِ الْأَزْمِنَةِ وَ یَتَزَایَدُ أَضْعَافاً مُتَرَادِفَةً

حَمْداً یَعْجِزُ عَنْ إِحْصَائِهِ الْحَفَظَةُ وَ یَزِیدُ عَلَی مَا أَحْصَتْهُ فِی کِتَابِکَ الْکَتَبَةُ

حَمْداً یُوَازِنُ عَرْشَکَ الْمَجِیدَ وَ یُعَادِلُ کُرْسِیَّکَ الرَّفِیعَ

حَمْداً یَکْمُلُ لَدَیْکَ ثَوَابُهُ وَ یَسْتَغْرِقُ کُلَّ جَزَاءٍ جَزَاؤُهُ

حَمْداً ظَاهِرُهُ وَفْقٌ لِبَاطِنِهِ وَ بَاطِنُهُ وَفْقٌ لِصِدْقِ النِّیَّةِ

حَمْداً لَمْ یَحْمَدْکَ خَلْقٌ مِثْلَهُ وَ لاَ یَعْرِفُ أَحَدٌ سِوَاکَ فَضْلَهُ

حَمْداً یُعَانُ مَنِ اجْتَهَدَ فِی تَعْدِیدِهِ وَ یُؤَیَّدُ مَنْ أَغْرَقَ نَزْعاً فِی تَوْفِیَتِهِ

حَمْداً یَجْمَعُ مَا خَلَقْتَ مِنَ الْحَمْدِ وَ یَنْتَظِمُ مَا أَنْتَ خَالِقُهُ مِنْ بَعْدُ

حَمْداً لاَ حَمْدَ أَقْرَبُ إِلَی قَوْلِکَ مِنْهُ وَ لاَ أَحْمَدَ مِمَّنْ یَحْمَدُکَ بِهِ

حَمْداً یُوجِبُ بِکَرَمِکَ الْمَزِیدَ بِوُفُورِهِ وَ تَصِلُهُ بِمَزِیدٍ بَعْدَ مَزِیدٍ طَوْلاً مِنْکَ
حَمْداً یَجِبُ لِکَرَمِ وَجْهِکَ وَ یُقَابِلُ عِزَّ جَلاَلِکَ
رَبِّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ الْمُصْطَفَی الْمُکَرَّمِ الْمُقَرَّبِ أَفْضَلَ صَلَوَاتِکَ وَ بَارِکْ عَلَیْهِ أَتَمَّ بَرَکَاتِکَ وَ تَرَحَّمْ عَلَیْهِ أَمْتَعَ رَحَمَاتِکَ
رَبِّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلاَةً زَاکِیَةً لاَ تَکُونُ صَلاَةٌ أَزْکَی مِنْهَا
وَ صَلِّ عَلَیْهِ صَلاَةً نَامِیَةً لاَ تَکُونُ صَلاَةٌ أَنْمَی مِنْهَا وَ صَلِّ عَلَیْهِ صَلاَةً رَاضِیَةً لاَ تَکُونُ صَلاَةٌ فَوْقَهَا
رَبِّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلاَةً تُرْضِیهِ وَ تَزِیدُ عَلَی رِضَاهُ وَ صَلِّ عَلَیْهِ صَلاَةً تُرْضِیکَ و تَزِیدُ عَلَی رِضَاکَ لَهُ
وَ صَلِّ عَلَیْهِ صَلاَةً لاَ تَرْضَی لَهُ إِلاَّ بِهَا وَ لاَ تَرَی غَیْرَهُ لَهَا أَهْلاً
رَبِّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلاَةً تُجَاوِزُ رِضْوَانَکَ وَ یَتَّصِلُ اتِّصَالُهَا بِبَقَائِکَ وَ لاَ یَنْفَدُ کَمَا لاَ تَنْفَدُ کَلِمَاتُکَ
رَبِّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلاَةً تَنْتَظِمُ صَلَوَاتِ مَلاَئِکَتِکَ وَ أَنْبِیَائِکَ وَ رُسُلِکَ وَ أَهْلِ طَاعَتِکَ
وَ تَشْتَمِلُ عَلَی صَلَوَاتِ عِبَادِکَ مِنْ جِنِّکَ وَ إِنْسِکَ وَ أَهْلِ إِجَابَتِکَ وَ تَجْتَمِعُ عَلَی صَلاَةِ کُلِّ مَنْ ذَرَأْتَ وَ بَرَأْتَ مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِکَ
رَبِّ صَلِّ عَلَیْهِ وَ آلِهِ صَلاَةً تُحِیطُ بِکُلِّ صَلاَةٍ سَالِفَةٍ وَ مُسْتَأْنَفَةٍ وَ صَلِّ عَلَیْهِ وَ عَلَی آلِهِ صَلاَةً مَرْضِیَّةً لَکَ وَ لِمَنْ دُونَکَ
وَ تُنْشِئُ مَعَ ذَلِکَ صَلَوَاتٍ تُضَاعِفُ مَعَهَا تِلْکَ الصَّلَوَاتِ عِنْدَهَا وَ تَزِیدُهَا عَلَی کُرُورِ الْأَیَّامِ زِیَادَةً فِی تَضَاعِیفَ لاَ یَعُدُّهَا غَیْرُکَ
رَبِّ صَلِّ عَلَی أَطَایِبِ أَهْلِ بَیْتِهِ الَّذِینَ اخْتَرْتَهُمْ لِأَمْرِکَ وَ جَعَلْتَهُمْ خَزَنَةَ عِلْمِکَ وَ حَفَظَةَ دِینِکَ وَ خُلَفَاءَکَ فِی أَرْضِکَ
وَ حُجَجَکَ عَلَی عِبَادِکَ وَ طَهَّرْتَهُمْ مِنَ الرِّجْسِ وَ الدَّنَسِ تَطْهِیراً بِإِرَادَتِکَ وَ جَعَلْتَهُمُ الْوَسِیلَةَ إِلَیْکَ وَ الْمَسْلَکَ إِلَی جَنَّتِکَ
رَبِّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلاَةً تُجْزِلُ لَهُمْ بِهَا مِنْ نِحَلِکَ وَ کَرَامَتِکَ
وَ تُکْمِلُ لَهُمُ الْأَشْیَاءَ مِنْ عَطَایَاکَ وَ نَوَافِلِکَ وَ تُوَفِّرُ عَلَیْهِمُ الْحَظَّ مِنْ عَوَائِدِکَ وَ فَوَائِدِکَ
رَبِّ صَلِّ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمْ صَلاَةً لاَ أَمَدَ فِی أَوَّلِهَا وَ لاَ غَایَةَ لِأَمَدِهَا وَ لاَ نِهَایَةَ لِآخِرِهَا
رَبِّ صَلِّ عَلَیْهِمْ زِنَةَ عَرْشِکَ وَ مَا دُونَهُ وَ مِلْءَ سَمَاوَاتِکَ وَ مَا فَوْقَهُنَّ وَ عَدَدَ أَرَضِیکَ وَ مَا تَحْتَهُنَّ وَ مَا بَیْنَهُنَ
صَلاَةً تُقَرِّبُهُمْ مِنْکَ زُلْفَی وَ تَکُونُ لَکَ وَ لَهُمْ رِضًی وَ مُتَّصِلَةً بِنَظَائِرِهِنَّ أَبَداً
اَللَّهُمَّ إِنَّکَ أَیَّدْتَ دِینَکَ فِی کُلِّ أَوَانٍ بِإِمَامٍ أَقَمْتَهُ عَلَماً لِعِبَادِکَ وَ مَنَاراً فِی بِلاَدِکَ بَعْدَ أَنْ وَصَلْتَ حَبْلَهُ بِحَبْلِکَ
وَ جَعَلْتَهُ الذَّرِیعَةَ إِلَی رِضْوَانِکَ وَ افْتَرَضْتَ طَاعَتَهُ وَ حَذَّرْتَ مَعْصِیَتَهُ وَ أَمَرْتَ بِامْتِثَالِ أَوَامِرِهِ وَ الاِنْتِهَاءِ عِنْدَ نَهْیِهِ
وَ أَلاَّ یَتَقَدَّمَهُ مُتَقَدِّمٌ وَ لاَ یَتَأَخَّرَ عَنْهُ مُتَأَخِّرٌ فَهُوَ عِصْمَةُ اللاَّئِذِینَ وَ کَهْفُ الْمُؤْمِنِینَ وَ عُرْوَةُ الْمُتَمَسِّکِینَ وَ بَهَاءُ الْعَالَمِینَ
اَللَّهُمَّ فَأَوْزِعْ لِوَلِیِّکَ شُکْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیْهِ وَ أَوْزِعْنَا مِثْلَهُ فِیهِ وَ آتِهِ مِنْ لَدُنْکَ سُلْطَاناً نَصِیراً وَ افْتَحْ لَهُ فَتْحاً یَسِیراً
وَ أَعِنْهُ بِرُکْنِکَ الْأَعَزِّ وَ اشْدُدْ أَزْرَهُ وَ قَوِّ عَضُدَهُ وَ رَاعِهِ بِعَیْنِکَ وَ احْمِهِ بِحِفْظِکَ وَ انْصُرْهُ بِمَلاَئِکَتِکَ وَ امْدُدْهُ بِجُنْدِکَ الْأَغْلَبِ
وَ أَقِمْ بِهِ کِتَابَکَ وَ حُدُودَکَ وَ شَرَائِعَکَ وَ سُنَنَ رَسُولِکَ – صَلَوَاتُکَ اللَّهُمَّ عَلَیْهِ وَ آلِهِ – وَ أَحْیِ بِهِ مَا أَمَاتَهُ الظَّالِمُونَ مِنْ مَعَالِمِ دِینِکَ
وَ اجْلُ بِهِ صَدَاءَ الْجَوْرِ عَنْ طَرِیقَتِکَ وَ أَبِنْ بِهِ الضَّرَّاءَ مِنْ سَبِیلِکَ وَ أَزِلْ بِهِ النَّاکِبِینَ عَنْ صِرَاطِکَ وَ امْحَقْ بِهِ بُغَاةَ قَصْدِکَ عِوَجاً
وَ أَلِنْ جَانِبَهُ لِأَوْلِیَائِکَ وَ ابْسُطْ یَدَهُ عَلَی أَعْدَائِکَ وَ هَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَ رَحْمَتَهُ وَ تَعَطُّفَهُ وَ تَحَنُّنَهُ وَ اجْعَلْنَا لَهُ سَامِعِینَ مُطِیعِینَ
وَ فِی رِضَاهُ سَاعِینَ وَ إِلَی نُصْرَتِهِ وَ الْمُدَافَعَةِ عَنْهُ مُکْنِفِینَ وَ إِلَیْکَ وَ إِلَی رَسُولِکَ – صَلَوَاتُکَ اللَّهُمَّ عَلَیْهِ وَ آلِهِ – بِذَلِکَ مُتَقَرِّبِینَ
اَللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَی أَوْلِیَائِهِمُ الْمُعْتَرِفِینَ بِمَقَامِهِمُ الْمُتَّبِعِینَ مَنْهَجَهُمُ الْمُقْتَفِینَ آثَارَهُمُ الْمُسْتَمْسِکِینَ بِعُرْوَتِهِمُ الْمُتَمَسِّکِینَ بِوِلاَیَتِهِمُ
الْمُؤْتَمِّینَ بِإِمَامَتِهِمُ الْمُسَلِّمِینَ لِأَمْرِهِمُ الْمُجْتَهِدِینَ فِی طَاعَتِهِمُ الْمُنْتَظِرِینَ أَیَّامَهُمُ
الْمَادِّینَ إِلَیْهِمْ أَعْیُنَهُمُ الصَّلَوَاتِ الْمُبَارَکَاتِ الزَّاکِیَاتِ النَّامِیَاتِ الْغَادِیَاتِ الرَّائِحَاتِ
وَ سَلِّمْ عَلَیْهِمْ وَ عَلَی أَرْوَاحِهِمْ وَ اجْمَعْ عَلَی التَّقْوَی أَمْرَهُمْ وَ أَصْلِحْ لَهُمْ شُئُونَهُمْ وَ تُبْ عَلَیْهِمْ إِنَّکَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیمُ

وَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ وَ اجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي دَارِ السَّلَامِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اَللَّهُمَّ هَذَا يَوْمُ عَرَفَةَ يَوْمٌ شَرَّفْتَهُ وَ كَرَّمْتَهُ وَ عَظَّمْتَهُ نَشَرْتَ فِيهِ رَحْمَتَكَ وَ مَنَنْتَ فِيهِ بِعَفْوِكَ وَ أَجْزَلْتَ فِيهِ عَطِيَّتَكَ وَ تَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَى عِبَادِكَ

اَللَّهُمَّ وَ أَنَا عَبْدُكَ الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ قَبْلَ خَلْقِكَ لَهُ وَ بَعْدَ خَلْقِكَ إِيَّاهُ فَجَعَلْتَهُ مِمَّنْ هَدَيْتَهُ لِدِينِكَ

وَ وَفَّقْتَهُ لِحَقِّكَ وَ عَصَمْتَهُ بِحَبْلِكَ وَ أَدْخَلْتَهُ فِي حِزْبِكَ وَ أَرْشَدْتَهُ لِمُوَالاةِ أَوْلِيَائِكَ وَ مُعَادَاةِ أَعْدَائِكَ

ثُمَّ أَمَرْتَهُ فَلَمْ يَأْتَمِرْ وَ زَجَرْتَهُ فَلَمْ يَنْزَجِرْ وَ نَهَيْتَهُ عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَخَالَفَ أَمْرَكَ إِلَى نَهْيِكَ لا مُعَانَدَةً لَكَ وَ لا اسْتِكْبَاراً عَلَيْكَ

بَلْ دَعَاهُ هَوَاهُ إِلَى مَا زَيَّلْتَهُ وَ إِلَى مَا حَذَّرْتَهُ وَ أَعَانَهُ عَلَى ذَلِكَ عَدُوُّكَ وَ عَدُوُّهُ

فَأَقْدَمَ عَلَيْهِ عَارِفاً بِوَعِيدِكَ رَاجِياً لِعَفْوِكَ وَاثِقاً بِتَجَاوُزِكَ وَ كَانَ أَحَقَّ عِبَادِكَ مَعَ مَا مَنَنْتَ عَلَيْهِ أَلَّا يَفْعَلَ

وَ هَا أَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ صَاغِراً ذَلِيلاً خَاضِعاً خَاشِعاً خَائِفاً مُعْتَرِفاً بِعَظِيمٍ مِنَ الذُّنُوبِ تَحَمَّلْتُهُ وَ جَلِيلٍ مِنَ الْخَطَايَا اجْتَرَمْتُهُ

مُسْتَجِيراً بِصَفْحِكَ لائِذاً بِرَحْمَتِكَ مُوقِناً أَنَّهُ لا يُجِيرُنِي مِنْكَ مُجِيرٌ وَ لا يَمْنَعُنِي مِنْكَ مَانِعٌ

فَعُدْ عَلَيَّ بِمَا تَعُودُ بِهِ عَلَى مَنِ اقْتَرَفَ مِنْ تَغَمُّدِكَ وَ جُدْ عَلَيَّ بِمَا تَجُودُ بِهِ عَلَى مَنْ أَلْقَى بِيَدِهِ إِلَيْكَ مِنْ عَفْوِكَ

وَ امْنُنْ عَلَيَّ بِمَا لا يَتَعَاظَمُكَ أَنْ تَمُنَّ بِهِ عَلَى مَنْ أَمَّلَكَ مِنْ غُفْرَانِكَ

وَ اجْعَلْ لِي فِي هَذَا الْيَوْمِ نَصِيباً أَنَالُ بِهِ حَظّاً مِنْ رِضْوَانِكَ وَ لا تَرُدَّنِي صِفْراً مِمَّا يَنْقَلِبُ بِهِ الْمُتَعَبِّدُونَ لَكَ مِنْ عِبَادِكَ

وَ إِنِّي وَ إِنْ لَمْ أُقَدِّمْ مَا قَدَّمُوهُ مِنَ الصَّالِحَاتِ فَقَدْ قَدَّمْتُ تَوْحِيدَكَ وَ نَفْيَ الْأَضْدَادِ وَ الْأَنْدَادِ وَ الْأَشْبَاهِ عَنْكَ

وَ أَتَيْتُكَ مِنَ الْأَبْوَابِ الَّتِي أَمَرْتَ أَنْ تُؤْتَى مِنْهَا وَ تَقَرَّبْتُ إِلَيْكَ بِمَا لا يَقْرُبُ أَحَدٌ مِنْكَ إِلَّا بِالتَّقَرُّبِ بِهِ

ثُمَّ أَتْبَعْتُ ذَلِكَ بِالْإِنَابَةِ إِلَيْكَ وَ التَّذَلُّلِ وَ الاسْتِكَانَةِ لَكَ وَ حُسْنِ الظَّنِّ بِكَ

وَ الثِّقَةِ بِمَا عِنْدَكَ وَ شَفَعْتُهُ بِرَجَائِكَ الَّذِي قَلَّ مَا يَخِيبُ عَلَيْهِ رَاجِيكَ

وَ سَأَلْتُكَ مَسْأَلَةَ الْحَقِيرِ الذَّلِيلِ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ وَ مَعَ ذَلِكَ خِيفَةً وَ تَضَرُّعاً وَ تَعَوُّذاً وَ تَلَوُّذاً

لا مُسْتَطِيلاً بِتَكَبُّرِ الْمُتَكَبِّرِينَ وَ لا مُتَعَالِياً بِدَالَّةِ الْمُطِيعِينَ وَ لا مُسْتَطِيلاً بِشَفَاعَةِ الشَّافِعِينَ

وَ أَنَا بَعْدُ أَقَلُّ الْأَقَلِّينَ وَ أَذَلُّ الْأَذَلِّينَ وَ مِثْلُ الذَّرَّةِ أَوْ دُونَهَا

فَيَا مَنْ لَمْ يُعَاجِلِ الْمُسِيئِينَ وَ لا يَنْدَهُ الْمُتْرَفِينَ وَ يَا مَنْ يَمُنُّ بِإِقَالَةِ الْعَاثِرِينَ وَ يَتَفَضَّلُ بِإِنْظَارِ الْخَاطِئِينَ

أَنَا الْمُسِيءُ الْمُعْتَرِفُ الْخَاطِئُ الْعَاثِرُ

أَنَا الَّذِي أَقْدَمَ عَلَيْكَ مُجْتَرِئاً

أَنَا الَّذِي عَصَاكَ مُتَعَمِّداً

أَنَا الَّذِي اسْتَخْفَى مِنْ عِبَادِكَ وَ بَارَزَكَ

أَنَا الَّذِي هَابَ عِبَادَكَ وَ أَمِنَكَ

أَنَا الَّذِي لَمْ يَرْهَبْ سَطْوَتَكَ وَ لَمْ يَخَفْ بَأْسَكَ

أَنَا الْجَانِي عَلَى نَفْسِهِ

أَنَا الْمُرْتَهَنُ بِبَلِيَّتِهِ

أَنَا القَلِيلُ الْحَيَاءِ

أَنَا الطَّوِيلُ الْعَنَاءِ

بِحَقِّ مَنِ انْتَجَبْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَ بِمَنِ اصْطَفَيْتَهُ لِنَفْسِكَ بِحَقِّ مَنِ اخْتَرْتَ مِنْ بَرِيَّتِكَ وَ مَنِ اجْتَبَيْتَ لِشَأْنِكَ

بِحَقِّ مَنْ وَصَلْتَ طَاعَتَهُ بِطَاعَتِكَ وَ مَنْ جَعَلْتَ مَعْصِيَتَهُ كَمَعْصِيَتِكَ

بِحَقِّ مَنْ قَرَنْتَ مُوَالاَتَهُ بِمُوَالاَتِکَ وَ مَنْ نُطْتَ مُعَادَاتَهُ بِمُعَادَاتِکَ
تَغَمَّدْنِی فِی یَوْمِی هَذَا بِمَا تَتَغَمَّدُ بِهِ مَنْ جَارَ إِلَیْکَ مُتَنَصِّلًا وَ عَاذَ بِاسْتِغْفَارِکَ تَائِباً
وَ تَوَلَّنِی بِمَا تَتَوَلَّی بِهِ أَهْلَ طَاعَتِکَ وَ الزُّلْفَی لَدَیْکَ وَ الْمَکَانَةِ مِنْکَ
وَ تَوَحَّدْنِی بِمَا تَتَوَحَّدُ بِهِ مَنْ وَفَی بِعَهْدِکَ وَ أَتْعَبَ نَفْسَهُ فِی ذَاتِکَ وَ أَجْهَدَهَا فِی مَرْضَاتِکَ
وَ لاَ تُؤَاخِذْنِی بِتَفْرِیطِی فِی جَنْبِکَ وَ تَعَدِّی طَوْرِی فِی حُدُودِکَ وَ مُجَاوَزَةِ أَحْکَامِکَ
وَ لاَ تَسْتَدْرِجْنِی بِإِمْلاَئِکَ لِی اسْتِدْرَاجَ مَنْ مَنَعَنِی خَیْرَ مَا عِنْدَهُ وَ لَمْ یَشْرَکْکَ فِی حُلُولِ نِعْمَتِهِ بِی
وَ نَبِّهْنِی مِنْ رَقْدَةِ الْغَافِلِینَ وَ سِنَةِ الْمُسْرِفِینَ وَ نَعْسَةِ الْمَخْذُولِینَ
وَ خُذْ بِقَلْبِی إِلَی مَا اسْتَعْمَلْتَ بِهِ الْقَانِتِینَ وَ اسْتَعْبَدْتَ بِهِ الْمُتَعَبِّدِینَ وَ اسْتَنْقَذْتَ بِهِ الْمُتَهَاوِنِینَ
وَ أَعِذْنِی مِمَّا یُبَاعِدُنِی عَنْکَ وَ یَحُولُ بَیْنِی وَ بَیْنَ حَظِّی مِنْکَ وَ یَصُدُّنِی عَمَّا أُحَاوِلُ لَدَیْکَ
وَ سَهِّلْ لِی مَسْلَکَ الْخَیْرَاتِ إِلَیْکَ وَ الْمُسَابَقَةَ إِلَیْهَا مِنْ حَیْثُ أَمَرْتَ وَ الْمُشَاحَّةَ فِیهَا عَلَی مَا أَرَدْتَ
وَ لاَ تَمْحَقْنِی فِیمَن تَمْحَقُ مِنَ الْمُسْتَخِفِّینَ بِمَا أَوْعَدْتَ
وَ لاَ تُهْلِکْنِی مَعَ مَنْ تُهْلِکُ مِنَ الْمُتَعَرِّضِینَ لِمَقْتِکَ
وَ لاَ تُتَبِّرْنِی فِیمَنْ تُتَبِّرُ مِنَ الْمُنْحَرِفِینَ عَنْ سُبُلِکَ
وَ نَجِّنِی مِنْ غَمَرَاتِ الْفِتْنَةِ وَ خَلِّصْنِی مِنْ لَهَوَاتِ الْبَلْوَی وَ أَجِرْنِی مِنْ أَخْذِ الْإِمْلاَءِ
وَ حُلْ بَیْنِی وَ بَیْنَ عَدُوٍّ یُضِلُّنِی وَ هَوًی یُوبِقُنِی وَ مَنْقَصَةٍ تَرْهَقُنِی
وَ لاَ تُعْرِضْ عَنِّی إِعْرَاضَ مَنْ لاَ تَرْضَی عَنْهُ بَعْدَ غَضَبِکَ
وَ لاَ تُؤْیِسْنِی مِنَ الْأَمَلِ فِیکَ فَیَغْلِبَ عَلَیَّ الْقُنُوطُ مِنْ رَحْمَتِکَ
وَ لاَ تَمْنَحْنِی بِمَا لاَ طَاقَةَ لِی بِهِ فَتَبْهَظَنِی مِمَّا تُحَمِّلُنِیهِ مِنْ فَضْلِ مَحَبَّتِکَ
وَ لاَ تُرْسِلْنِی مِنْ یَدِکَ إِرْسَالَ مَنْ لاَ خَیْرَ فِیهِ وَ لاَ حَاجَةَ بِکَ إِلَیْهِ وَ لاَ إِنَابَةَ لَهُ
وَ لاَ تَرْمِ بِی رَمْیَ مَنْ سَقَطَ مِنْ عَیْنِ رِعَایَتِکَ وَ مَنِ اشْتَمَلَ عَلَیْهِ الْخِزْیُ مِنْ عِنْدِکَ
بَلْ خُذْ بِیَدِی مِنْ سَقْطَةِ الْمُتَرَدِّینَ وَ وَهْلَةِ الْمُتَعَسِّفِینَ وَ زَلَّةِ الْمَغْرُورِینَ وَ وَرْطَةِ الْهَالِکِینَ
وَ عَافِنِی مِمَّا ابْتَلَیْتَ بِهِ طَبَقَاتِ عَبِیدِکَ وَ إِمَائِکَ وَ بَلِّغْنِی مَبَالِغَ مَنْ عُنِیتَ بِهِ وَ أَنْعَمْتَ عَلَیْهِ وَ رَضِیتَ عَنْهُ فَأَعَشْتَهُ حَمِیداً وَ تَوَفَّیْتَهُ سَعِیداً
وَ طَوِّقْنِی طَوْقَ الْإِقْلاَعِ عَمَّا یُحْبِطُ الْحَسَنَاتِ وَ یَذْهَبُ بِالْبَرَکَاتِ
وَ أَشْعِرْ قَلْبِیَ الِازْدِجَارَ عَنْ قَبَائِحِ السَّیِّئَاتِ وَ فَوَاضِحِ الْحَوْبَاتِ
وَ لاَ تَشْغَلْنِی بِمَا لاَ أُدْرِکُهُ إِلَّا بِکَ عَمَّا لاَ یُرْضِیکَ عَنِّی غَیْرُهُ
وَ انْزِعْ مِنْ قَلْبِی حُبَّ دُنْیَا دَنِیَّةٍ تَنْهَی عَمَّا عِنْدَکَ وَ تَصُدُّ عَنِ ابْتِغَاءِ الْوَسِیلَةِ إِلَیْکَ وَ تُذْهِلُ عَنِ التَّقَرُّبِ مِنْکَ
وَ زَیِّنْ لِیَ التَّفَرُّدَ بِمُنَاجَاتِکَ بِاللَّیْلِ وَ النَّهَارِ
وَ هَبْ لِی عِصْمَةً تُدْنِینِی مِنْ خَشْیَتِکَ وَ تَقْطَعُنِی عَنْ رُکُوبِ مَحَارِمِکَ وَ تَفُکَّنِی مِنْ أَسْرِ الْعَظَائِمِ
وَ هَبْ لِیَ التَّطْهِیرَ مِنْ دَنَسِ الْعِصْیَانِ وَ أَذْهِبْ عَنِّی دَرَنَ الْخَطَایَا وَ سَرْبِلْنِی بِسِرْبَالِ عَافِیَتِکَ
وَ رَدِّنِی رِدَاءَ مُعَافَاتِکَ وَ جَلِّلْنِی سَوَابِغَ نَعْمَائِکَ وَ ظَاهِرْ لَدَیَّ فَضْلَکَ وَ طَوْلَکَ
وَ أَیِّدْنِی بِتَوْفِیقِکَ وَ تَسْدِیدِکَ وَ أَعِنِّی عَلَی صَالِحِ النِّیَّةِ وَ مَرْضِیِّ الْقَوْلِ وَ مُسْتَحْسَنِ الْعَمَلِ
وَ لاَ تَکِلْنِی إِلَی حَوْلِی وَ قُوَّتِی دُونَ حَوْلِکَ وَ قُوَّتِکَ
وَ لاَ تُخْزِنِی یَوْمَ تَبْعَثُنِی لِلِقَائِکَ وَ لاَ تَفْضَحْنِی بَیْنَ یَدَیْ أَوْلِیَائِکَ وَ لاَ تُنْسِنِی ذِکْرَکَ وَ لاَ تُذْهِبْ عَنِّی شُکْرَکَ

بَلْ أَلْزِمْنِيهِ فِي أَحْوَالِ السَّهْوِ عِنْدَ غَفَلَاتِ الْجَاهِلِينَ لِآلَائِکَ وَ أَوْزِعْنِي أَنْ أُثْنِيَ بِمَا أَوْلَيْتَنِيهِ وَ أَعْتَرِفَ بِمَا أَسْدَيْتَهُ إِلَيَ

وَ اجْعَلْ رَغْبَتِي إِلَيْکَ فَوْقَ رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ وَ حَمْدِي إِيَّاکَ فَوْقَ حَمْدِ الْحَامِدِينَ

وَ لَا تَخْذُلْنِي عِنْدَ فَاقَتِي إِلَيْکَ وَ لَا تُهْلِکْنِي بِمَا أَسْدَيْتُهُ إِلَيْکَ وَ لَا تَجْبَهْنِي بِمَا جَبَهْتَ بِهِ الْمُعَانِدِينَ لَکَ

فَإِنِّي لَکَ مُسَلِّمٌ أَعْلَمُ أَنَّ الْحُجَّةَ لَکَ وَ أَنَّکَ أَوْلَى بِالْفَضْلِ وَ أَعْوَدُ بِالْإِحْسَانِ وَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

وَ أَنَّکَ بِأَنْ تَعْفُوَ أَوْلَى مِنْکَ بِأَنْ تُعَاقِبَ وَ أَنَّکَ بِأَنْ تَسْتُرَ أَقْرَبُ مِنْکَ إِلَى أَنْ تَشْهَرَ

فَأَحْيِنِي حَيَاةً طَيِّبَةً تَنْتَظِمُ بِمَا أُرِيدُ وَ تَبْلُغُ مَا أُحِبُّ مِنْ حَيْثُ لَا آتِي مَا تَكْرَهُ وَ لَا أَرْتَكِبُ مَا نَهَيْتَ عَنْهُ وَ أَمِتْنِي مِيتَةَ مَنْ يَسْعَى نُورُهُ بَيْنَ يَدَيْهِ وَ عَنْ يَمِينِهِ

وَ ذَلِّلْنِي بَيْنَ يَدَيْکَ وَ أَعِزَّنِي عِنْدَ خَلْقِکَ وَ ضَعْنِي إِذَا خَلَوتُ بِکَ وَ ارْفَعْنِي بَيْنَ عِبَادِکَ وَ أَغْنِنِي عَمَّنْ هُوَ غَنِيٌّ عَنِّي وَ زِدْنِي إِلَيْکَ فَاقَةً وَ فَقْراً

وَ أَعِذْنِي مِنْ شَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَ مِنْ حُلُولِ الْبَلَاءِ وَ مِنَ الذُّلِّ وَ الْعَنَاءِ

تَغَمَّدْنِي فِيمَا اطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي بِمَا يَتَغَمَّدُ بِهِ الْقَادِرُ عَلَى الْبَطْشِ لَوْ لَا حِلْمُهُ وَ الْآخِذُ عَلَى الْجَرِيرَةِ لَوْ لَا أَنَاتُهُ

وَ إِذَا أَرَدْتَ بِقَوْمٍ فِتْنَةً أَوْ سُوءاً فَنَجِّنِي مِنْهَا لِوَاذاً بِکَ وَ إِذْ لَمْ تُقِمْنِي مَقَامَ فَضِيحَةٍ فِي دُنْيَاکَ فَلَا تُقِمْنِي مِثْلَهُ فِي آخِرَتِکَ

وَ اشْفَعْ لِي أَوَائِلَ مِنَنِکَ بِأَوَاخِرِهَا وَ قَدِيمَ فَوَائِدِکَ بِحَوَادِثِهَا وَ لَا تَمْدُدْ لِي مَدّاً يَقْسُو مَعَهُ قَلْبِي

وَ لَا تَقْرَعْنِي قَارِعَةً يَذْهَبُ لَهَا بَهَائِي وَ لَا تَسُمْنِي خَسِيسَةً يَصْغُرُ لَهَا قَدْرِي وَ لَا نَقِيصَةً يُجْهَلُ مِنْ أَجْلِهَا مَكَانِي

وَ لَا تَرُعْنِي رَوْعَةً أُبْلِسُ بِهَا وَ لَا خِيفَةً أُوجِسُ دُونَهَا اجْعَلْ هَيْبَتِي فِي وَعِيدِکَ وَ حَذَرِي مِنْ إِعْذَارِکَ وَ إِنْذَارِکَ وَ رَهْبَتِي عِنْدَ تِلَاوَةِ آيَاتِکَ

وَ اعْمُرْ لَيْلِي بِإِيقَاظِي فِيهِ لِعِبَادَتِکَ وَ تَفَرُّدِي بِالتَّهَجُّدِ لَکَ وَ تَجَرُّدِي بِسُكُونِي إِلَيْکَ

وَ إِنْزَالِ حَوَائِجِي بِکَ وَ مُنَازَلَتِي إِيَّاکَ فِي فَكَاکِ رَقَبَتِي مِنْ نَارِکَ وَ إِجَارَتِي مِمَّا فِيهِ أَهْلُهَا مِنْ عَذَابِکَ

وَ لَا تَذَرْنِي فِي طُغْيَانِي عَامِهاً وَ لَا فِي غَمْرَتِي سَاهِياً حَتَّى حِينٍ وَ لَا تَجْعَلْنِي عِظَةً لِمَنِ اتَّعَظَ وَ لَا نَكَالاً لِمَنِ اعْتَبَرَ وَ لَا فِتْنَةً لِمَنْ نَظَرَ

وَ لَا تَمْكُرْ بِي فِيمَنْ تَمْكُرُ بِهِ وَ لَا تَسْتَبْدِلْ بِي غَيْرِي وَ لَا تُغَيِّرْ لِي اسْماً وَ لَا تُبَدِّلْ لِي جِسْماً

وَ لَا تَتَّخِذْنِي هُزُواً لِخَلْقِکَ وَ لَا سُخْرِيّاً لَکَ وَ لَا تَبَعاً إِلَّا لِمَرْضَاتِکَ وَ لَا مُمْتَهَناً إِلَّا بِالِانْتِقَامِ لَکَ

وَ أَوْجِدْنِي بَرْدَ عَفْوِکَ وَ حَلَاوَةَ رَحْمَتِکَ وَ رَوْحِکَ وَ رَيْحَانِکَ وَ جَنَّةِ نَعِيمِکَ

وَ أَذِقْنِي طَعْمَ الْفَرَاغِ لِمَا تُحِبُّ بِسَعَةٍ مِنْ سَعَتِکَ وَ الِاجْتِهَادِ فِيمَا يُزْلِفُ لَدَيْکَ وَ عِنْدَکَ وَ أَتْحِفْنِي بِتُحْفَةٍ مِنْ تُحَفَاتِکَ

وَ اجْعَلْ تِجَارَتِي رَابِحَةً وَ كَرَّتِي غَيْرَ خَاسِرَةٍ وَ أَخِفْنِي مَقَامَکَ وَ شَوِّقْنِي لِقَاءَکَ

وَ تُبْ عَلَيَّ تَوْبَةً نَصُوحاً لَا تُبْقِ مَعَهَا ذُنُوباً صَغِيرَةً وَ لَا كَبِيرَةً وَ لَا تَذَرْ مَعَهَا عَلَانِيَةً وَ لَا سَرِيرَةً

وَ انْزِعِ الْغِلَّ مِنْ صَدْرِي لِلْمُؤْمِنِينَ وَ اعْطِفْ بِقَلْبِي عَلَى الْخَاشِعِينَ وَ كُنْ لِي كَمَا تَكُونُ لِلصَّالِحِينَ

وَ حَلِّنِي حِلْيَةَ الْمُتَّقِينَ وَ اجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْغَابِرِينَ وَ ذِكْراً نَامِياً فِي الْآخِرِينَ وَ وَافِ بِي عَرْصَةَ الْأَوَّلِينَ

وَ تَمِّمْ سُبُوغَ نِعْمَتِکَ عَلَيَّ وَ ظَاهِرْ كَرَامَاتِهَا لَدَيَّ امْلَأْ مِنْ فَوَائِدِکَ يَدَيَّ وَ سُقْ كَرَائِمَ مَوَاهِبِکَ إِلَيَ

وَ جَاوِرْ بِيَ الْأَطْيَبِينَ مِنْ أَوْلِيَائِکَ فِي الْجِنَانِ الَّتِي زَيَّنْتَهَا لِأَصْفِيَائِکَ وَ جَلِّلْنِي شَرَائِفَ نِحَلِکَ فِي الْمَقَامَاتِ الْمُعَدَّةِ لِأَحِبَّائِکَ

وَ اجْعَلْ لِي عِنْدَکَ مَقِيلاً آوِي إِلَيْهِ مُطْمَئِنّاً وَ مَثَابَةً أَتَبَوَّؤُهَا وَ أَقَرُّ عَيْناً وَ لَا تُقَايِسْنِي بِعَظِيمَاتِ الْجَرَائِرِ

وَ لَا تُهْلِكْنِي يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ وَ أَزِلْ عَنِّي كُلَّ شَکٍّ وَ شُبْهَةٍ وَ اجْعَلْ لِي فِي الْحَقِّ طَرِيقاً مِنْ كُلِّ رَحْمَةٍ

وَ أَجْزِلْ لِي قِسَمَ الْمَوَاهِبِ مِنْ نَوَالِکَ وَ وَفِّرْ عَلَيَّ حُظُوظَ الْإِحْسَانِ مِنْ إِفْضَالِکَ

وَ اجْعَلْ قَلْبِي وَاثِقاً بِمَا عِنْدَکَ وَ هَمِّي مُسْتَفْرَغاً لِمَا هُوَ لَکَ وَ اسْتَعْمِلْنِي بِمَا تَسْتَعْمِلُ بِهِ خَالِصَتَکَ

وَ أَشْرِبْ قَلْبِی عِنْدَ ذُهُولِ الْعُقُولِ طَاعَتَکَ وَ اجْمَعْ لِیَ الْغِنَی وَ الْعَفَافَ وَ الدَّعَةَ وَ الْمُعَافَاةَ وَ الصِّحَّةَ وَ السَّعَةَ وَ الطُّمَأْنِینَةَ وَ الْعَافِیَةَ

وَ لَا تُحْبِطْ حَسَنَاتِی بِمَا یَشُوبُهَا مِنْ مَعْصِیَتِکَ وَ لَا خَلَوَاتِی بِمَا یَعْرِضُ لِی مِنْ نَزَغَاتِ فِتْنَتِکَ

وَ صُنْ وَجْهِی عَنِ الطَّلَبِ إِلَی أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِینَ وَ ذُبَّنِی عَنِ الْتِمَاسِ مَا عِنْدَ الْفَاسِقِینَ

وَ لَا تَجْعَلْنِی لِلظَّالِمِینَ ظَهِیراً وَ لَا لَهُمْ عَلَی مَحْوِ کِتَابِکَ یَداً وَ نَصِیراً وَ حُطْنِی مِنْ حَیْثُ لَا أَعْلَمُ حِیَاطَةً تَقِینِی بِهَا

وَ افْتَحْ لِی أَبْوَابَ تَوْبَتِکَ وَ رَحْمَتِکَ وَ رَأْفَتِکَ وَ رِزْقِکَ الْوَاسِعِ إِنِّی إِلَیْکَ مِنَ الرَّاغِبِینَ وَ أَتْمِمْ لِی إِنْعَامَکَ إِنَّکَ خَیْرُ الْمُنْعِمِینَ

وَ اجْعَلْ بَاقِیَ عُمُرِی فِی الْحَجِّ وَ الْعُمْرَةِ ابْتِغَاءَ وَجْهِکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ

وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ وَ السَّلَامُ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمْ أَبَدَ الْآبِدِین

ترجمه

نیایش چهل و هفتم

حمد خداوندی را که پروردگار جهانیان است.

بار خدایا، حمد باد تو را، ای پدید آورنده آسمان‌ها و زمین، ای صاحب جلالت و عظمت، ای مهتر مهتران، ای معبود هر معبود، ای آفریننده هر موجود، ای خداوندی که چون همگان از میان بروند تو باقی هستی، خدایی که هیچ چیز همانندش نیست و هیچ چیز از حیطه علم او بیرون نیست و او بر هر چیز احاطه دارد و هر چیز را نگهبان است.

بار خدایا، تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست: خداوند یکتای تنهای بی همانند و یگانه.

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست:خداوند کریم و بخشنده و در کرم و بخشندگی به حد نهایت، خداوند عظیم و در عظمت بی‌مانند، کبیر و صاحب کبریا.

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست:خداوند متعال و در نهایت تعالی و سخت انتقام گیرنده.

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست:خداوند بخشاینده مهربان دانای حکیم.

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست:خداوند شنوای بینای بی آغاز و آگاه.

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست:خداوند کریم در کرم از همه افزون بر دوام و همیشه جاویدان.

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست:خداوندی که پیش از همه بوده و پس از همه خواهد بود.

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست:خداوندی که در عین اعتلا بر همه، نزدیک است و در عین نزدیکی متعالی.

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست:خداوند شکوهمند بزرگ بزرگوار و شایان ستایش.

تویی خداوندی که هر چه آفریده‌ای نه از هیچ اصل و مایه آفریده‌ای، و هر چه را نقش بسته‌ای بی‌هیچ نمونه‌ای نقش بسته‌ای، و هر چه پدید آورده‌ای بی‌هیچ تقلیدی پدید آورده‌ای.

تویی که هر چه به عرصه وجود آورده‌ای به میزان معین آورده‌ای و هر چیز آماده کرده‌ای و کارهای عالم نیک سامان داده‌ای.

تویی که در آفرینش شریکی یاریت نکرده و در کارها به وزیریت نیاز نیفتاده و در کار تو را شاهد و ناظری نبوده است.

تویی که چون اراده کنی حتمی است و هر چه تقدیر کنی بر مقتضای عدل است و هر چه حکم کنی از روی انصاف است.

تویی که در مکان نگنجی و سلطه کس با سلطه تو بر نیاید، نه برهانت ناتوان کند و نه از گفتن وامانی.

تویی که هر چیز را شمار کرده‌ای و برای هر چیز مدت و زمانی معین قرار داده‌ای و هر چیز را به مقدار معلوم پدید آورده‌ای.

تویی که اوهام از درک ذات تو درمانند و افهام از چگونگی تو عاجز آیند و دیدگان جای تو در نیابند.

تویی که به حدی محدود نیستی و به صورتی تجسم نیافته‌ای و فرزندی نیاورده‌ای که خود از دیگری زاده شده باشی.

تویی که تو را ضدی نیست که به دشمنیت بر خیزد و همتایی نیست تا بر تو پیشی جوید و همانندی نه که با تو دم برابری زند.

تویی که آفرینش آغاز کردی و موجودات بیافریدی و احداث کردی و ابداع کردی و هر چه ساختی نیکو ساختی.

بار خدایا، منزهی تو. شگفتا چه بزرگ است شأن و منزلت تو، چه بلند است مکانت و مقام تو و چه نیکو حق و باطل از یکدیگر جدا ساخته‌ای.

منزهی تو، ای خداوند مهربان، چه فراوان است مهربانی تو، ای خداوند رءوف، چه عظیم است رأفت تو، ای خداوند حکیم، چه شگفت است دانایی تو.

منزهی تو، ای پادشاه، چه بسیار است قدرت تو، ای بخشنده، چه بی‌اندازه است توانگری تو، ای رفیع پایه، چه والاست رفعت تو. تویی دارنده شکوهمندی، تویی دارنده بزرگواری، تویی در خور سپاس و ستایش.

منزهی تو، ای خداوندی که دستت به نیکیها گشاده است. اگر هدایتی هست، از جانب توست. هر کس از متاع این جهانی یا ثواب آن – جهانی چیزی از تو خواهد، بیابد.

منزهی تو، ای خداوندی که هر چه در عرصه پهناور علم تو جای دارد در برابرت خاضع است و هر چه فرود عرش توست در برابر عظمتت خاشع است و همه آفریدگانت در برابرت سر تسلیم فرو دارند.

منزهی تو، نه به حواس ما در آیی، نه به دست پسودن و لمس احساس شوی، نه کس بر تو مکری تواند کرد، نه کس از تو چیزی پنهان تواند داشت، نه کس تواند با تو راه خلاف پوید یا با تو منازعه کند یا بر تو چیره گردد یا با تو جدال کند یا بفریبدت یا بر تو کیدی اندیشد.

منزهی تو ای خداوند، راه تو راهی هموار است و فرمان تو طریق نیکبختی است. تو زنده‌ای و همه را به تو نیاز است.

منزهی تو ای خداوند، سخنت همه حکمت است و تقدیرت حتم. چون اراده کنی، به اجرا در آید.

منزهی تو ای خداوند، کس نیست که مشیت تو را باز گرداند و کلمات تو دگرگونی نپذیرد.

منزهی تو ای خداوند، آثار قدرتت آشکار است. آفریننده آسمان‌هایی و خالق جانهایی.

حمد باد تو را، حمدی که به دوام تو بر دوام ماند.

حمد باد تو را، حمدی که تا نعمتت جاودانه است جاودانه ماند.

حمد باد تو را، حمدی در برابر احسانت،

حمدی که به خشنودیت بیفزاید.

حمد باد تو را، با هر حمد گوی دیگر، و شکر باد تو را، شکری که شکر گزاران از ادای آن بازمانند.

حمد باد تو را، حمدی که تنها تو را سزد و بدان جز به تو تقرب نتوان جست.

حمدی که دوام نعمت پیشین را سبب شود و نعمتهای تازه را دوام بخشد.

حمدی که با گذشت روزگاران مضاعف گردد و همواره و پی در پی روی در فزونی نهد.

حمدی که فرشتگان حسابگر از شمار آن در مانند و بر آنچه فرشتگان کاتب در لوح محفوظ ثبت کرده‌اند فزونی گیرد.

حمدی که همتراز عرش مجید تو بود و با کرسی رفیع تو همسنگ باشد.

حمدی که ثوابش در نزد تو به کمال باشد و جزای آن، هر جزای دیگر را مستغرق خود سازد.

حمدی که آشکارش عین نهانش بود و نهانش با صدق نیت همراه.

حمدی که هیچ مخلوقی همانند آن تو را نستوده باشد و کس جز تو ارج آن نشناسد.

حمدی که هر جهد شمارگرانش را نیاز به یاری افتد و هر کس آهنگ آن کند که حق ادای آن به جای آرد، به تأیید تواش حاجت

باشد.

حمدی که هر حمد دیگر را که آفریده‌ای در خود گرد آورد و هر حمدی را که زین پس بیافرینی در رشته انتظام کشد.

حمدی که هیچ حمدی به سخن تو نزدیک‌تر از او نباشد و از سراینده آن، حمد گوینده‌تری نبود.

حمدی که به پاس کرم تو بر نعمتها بیفزاید و تو به پاس احسانت پی در پی بر آن بیفزایی.

حمدی که شایان عظمت ذات تو باشد و با عزت و جلال تو برابر شود.

ای پروردگار من، تحیت و درود بفرست بر محمد و خاندان محمد، آن پیامبر برگزیده پسندیده گرامی مقرب درگاهت، برترین تحیات و درودهای خود را، و او را برکت ده سرشارترین برکات خود، و رحمت خود بر او فرست ممتع‌ترین رحمتهایت را.

ای پروردگار من، تحیت و درود بفرست بر محمد و خاندان او، تحیت و درودی پاک که هیچ تحیت و درودی پاک‌تر از آن نباشد، تحیت و درودی فزاینده که هیچ تحیت و درودی فزاینده‌تر از آن نبود، تحیت و درودی خشنود کننده که برتر از آن تحیت و درودی صورت نبندد.

ای پرودگار من، تحیت و درود بفرست بر محمد و خاندان او، تحیت و درودی که خشنودش گرداند و بر خشنودیش بیفزاید، تحیت و درودی که تو را خشنود گرداند و خشنودیت از او فزونی گیرد،

تحیت و درودی آن چنان که جز آن را بر او نپسندی و جز او را شایان آن ندانی.

ای پروردگار من، تحیت و درود بفرست بر محمد و خاندان او، تحیت و درودی که از غایت رضای تو فراتر رود و به بقای تو باقی ماند و آن سان که کلمات تو را پایانی نیست پایان نپذیرد.

ای پروردگار من، تحیت و درود بفرست بر محمد و خاندان او، تحیتی که تحیات ملائکه تو را و پیامبران تو و رسولان تو را و اهل طاعت تو را در یک رشته گرد آورد

و درودهای بندگان تو را از جن و انس و آنان که دعوت تو را اجابت کرده‌اند، در بر گیرد و تحیت و درود همه اصناف آفریدگانت را در خود گرد آورد.

ای پروردگار من، تحیت و درود بفرست بر او و خاندانش، تحیت و درودی که بر هر درود و تحیتی که زین پیش بوده یا ازین پس خواهد بود احاطه یابد. و بر او و خاندانش تحیت و درود بفرست، تحیت و درودی که در نزد تو و در نزد غیر تو پسندیده آید

و با آن، تحیات و درودهایی بیافرینی که آنچه پیش از این درود و تحیت فرستاده‌ایم مضاعف گردد و با گذشت روزگاران بر آن بیفزایی و بیفزایی تا آنجا که کس جز تو آنها را احصا نتواند کرد.

ای پروردگار من، بر اهل بیت طیبین او که آنان را برای قیام به امر خود برگزیده‌ای و خازنان علم خود و حافظان دین خود و خلفای خود بر روی زمین

و حجتهای خود بر بندگان قرار داده‌ای و آنان را به خواست خود از هر ناپاک پاک گردانیده‌ای و طریق رسیدن به مقام قرب خود و وصول به بهشت ساخته‌ای، تحیت و درود بفرست.

ای پروردگار من، بر محمد و خاندان او تحیت و درود بفرست، تحیت و درودی که بدان بخشش و انعامت را در حق آنان فراوان گردانی

و هر گونه عطایای خود به ایشان به کمال رسانی و عواید و فواید فراوان نصیبشان سازی.

ای پروردگار من، بر محمد و خاندان او تحیت و درودی بفرست که نه آغازش را حدی باشد، نه مدتش را پایانی و نهایتی.

ای پرودگار من، تحیت و درود بفرست بر ایشان، تحیت و درودی همسنگ عرش عظیم خود و هر چه در فرود عرش جای دارد، لبالب آسمان‌ها و هر چه فراتر از آنهاست و به شمار زمینها و هر چه در زیر آنهاست و هر چه بین آنهاست.

تحیت و درودی که تقرب تو را در پی داشته باشد و تو را و ایشان را خشنود گرداند. همواره و همانند این‌ها تا ابد.

بار خدایا، در هر زمان دین خویش به امامی یاری بخشیده‌ای که او را بر پای داشته‌ای تا علم راهنمای بندگانت شود و در بلاد تو چراغ فروزان هدایت گردد و رشته پیمان او به رشته پیمان خود پیوسته‌ای

و او را وسیله خشنودی خود ساخته‌ای و اطاعت او فریضه گردانیده‌ای و مردم را از سرکشی در برابر او بر حذر داشته‌ای و فرمان داده‌ای که به هر چه امر می‌کند اطاعت کنند و از هر چه نهی می‌کند باز ایستند

و کس بر او پیشی نگیرد و کس از او واپس نماند و او نگهدار کسانی است که بدو پناه می‌برند و کهف امان مؤمنان است و حلقه اعتصام ایشان است و جلال و جلوه جهانیان است.

بار خدایا، به ولی خود الهام نمای که شکر نعمتی را که به او ارزانی داشته‌ای به جای آرد و ما را نیز الهام ده که شکر نعمت هدایت او به جای آریم و او را از جانب خود سلطه و توانایی ده و به آسانی راه پیروزی بر او بگشای

و به نیرومندترین ارکان قدرت خود یاری‌اش فرمای و پشتش محکم و بازوانش توانا گردان و زیر نظر مراقبت خویش قرار ده و در سایه حفظ خود حفظش نمای و به ملائکه خود یاری‌اش ده و به لشکر پیروزمند خود مددش رسان.

ای خداوند، کتاب خود، حدود و شرایع خود و سنتهای پیامبر خود را - صلواتک اللهم علیه و آله - بدو بر پای دار و هر چه را ظالمان از معالم دینت میرانیده‌اند بدو زنده دار

و بدو زنگ ستم ستمکاران از آیین خویش بزدای و بدو دشواریها از راه خود دور گردان و به نیروی او کسانی را که از راه تو منحرف شده‌اند از میان بردار و آن کسان را که صراط مستقیم تو را راه کج جلوه می‌دهند نابود نمای.

ای خداوند، ولی و امام خود را برای دوستانت قلبی مهربان و نرم عطا کن و دست قدرت او بر دشمنانت گشوده گردان و رأفت و رحمت و عطوفت و محبتش را نصیب ما گردان و ما را از نیوشندگان و فرمانبرداران امر او قرار ده

و چنان کن که در راه رضای او سعی کنیم و یاری‌اش نماییم و مدافع او در برابر دشمنش باشیم و این سبب تقرب ما به تو و رسول تو - صلواتک علیه و آله - گردد.

بار خدایا، تحیت و درود بفرست دوستان ایشان را:آن اعتراف کنندگان به مقام و منزلت ایشان، آن پیروی کنندگان راه ایشان، آن پای نهندگان به جای پای ایشان، آن چنگ زنندگان به رشته آیین ایشان، آن تمسک جویان به دوستی ایشان،

آن پذیرندگان پیشوایی ایشان، آن تسلیم شوندگان به فرمان ایشان، آن کوشندگان در طاعت ایشان، آن منتظران دولت ایشان و آن چشم به راهان ظهور ایشان. تحیت و درودی مبارک پاکیزه، فزاینده، در هر بامداد و هر شبانگاه.

ای خداوند، بر ایشان سلام کن و بر ارواحشان. اعمالشان با تقوی توأم نمای و احوالشان به صلاح آور و توبه‌شان بپذیر، که تو، توبه پذیرنده و مهربانی،

تو بهترین آمرزندگانی. ما را به رحمت خود با آنان در دار السلام بهشت جای ده، ای مهربان‌ترین مهربانان.

بار خدایا، امروز روز عرفه است. روزی است که آن را شریف و گرامی داشته‌ای و تعظیم و تجلیل کرده‌ای. در این روز رحمت خود پراکنده‌ای و بر مردمان به عفو خود منت نهاده‌ای و عطای خود در حق ایشان افزوده‌ای و بر بندگانت تفضل فرموده‌ای.

ای خداوند، من آن بنده توأم که هم پیش از آفریدن او، او را از نعمت خود برخوردار ساختی و هم پس از آن. او را در زمره کسانی آورده‌ای که آنان را به دین خود راه نموده‌ای

و به گزاردن حق خویش توفیق داده‌ای و اکنون چنگ در ریسمان استوار دوستی تو زده و تواش در حزب خود داخل کرده‌ای و راهش نموده‌ای که با دوستانت دوستی ورزد و با دشمنانت دشمنی کند.

سپس فرمانش دادی و او فرمان نبرد، منعش کردی و به منع تو وقعی ننهاد، از معصیت خود نهیش کردی فرمان تو خلاف کرد و

مرتکب همان اعمالی شد که از آن نهیش کرده بودی، اما نه از روی عناد و گردنکشی،

بلکه هوای نفسش او را به اعمالی فرا خواند که تو از آن دورش خواسته بودی و از آتش ترسانده بودی. دشمن تو و دشمن او – شیطان – بفریفتش

تا در عین آگاهی از عذاب تو، مرتکب معاصی شد. اکنون به عفو تو امید بسته و به بخشایش تو مطمئن گشته است. با آن همه احسان که تو در حق او کرده بودی از دیگر بندگانت سزاوارتر بود که چنان نکند که کرده بود.

ای خداوند، این منم که در برابر تو ایستاده‌ام، خوار و ذلیل و خاضع و خاشع و خائف و معترف به گناهان بزرگی که بارش را بر دوش می‌کشم و خطاهای عظیمی که مرتکب شده‌ام.

در سایه عفو تو خزیده‌ام و به جوار رحمت تو پناه جسته‌ام و به یقین می‌دانم که کسی مرا از تو زنهار نخواهد داد و کس مرا از کیفر تو در امان نخواهد داشت.

بار خدایا، اکنون که به درگاهت روی نهاده‌ام، تو نیز آن پرده که بر گنهکاران می‌کشی بر من نیز بکش و بر من ببخشای آن بخشایش خود را که به کسی ارزانی می‌داری که خود را تسلیم تو می‌کند.

بر من احسان کن، آن سان که در حق کسی که آرزوی آمرزش تو دارد، که احسان تو هر چند سترگ بود در نظرت به چیزی نسنجد.

بار خدایا، برای من در این روز نصیبی قرار ده که از آن به خشنودی تو رسم و مرا از ثوابی که پرستندگانت از آن بهره‌ور می‌شوند تهیدست باز مگردان،

که هر چند نتوانسته‌ام از اعمال نیک چیزی تقدیم دارم، آن سان که دیگران تقدیم داشته‌اند، ولی توحید تو و نفی اضداد و امثال از تو را تقدیم داشته‌ام

و از درهایی به نزد تو آمده‌ام که تو خود فرموده‌ای که از آن درها به سوی تو آیند و به درگاه تو به چیزی تقرب جسته‌ام که تا به آن تقرب نجویند، به تو تقرب نتوانند یافت.

آنگاه از پی آن تقرب به درگاه تو توبه کرده‌ام، در عین خواری و فروتنی و حسن ظن به تو

و اعتماد به رحمت تو، و امید به تو را که امیدواران از آن نومید نمی‌شوند شفیع خود گردانیده‌ام.

ای خداوند، دست سؤال پیش تو دراز کرده‌ام، همانند موجود حقیر ذلیل بینوای فقیر ترسانی، زنهار خواه، همراه با ترس و تضرع و پناه آوردن به تو و التجا به ذیل جلال تو،

نه از سر گردنکشی و چون متکبران به تکبر، نه از روی اعتلا ـ آن سان که عبادت کننده را دلیر سازد و نه از روی اتکا به شفاعت شافعان.

ای خداوند، من کمترین کمترانم و خوارترین خوارترانم، همانند ذره‌ای یا حتی کمتر از آن.

و اینک ای خداوندی که در کیفر بدکاران شتاب نمی‌کنی و فرو رفتگان در ناز و نعمت را مهلت می‌دهی و گنهکاران را به انعام خود عفو می‌کنی و به فضل خویش از خطاکاران مهلت باز نمی‌گیری،

من بدکاری هستم معترف و خطاکاری هستم لغزیده و به سر در آمده.

دلیرانه در برابر تو مرتکب گناه شده

و به عمد معصیت تو کرده‌ام.

من همانم که اعمال ناپسند خود را از بندگان تو مستور داشته و در نزد تو آشکار ساخته‌ام.

من همانم که از بندگانت ترسان بوده ولی خود را از تو در امان دیده‌ام.

من همانم که از سطوت تو بیمناک نشده‌ام و از خشم تو ترسی به دل راه نداده‌ام.

من بر خود جنایت کرده‌ام،

من گروگان بلای خویشتنم،

من از شرم و حیا بهره‌ای چندان نبرده‌ام

و من گرفتار رنجی دیرینه‌ام.

بار خدایا، تو را سوگند می‌دهم به آن که از میان خلق او را برگزیده‌ای، به آن که او را برای خود پسندیده‌ای، به آن که از میان آفریدگانت او را اختیار کرده‌ای، به آن که او را برای خود برگزیده‌ای،

به آن که طاعت او را به طاعت خود پیوسته‌ای و معصیت او را معصیت خود دانسته‌ای

و دوستی‌اش به دوستی خود قرین ساخته‌ای و دشمنی‌اش را دشمنی خود شمرده‌ای،

در این روز مرا چونان کسانی که از گناه بیزاری جسته‌اند و به تو پناه آورده‌اند و توبه کرده و به آمرزش تو پیوسته‌اند خلعت عفو و رحمت خود بپوشان.

بار خدایا، از هر چه پرستندگان و مقربان خود را نصیب می‌دهی، مرا نیز نصیب ده.

مرا خاص خود گردان، بدان گونه که وفا کنندگان به عهد خود را و آنان را که در عبادت تو خویشتن به رنج افکنده و در خشنودی تو کوشیده‌اند، خاص خود می گردانی.

مرا به سبب قصور در بندگی‌ات یا تجاوز از حد خویش و احکام تو، مؤاخذت مفرمای.

بار خدایا، چنان مباد که مرا مهلت دهی تا به تدریج سزاوار کیفر شوم، چونان کسی که نعمت از من باز گرفت و چنان پنداشت که هر خیر و نیکی که هست از جانب اوست، تا آنجا که تو را هم در نعمتی که نصیب من شده بود شریک نساخت.

ای خداوند، مرا از خواب غافلان و ناهشیاری اسرافکاران و خواب آلودگی خذلان رسیدگان بیدار و آگاه ساز.

دلم را به کاری بر گمار که اطاعت کنندگان را بدان گماشته‌ای و متعبدان را بدان واداشته‌ای و بندگان سهل انگار را بدان از عذاب رهایی بخشیده‌ای.

بار خدایا، مرا از هر چه از درگاه تو دور می‌دارد، یا میان من و فیضی که از سوی تو به من می‌رسد حایل می گردد، یا از هر قصد که نزد تو کنم باز می‌دارد، در پناه خود دار.

ای خداوند، آن راه خیر را که به سوی تو رهنمون است پیش پای من هموار نمای. در رسیدن به نیکیها از آن راه که خود فرموده‌ای، سبقت را بر من آسان کن و تلاش برای دست یافتن به آنها را، بدان گونه که خود خواسته‌ای، نصیب من فرما.

مرا همراه کسانی که وعده عذاب تو را سهل می‌انگارند تباه مکن

و با آنان که آماج انتقام تو هستند هلاک منمای

و با آن گروه که از طریق تو منحرف می‌شوند خرد و شکسته مکن.

مرا از گردابهای فتنه رهایی بخش و از تنگناهای بلا وارهان و آن سان مهلتم مده که به غفلت گرفتار آیم.

ای خداوند، میان من و دشمنی که گمراهم سازد و هوای نفسی که هلاکم گرداند و زیانی که مرا فرو گیرد، حایل شو.

از من همانند آن کس که بر او خشم گرفته‌ای و از او خشنود نگردیده‌ای، رویگردان مشو.

مرا از خود مأیوس مساز. آن سان که نومیدی از رحمتت بر من غلبه یابد.

ای خداوند، بدان حد به من مبخش که تاب و توان آن را نداشته باشم که در زیر بار محبت فراوان تو گرنبار شوم.

و مرا از دست مهل چونان کسی که دیگر در او امید خیری نبود و تو را با او کاری نباشد و باز گشتنش را فایدتی صورت نبندد.

و مرا میفکن چونان کسی که از چشم عنایت تو افتاده است و خواری و شوربختی‌اش فرا گرفته،

بل دستم را بگیر تا چون افتادگان نیفتم و چون گمگشتگان نهراسم و چون فریب خوردگان نلغزم و در گرداب هلاک شوندگان سرنگون نشوم.

بار خدایا، مرا سلامت عطا کن و از آن بلا که غلامان و کنیزان خود بدان مبتلا می‌سازی رهایی بخش و به مقام کسی رسان که مورد عنایت توست و نعمتش داده‌ای و از او خشنود بوده‌ای و عمرش داده‌ای و ستوده داشته‌ای و میرانده‌ای و خوشبخت ساخته‌ای.

بار خدایا، طوق گردن من ساز دل برکندن مرا از هر چه حسناتم را بی‌ارج می‌سازد و برکاتم را از میان می‌برد.

بار خدایا، شعار قلب من ساز انزجار از زشتیهای گناهان و رسواییهای معاصی را.

مرا از کارهای اخروی که تو را خشنود می‌گرداند به کارهای دنیوی که جز به مدد تو بدان دست نمی‌یابم مشغول منمای.

خداوندا، برکن از دل من محبت این جهان سفله را که راه مرا از دست یافتن به خیراتی که در نزد توست می‌بندد و چون خواهم که به سوی تو آیم سد راه من می‌شود و از تقرب به درگاه تو غافل می‌گرداند.

ای خداوند، در دل من بیارای تنهایی در شبها و روزها را و مناجات با تو را.

مرا عصمتی بخش که به خشیت تو نزدیک گرداند و از ارتکاب محارم دور دارد و از اسارت در چنگال گناهان بزرگ آزاد ساز.

بار خدایا، مرا از آلودگی معصیت و شوخگنی گناهان پاکیزه ساز و جامه عافیت و تندرستی بر من افکن

و در حله‌ای از نعم گسترده خود بپوشان و احسان و بخشش خود پی در پی نصیب من گردان

و به توفیق و رهنمایی خویشم یاری نمای و چون آهنگ کاری شایسته کنم یا سخنی شایسته گویم یا عملی نیکو انجام دهم، یاری‌ام ده

و مرا به نیرو و قوت خود وامگذار بی آنکه تو خود قوت و نیرویم بخشیده باشی.

بار خدایا، آن روز که مرا برای دیدار خود از گور بر می‌انگیزی، خوارم مگردان و در نزد اولیای خود رسوایم مساز و ذکر خود از یاد من مبر و زبان شکر و سپاس خویش از من مگیر،

بلکه در حالات سهو و بی‌خبری، آن هنگام که جاهلان از سپاس نعمتهایت غافلند همواره شکر و سپاس خویش بر زبان من جاری فرمای و مرا الهام کن که در برابر نعمتی که مرا داده‌ای سپاست گویم و به آن خیرات که مرا فرستاده‌ای معترف آیم.

بار خدایا، رغبت مرا به خود فراتر از رغبت هر رغبت کننده‌ای قرار ده و سپاس مرا فراتر از سپاس هر سپاس گوینده‌ای.

به هنگام فقر که دست نیاز به سوی تو دراز می‌کنم مرا وامگذار و بدان اعمال که به جای آورده‌ام و نه در خور مقام جلال تو بوده تباهم مکن و چون دشمنانت دست رد به روی من مزن،

که من در برابر تو تسلیمم و می‌دانم که حجت تو راست و تو به فضل و بخشایش سزاوارتری و در مقام احسان سود رساننده‌تر. تو سزاوارتری که از تو بترسند. تو سزاوارتری که از تو آمرزش خواهند.

تو به عفو شایسته‌تری تا به عقوبت کردن. تو به پوشیدن گناه نزدیک‌تری تا به افشا کردن.

ای خداوند، مرا به حیاتی خوش و پاکیزه زنده بدار که به هر چه خواهم برسد و به آنچه دوست می‌دارم پایان یابد، چندان که دست به کاری نزنم که تواش خوش نداشته باشی یا مرتکب کاری نشوم که تو از آن نهی فرموده‌ای. از تو خواهم که بمیرانی مرا همانند آن کسان که روشنایی‌شان در برابرشان و در سمت راستشان حرکت می‌کند.

بار خدایا، مرا در برابر خود ذلیل گردان و در نزد بندگانت عزیز دار. چون با تو خلوت کنم، فروتنیم بخش و در میان بندگان خود سر فراز دار و از هر کس که به منش نیازی نیست بی‌نیاز گردان و هر چه بیشترم فقیر و نیازمند درگاه خود ساز.

ای خداوند، مرا از شماتت دشمنان و نزول بلا و ذلت و رنج در پناه خود دار.

از عیبها و خطاهای من که خود از آن آگاهی اغماض کن، همانند کسی که اگر حلمش مانع نمی‌آمد انتقام می گرفت و اگر طریق مدارا نمی‌پیمود گناه را کیفر می‌داد.

بار خدایا، هر گاه در این جهان خواهی که بر قومی فتنه‌ای یا ناسزایی وارد آوری، مرا که به تو پناه جسته‌ام از آن میان رهایی ده و همچنان که در این جهانم در جایگاه رسوایان بر پای نداشته‌ای در آن جهان نیز در جایگاه رسوایانم بر پای مدار

و در حق من نعمتهای این - جهانی با نعمتهای آن جهانی و فواید دیرینه با فواید تازه توأم گردان و عمر مرا آن قدر دراز مکن که به قساوت قلبم انجامد

و بر سر من حادثه‌ای دردناك و سخت مفرست که شکوه و آب و رنگ من از میان ببرد و مرا به مقامی فرومایه که قدر و منزلت من حقیر گرداند یا به نقیصه‌ای که بدان مقام و مرتبت خویش از کف بدهم گرفتار منمای.

ای خداوند، مرا چنان مترسان که ترسم به نومیدی کشد و چنان مرا بیم مده که وحشت بر سراسر قلبم چیره شود. چنان کن که ترسم تنها از عذاب تو باشد و وحشتم از انذار و هشدار تو و دهشتم به هنگام تلاوت آیات کتاب تو.

بار خدایا، شبم را آباد دار:به بیدار ماندنم برای عبادت تو و شب - زنده‌داریم در تنهایی برای تو و بریدن از همگان و آرامش یافتن تنها به تو

و آوردن حوایج به درگاه تو و اصرار در طلب برای رهاییم از آتش جهنم و زنهار دادنم از عذابی که گنهکاران در آن گرفتارند.

ای خداوند، مرا در وادی عصیان سرگشته رها مکن و تا زنده‌ام در ورطه سهو و بی‌خبریم وامگذار و مرا به حالی میفکن که دیگران از من پند گیرند یا سبب عبرت همگان شوم یا کسی در من بنگرد و گمراه شود.

و در زمره کسانی که با آنان مکر میکنی، با من مکر مکن و دیگری را به جای من مگزین و نامم را به طومار گنهکاران مبر و تنم را در کشاکش گرفتاریهای این جهانی و عذابهای آن جهانی دیگرگون منمای

و مرا مضحکه مردم قرار مده و مسخره درگاه خود مساز. چنان کن که پیوسته در جست‌وجوی خشنودی تو باشم و در تلاش برای انتقامجویی از دشمنان تو.

بار خدایا، خنکی عفوت را، حلاوت رحمتت را، روح و ریحان و بهشت پر نعمتت را ارزانی من دار

و از فضل خویش به من بچشان طعم فراغت را در گزاردن آنچه تو دوست می‌داری و طعم مجاهدت را در آنچه موجب تقرب به درگاه توست و مرا تحفه‌ای کرامند عطا کن.

بار خدایا، چنان کن که در تجارتم سود برم و بی‌هیچ زیان باز گردم و خوف ایستادن و پاسخ گفتن در روز باز جست را در دل من افکن و به دیدار خود مشتاق فرمای

و به توبه‌ای بی‌بازگشت که پس از آن نه گناه خردم باقی ماند نه گناه بزرگ، نه گناه آشکار و نه گناه پنهان، توفیق ده.

بیخ کینه مؤمنان از سینه من برکن. قلبم را با مردمان فروتن مهربان گردان. با من چنان باش که با صالحان هستی.

به زیور پرهیزگارانم بیارای. نام نیك من بر زبان آیندگان جاری گردان آوازه من در میان معاصران به نیکی بلند نمای و در روز رستاخیز مرا در زمره آنان که با پیامبر تو مهاجرت کردند در آور.

بار خدایا، مرا فراخی نعمت ده به حد کمال و کرامتهای آن از پی یکدیگر به من ارزانی دار. دستان من از عطای خود پر کن و مواهب کرامند خویش به سوی من روان دار.

مرا در بهشتی که برای برگزیدگان خویش آراسته‌ای، در جوار اولیای پاك خود جای ده. تشریف عطای خویش بر من بپوشان و در منازلی که برای دوستانت مهیا ساخته‌ای مکان ده.

برای من مکانی مطمئن که در آن آرام گیرم و جایی که در آن مسکن گزینم و دلم شاد شود، برگزین. ای خداوند، کیفر مرا با

گناهان بزرگی که مرتکب شده‌ام برابر منمای
و در آن روز که اسرار آشکار می‌شود هلاکم مکن. هر شک و شبهتی از دلم بزدای. از دروازه‌های رحمت راه من به حق بگشای.
سهم مرا از مواهب نعم خود افزون فرمای و از سر افضال خویش نصیبم را از احسان و بخشش خود فراوان گردان.
بار خدایا، دلم را به آنچه در نزد توست آرام و مطمئن نمای و همه قصد مرا ویژه اعمالی ساز که رضای تو در آن باشد و مرا به کاری برگمار که خاصان درگاهت را بر آن می‌گماری.
چون خردها به غفلت افتند، تو دل مرا به آب طاعت خویش سیراب فرمای و توانگری و عفت و آسایش و بی‌گزندی و تندرستی و فراخی در روزی و آرامش و عافیت را همه یکجا نصیب من گردان.
حسنات مرا با معصیتی که به آن آمیخته گردد تباه منمای. خلوتهایم را به خیالات ناپسندی که برای آزمایش بر دل من می‌فرستی بر هم مزن.
آبروی مرا حفظ کن که چیزی از مردم زمانه نخواهم و مرا از خواهش فاسقان باز دار.
پشتیبان ستمگرانم قرار مده و مرا از همدلی و همدستی با آنان در محو کتاب خود در امان دار. محافظتم کن، آن سان که خود ندانم و از هر بد در امان باشم.
درهای توبه و رحمت و رأفت و رزق فراوان خود به رویم بگشای، که من از روی آورندگان به درگاه توام. بار خدایا، نعمتت را بر من تمام کن، که تو بهترین نعمت دهندگانی.
برای خشنودی خود، باقی عمر مرا در حج و عمره سپری ساز، ای پروردگار جهانیان.
و صلی الله علی محمد و آله الطیبین الطاهرین، و السلام علیه و علیهم ابد الآبدین.

دعای ا شَاهِدَ کُلِّ نَجْوَی

متن

خواند این دعا را که روایت شده هر که بخواند آن را در شب عرفه یا در شبهای جمعه (جمع) خداوند بیامرزد او را
اللَّهُمَّ یَا شَاهِدَ کُلِّ نَجْوَی وَ مَوْضِعَ کُلِّ شَکْوَی وَ عَالِمَ کُلِّ خَفِیَّةٍ
وَ مُنْتَهَی کُلِّ حَاجَةٍ یَا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ عَلَی الْعِبَادِ یَا کَرِیمَ الْعَفْوِ یَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ یَا جَوَادُ
یَا مَنْ لاَ یُوَارِی مِنْهُ لَیْلٌ دَاجٍ وَ لاَ بَحْرٌ عَجَّاجٌ
وَ لاَ سَمَاءٌ ذَاتُ أَبْرَاجٍ وَ لاَ ظُلَمٌ ذَاتُ ارْتِتَاجٍ (ارْتِیاجٍ) یَا مَنِ الظُّلْمَةُ عِنْدَهُ ضِیَاءٌ
أَسْأَلُکَ بِنُورِ وَجْهِکَ الْکَرِیمِ الَّذِی تَجَلَّیْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَکّاً وَ خَرَّ مُوسَی صَعِقاً
وَ بِاسْمِکَ الَّذِی رَفَعْتَ بِهِ السَّمَاوَاتِ بِلاَ عَمَدٍ وَ سَطَحْتَ بِهِ الْأَرْضَ عَلَی وَجْهِ مَاءٍ جَمَدٍ
وَ بِاسْمِکَ الْمَخْزُونِ الْمَکْنُونِ الْمَکْتُوبِ الطَّاهِرِ الَّذِی إِذَا دُعِیتَ بِهِ أَجَبْتَ وَ إِذَا سُئِلْتَ بِهِ أَعْطَیْتَ
وَ بِاسْمِکَ السُّبُّوحِ الْقُدُّوسِ الْبُرْهَانِ الَّذِی هُوَ نُورٌ عَلَی کُلِّ نُورٍ وَ نُورٌ مِنْ نُورٍ
یُضِیءُ مِنْهُ کُلُّ نُورٍ إِذَا بَلَغَ الْأَرْضَ انْشَقَّتْ وَ إِذَا بَلَغَ السَّمَاوَاتِ فُتِحَتْ وَ إِذَا بَلَغَ الْعَرْشَ اهْتَزَّ
وَ بِاسْمِکَ الَّذِی تَرْتَعِدُ مِنْهُ فَرَائِصُ مَلاَئِکَتِکَ وَ أَسْأَلُکَ بِحَقِّ جَبْرَئِیلَ وَ مِیکَائِیلَ وَ إِسْرَافِیلَ
وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَی صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَی جَمِیعِ الْأَنْبِیَاءِ وَ جَمِیعِ الْمَلاَئِکَةِ
وَ بِالاِسْمِ الَّذِی مَشَی بِهِ الْخِضْرُ عَلَی قُلَلِ (طَلَلِ) الْمَاءِ کَمَا مَشَی بِهِ عَلَی جَدَدِ الْأَرْضِ

وَ بِاسْمِکَ الَّذِی فَلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لِمُوسَی وَ أَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَ قَوْمَهُ

وَ أَنْجَیْتَ بِهِ مُوسَی بْنَ عِمْرَانَ وَ مَنْ مَعَهُ

وَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ مُوسَی بْنُ عِمْرَانَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَیْمَنِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَ أَلْقَیْتَ عَلَیْهِ مَحَبَّةً مِنْکَ

وَ بِاسْمِکَ الَّذِی بِهِ أَحْیَا عِیسَی بْنُ مَرْیَمَ الْمَوْتَی وَ تَکَلَّمَ فِی الْمَهْدِ صَبِیّاً وَ أَبْرَأَ الْأَکْمَهَ وَ الْأَبْرَصَ بِإِذْنِکَ

وَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ حَمَلَةُ عَرْشِکَ وَ جَبْرَئِیلُ وَ مِیکَائِیلُ وَ إِسْرَافِیلُ وَ حَبِیبُکَ مُحَمَّدٌ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

وَ مَلَائِکَتُکَ الْمُقَرَّبُونَ وَ أَنْبِیَاؤُکَ الْمُرْسَلُونَ وَ عِبَادُکَ الصَّالِحُونَ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِینَ

وَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ ذُو النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِباً فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ (تَقْدِرَ) عَلَیْهِ

فَنَادَی فِی الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِینَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَ نَجَّیْتَهُ مِنَ الْغَمِّ وَ کَذَلِکَ تُنْجِی (نُنْجِی) الْمُؤْمِنِینَ

وَ بِاسْمِکَ الْعَظِیمِ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ دَاوُدُ وَ خَرَّ لَکَ سَاجِداً فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ

وَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَتْکَ بِهِ آسِیَةُ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِی عِنْدَکَ بَیْتاً فِی الْجَنَّةِ

وَ نَجِّنِی مِنْ فِرْعَوْنَ وَ عَمَلِهِ وَ نَجِّنِی مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِینَ فَاسْتَجَبْتَ لَهَا دُعَاءَهَا

وَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ أَیُّوبُ إِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ فَعَافَیْتَهُ

وَ آتَیْتَهُ أَهْلَهُ وَ مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِکَ وَ ذِکْرَی لِلْعَابِدِینَ

وَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ یَعْقُوبُ فَرَدَدْتَ عَلَیْهِ بَصَرَهُ وَ قُرَّةَ عَیْنِهِ یُوسُفَ وَ جَمَعْتَ شَمْلَهُ

وَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ سُلَیْمَانُ فَوَهَبْتَ لَهُ مُلْکاً لَا یَنْبَغِی لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّکَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

وَ بِاسْمِکَ الَّذِی سَخَّرْتَ بِهِ الْبُرَاقَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ

إِذْ قَالَ تَعَالَی سُبْحَانَ الَّذِی أَسْرَی بِعَبْدِهِ لَیْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَی الْمَسْجِدِ الْأَقْصَی

وَ قَوْلُهُ سُبْحَانَ الَّذِی سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَ مَا کُنَّا لَهُ مُقْرِنِینَ وَ إِنَّا إِلَی رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ

وَ بِاسْمِکَ الَّذِی تَنَزَّلَ بِهِ جَبْرَئِیلُ عَلَی مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

وَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ آدَمُ فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَ أَسْکَنْتَهُ جَنَّتَکَ

وَ أَسْأَلُکَ بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَظِیمِ وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ وَ بِحَقِّ إِبْرَاهِیمَ

وَ بِحَقِّ فَصْلِکَ یَوْمَ الْقَضَاءِ وَ بِحَقِّ الْمَوَازِینِ إِذَا نُصِبَتْ وَ الصُّحُفِ إِذَا نُشِرَتْ

وَ بِحَقِّ الْقَلَمِ وَ مَا جَرَی وَ اللَّوْحِ وَ مَا أَحْصَی

وَ بِحَقِّ الِاسْمِ الَّذِی کَتَبْتَهُ عَلَی سُرَادِقِ الْعَرْشِ قَبْلَ خَلْقِکَ الْخَلْقَ وَ الدُّنْیَا وَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ بِأَلْفَیْ عَامٍ

وَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ

وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَخْزُونِ فِی خَزَائِنِکَ الَّذِی اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ

لَمْ یَظْهَرْ عَلَیْهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِکَ لَا مَلَکٌ مُقَرَّبٌ وَ لَا نَبِیٌّ مُرْسَلٌ وَ لَا عَبْدٌ مُصْطَفًی

وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی شَقَقْتَ بِهِ الْبِحَارَ وَ قَامَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَ اخْتَلَفَ بِهِ اللَّیْلُ وَ النَّهَارُ

وَ بِحَقِّ السَّبْعِ الْمَثَانِی وَ الْقُرْآنِ الْعَظِیمِ وَ بِحَقِّ الْکِرَامِ الْکَاتِبِینَ

وَ بِحَقِّ طه وَ یس وَ کهیعص وَ حمعسق وَ بِحَقِّ تَوْرَاةِ مُوسَی

وَ إِنْجِیلِ عِیسَی وَ زَبُورِ دَاوُدَ وَ فُرْقَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

وَ عَلَی جَمِیعِ الرُّسُلِ وَ بَاهِیّاً شَرَاهِیّاً

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِحَقِّ تِلْکَ الْمُنَاجَاةِ الَّتِی کَانَتْ بَیْنَکَ وَ بَیْنَ مُوسَی بْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ جَبَلِ طُورِ سَیْنَاءَ
وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی عَلَّمْتَهُ مَلَکَ الْمَوْتِ لِقَبْضِ الْأَرْوَاحِ
وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی کُتِبَ عَلَی وَرَقِ الزَّیْتُونِ فَخَضَعَتِ النِّیرَانُ لِتِلْکَ الْوَرَقَةِ فَقُلْتَ یَا نَارُ کُونِی بَرْداً وَ سَلَاماً
وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی کَتَبْتَهُ عَلَی سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَ الْکَرَامَةِ
یَا مَنْ لَا یُحْفِیهِ سَائِلٌ وَ لَا یَنْقُصُهُ نَائِلٌ یَا مَنْ بِهِ یُسْتَغَاثُ وَ إِلَیْهِ یُلْجَأُ
أَسْأَلُکَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِکَ وَ مُنْتَهَی الرَّحْمَةِ مِنْ کِتَابِکَ
وَ بِاسْمِکَ الْأَعْظَمِ وَ جَدِّکَ الْأَعْلَی وَ کَلِمَاتِکَ التَّامَّاتِ الْعُلَی
اللَّهُمَّ رَبَّ الرِّیَاحِ وَ مَا ذَرَتْ وَ السَّمَاءِ وَ مَا أَظَلَّتْ وَ الْأَرْضِ وَ مَا أَقَلَّتْ
وَ الشَّیَاطِینِ وَ مَا أَضَلَّتْ وَ الْبِحَارِ وَ مَا جَرَتْ وَ بِحَقِّ کُلِّ حَقٍّ هُوَ عَلَیْکَ حَقٌّ
وَ بِحَقِّ الْمَلَائِکَةِ الْمُقَرَّبِینَ وَ الرَّوْحَانِیِّینَ وَ الْکَرُوبِیِّینَ وَ الْمُسَبِّحِینَ لَکَ بِاللَّیْلِ وَ النَّهَارِ لَا یَفْتُرُونَ
وَ بِحَقِّ إِبْرَاهِیمَ خَلِیلِکَ وَ بِحَقِّ کُلِّ وَلِیٍّ یُنَادِیکَ بَیْنَ الصَّفَا وَ الْمَرْوَةِ وَ تَسْتَجِیبُ لَهُ دُعَاءَهُ یَا مُجِیبُ
أَسْأَلُکَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ وَ بِهَذِهِ الدَّعَوَاتِ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدَّمْنَا وَ مَا أَخَّرْنَا
وَ مَا أَسْرَرْنَا وَ مَا أَعْلَنَّا وَ مَا أَبْدَیْنَا وَ مَا أَخْفَیْنَا وَ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا
إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ
یَا حَافِظَ کُلِّ غَرِیبٍ یَا مُونِسَ کُلِّ وَحِیدٍ یَا قُوَّةَ کُلِّ ضَعِیفٍ
یَا نَاصِرَ کُلِّ مَظْلُومٍ یَا رَازِقَ کُلِّ مَحْرُومٍ یَا مُونِسَ کُلِّ مُسْتَوْحِشٍ
یَا صَاحِبَ کُلِّ مُسَافِرٍ یَا عِمَادَ کُلِّ حَاضِرٍ یَا غَافِرَ کُلِّ ذَنْبٍ وَ خَطِیئَةٍ
یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ یَا صَرِیخَ الْمُسْتَصْرِخِینَ یَا کَاشِفَ کَرْبِ الْمَکْرُوبِینَ یَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِینَ
یَا بَدِیعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِینَ یَا مُنْتَهَی غَایَةِ الطَّالِبِینَ یَا مُجِیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّینَ
یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ یَا دَیَّانَ یَوْمِ الدِّینِ
یَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِینَ یَا أَکْرَمَ الْأَکْرَمِینَ یَا أَسْمَعَ السَّامِعِینَ یَا أَبْصَرَ النَّاظِرِینَ یَا أَقْدَرَ الْقَادِرِینَ
اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُغَیِّرُ النِّعَمَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُورِثُ النَّدَمَ
وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُورِثُ السَّقَمَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَهْتِکُ الْعِصَمَ
وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَحْبِسُ قَطْرَ السَّمَاءِ
وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَجْلِبُ الشَّقَاءَ
وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُظْلِمُ الْهَوَاءَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَکْشِفُ الْغِطَاءَ
وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی لَا یَغْفِرُهَا غَیْرُکَ یَا اللَّهُ
وَ احْمِلْ عَنِّی کُلَّ تَبِعَةٍ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ وَ اجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَ مَخْرَجاً وَ یُسْراً
وَ أَنْزِلْ یَقِینَکَ فِی صَدْرِی وَ رَجَاءَکَ فِی قَلْبِی حَتَّی لَا أَرْجُوَ غَیْرَکَ
اللَّهُمَّ احْفَظْنِی وَ عَافِنِی فِی مَقَامِی وَ اصْحَبْنِی فِی لَیْلِی وَ نَهَارِی
وَ مِنْ بَیْنِ یَدَیَّ وَ مِنْ خَلْفِی وَ عَنْ یَمِینِی وَ عَنْ شِمَالِی وَ مِنْ فَوْقِی وَ مِنْ تَحْتِی
وَ یَسِّرْ لِیَ السَّبِیلَ وَ أَحْسِنْ لِیَ التَّیْسِیرَ وَ لَا تَخْذُلْنِی فِی الْعَسِیرِ
وَ اهْدِنِی یَا خَیْرَ دَلِیلٍ وَ لَا تَکِلْنِی إِلَی نَفْسِی فِی الْأُمُورِ وَ لَقِّنِی کُلَّ سُرُورٍ

وَ اقْلِبْنِی إِلَی أَهْلِی بِالْفَلَاحِ وَ النَّجَاحِ مَحْبُوراً فِی الْعَاجِلِ وَ الْآجِلِ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ
وَ ارْزُقْنِی مِنْ فَضْلِکَ وَ أَوْسِعْ عَلَیَّ مِنْ طَیِّبَاتِ رِزْقِکَ
وَ اسْتَعْمِلْنِی فِی طَاعَتِکَ وَ أَجِرْنِی مِنْ عَذَابِکَ وَ نَارِکَ وَ اقْلِبْنِی إِذَا تَوَفَّیْتَنِی إِلَی جَنَّتِکَ بِرَحْمَتِکَ
اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِکَ وَ مِنْ تَحْوِیلِ عَافِیَتِکَ وَ مِنْ حُلُولِ نَقِمَتِکَ
وَ مِنْ نُزُولِ عَذَابِکَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَ دَرَکِ الشَّقَاءِ وَ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَ شَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ
وَ مِنْ شَرِّ مَا یَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مِنْ شَرِّ مَا فِی الْکِتَابِ الْمُنْزَلِ
اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِی مِنَ الْأَشْرَارِ وَ لَا مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَ لَا تَحْرِمْنِی صُحْبَةَ الْأَخْیَارِ
وَ أَحْیِنِی حَیَاةً طَیِّبَةً وَ تَوَفَّنِی وَفَاةً طَیِّبَةً تُلْحِقُنِی بِالْأَبْرَارِ
وَ ارْزُقْنِی مُرَافَقَةَ الْأَنْبِیَاءِ فِی مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِیکٍ مُقْتَدِرٍ
اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی حُسْنِ بَلَائِکَ وَ صُنْعِکَ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی الْإِسْلَامِ وَ اتِّبَاعِ السُّنَّةِ
یَا رَبِّ کَمَا هَدَیْتَهُمْ لِدِینِکَ وَ عَلَّمْتَهُمْ کِتَابَکَ فَاهْدِنَا وَ عَلِّمْنَا
وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی حُسْنِ بَلَائِکَ وَ صُنْعِکَ عِنْدِی خَاصَّةً کَمَا خَلَقْتَنِی فَأَحْسَنْتَ خَلْقِی
وَ عَلَّمْتَنِی فَأَحْسَنْتَ تَعْلِیمِی وَ هَدَیْتَنِی فَأَحْسَنْتَ هِدَایَتِی
فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی إِنْعَامِکَ عَلَیَّ قَدِیماً وَ حَدِیثاً فَکَمْ مِنْ کَرْبٍ یَا سَیِّدِی قَدْ فَرَّجْتَهُ
وَ کَمْ مِنْ غَمٍّ یَا سَیِّدِی قَدْ نَفَّسْتَهُ وَ کَمْ مِنْ هَمٍّ یَا سَیِّدِی قَدْ کَشَفْتَهُ
وَ کَمْ مِنْ بَلَاءٍ یَا سَیِّدِی قَدْ صَرَفْتَهُ وَ کَمْ مِنْ عَیْبٍ یَا سَیِّدِی قَدْ سَتَرْتَهُ
فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی کُلِّ حَالٍ فِی کُلِّ مَثْوًی وَ زَمَانٍ وَ مُنْقَلَبٍ وَ مُقَامٍ (مَقَام) وَ عَلَی هَذِهِ الْحَالِ وَ کُلِّ حَالٍ
اللَّهُمَّ اجْعَلْنِی مِنْ أَفْضَلِ عِبَادِکَ نَصِیباً فِی هَذَا الْیَوْمِ مِنْ خَیْرٍ تَقْسِمُهُ أَوْ ضُرٍّ تَکْشِفُهُ
أَوْ سُوءٍ تَصْرِفُهُ أَوْ بَلَاءٍ تَدْفَعُهُ أَوْ خَیْرٍ تَسُوقُهُ أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا أَوْ عَافِیَةٍ تُلْبِسُهَا
فَإِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَ بِیَدِکَ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ
وَ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْکَرِیمُ الْمُعْطِی الَّذِی لَا یُرَدُّ سَائِلُهُ وَ لَا یُخَیَّبُ آمِلُهُ
وَ لَا یَنْقُصُ نَائِلُهُ وَ لَا یَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ بَلْ یَزْدَادُ کَثْرَةً وَ طِیباً وَ عَطَاءً وَ جُوداً
وَ ارْزُقْنِی مِنْ خَزَائِنِکَ الَّتِی لَا تَفْنَی وَ مِنْ رَحْمَتِکَ الْوَاسِعَةِ إِنَّ عَطَاءَکَ لَمْ یَکُنْ مَحْظُوراً
وَ أَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

ای خدا ای شاهد اسرار نهان و دانای راز پنهان و مرجع هر شکایت ستمدیدگان و دانای هر نهان
و برآرنده هر حاجت نیازمندان ای آنکه بی‌سابقه تقاضا انواع نعمتها به بندگان عطا کردی ای آنکه با کرامت و لطف گناه گناهکاران را عفو می‌کنی و با نیکویی از خطاها در میگذری ای بخشنده بی‌عوض
ای آنکه نه تاریکی شب چیزی را بر تو پنهان سازد و نه دریای پر موج و آشوب
و نه آسمان با برج و بنیان و نه ظلمتهای پوشاننده امری را بر تو مخفی گرداند ای آنکه تاریکی نزد تو روشنی است
درخواست می‌کنم از اشراق نور ذات بزرگوارت که به کوه طور تجلی کردی و طور را مندک و موسی را مدهوش ساختی
و به آن نام مبارکت که بدان نام لطف آسمانها را بی‌ستون برافراشتی و زمین را به روی آب منجمد بگستردی

و به آن نام که گوهر مخزون و در مکنون و سر مکتوب پاک توست که بدان نام هر که تو را خواند اجابت کردی و هر چه به آن نام از تو درخواست کردند عطا فرمودی

و به نام سبوح و قدوس و برهانت که آن نور فوق هر نور است و نور صادر از نوری است

که روشنی بخش تمام انوار است که هر گاه بر زمین رسد زمین را بشکافد و چون به آسمان رسد درهای سماوات را بگشاید و چون به عرش رسد از هیبتش عرش بلرزد

و به آن نامی که از شنیدنش اندام ملایک مرتعش گردد و از تو درخواست می‌کنم به حق جبرائیل و میکائیل‌و اسرافیل

و به حق حضرت محمد مصطفی که درود و رحمتت بر وی و آلش و بر تمام پیمبران و فرشتگان باد

و به آن نامی که خضر پیغمبر (ع) به ذکر آن نام بر امواج دریا می‌رفت آن گونه که بر زمین هموار می‌رفت

و به آن نامی که دریا را بدان نام بر موسی شکافتی و فرعون و قومش را غرق

و موسی بن عمران و همراهانش را نجات دادی

و به نامی که موسی بن عمران تو را بدان نام به جانب طور ایمن خواند و تو او را اجابت کردی و محبتت را بر او القا کردی

و به نامی که عیسی بن مریم بدان نام مردگان را زنده گردانید و به کودکی در گهواره سخن گفت و کوری و برص را به فرمان تو شفا بخشید

و به نامی که جمیع ملائکه حاملان عرش تو و جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و حبیب تو حضرت محمد صلی الله علیه و آله

و فرشتگان مقرب و انبیاء و بندگان صالح از اهل آسمانها و زمینها همه تو را بدان نام خواندند

و به نامی که چون ذو النون تو را بدان نام خواند هنگامی که از انکار قومش غضبناک روی گردانید به اطمینان آنکه تو بر او سخت نخواهی گرفت

در حالی که در ظلمات تو را ندا کرد و تو را خواند که ای خدایی که جز تو هیچ خدایی نیست

تو از شرک و شریک منزهی و من در حق خود از ستمکارانم و تو دعای او را اجابت کردی و از غم نجاتش دادی و همچنین مؤمنان را نجات خواهی داد

و به نام بزرگی که داود پیغمبر بدان نامت خواندو از عظمتت به خاک افتاد و سر به سجده نهاد و تو از گناهش درگذشتی

و به آن نام تو که آسیه زن فرعون تو را بدان نام خواند و در دعا گفت پروردگارا تو بر من خانه‌ای در بهشت بنا کن

و از فرعون و عمل (زشت) وی مرا نجات بخش و از این قوم ستمکاران برهان و تو دعایش را اجابت فرمودی (و حاجتش را روا کردی)

و به آن نامی که ایوب پیغمبر (ع) آنگاه که درد و رنج و بلا بدو روی آورد تو را به آن نام خواند و تواش عافیت بخشیدی

و به رحمت خاص خود اهل و مالش را باز دو چندانش عطا کردی و اهل عبادت را متذکر ساختی

و به آن نامت که یعقوب نبی تو را بدان نام خواند و تو دیدگان و نور دیدگانش یوسف را به او باز گردانیدی و خاطرش جمع و غم پریشانیش دور کردی

و به آن نامت که سلیمان (ع) تو را به آن نام خواند و تواش ملک و سلطنتی که بعد از او هیچکس شایسته آن نبود به او عطا کردی که بس بخشنده بی‌عوض تو خواهی بود

و به آن نامت که بدان نام براق به رسولت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم عطا فرمودی

که خود در قرآن مبارک یاد کردی که منزه خدایی که بنده‌اش (محمد «ص») را شبانگاه از مسجد الحرام بسوی مسجد اقصی سیر داد

و باز فرمودی منزه خدایی که این را مطیع ما گردانید و گرنه هرگز ما بر آنها تسلط نمی‌یافتیم و ما همه بسوی خدا باز خواهیم گشت

و به آن نامت که جبرئیل امین بدان نام بر محمد مصطفی صلی الله علیه و آله فرود آمد

و به آن نامت که آدم تو را بدان نام خواند گناهش را بخشیدی و در بهشت رضوانش مسکن دادی

و از تو درخواست می‌کنم به حق قرآن بزرگ و به حق محمد مصطفی (ص) خاتم پیغمبران و به حق ابراهیم خلیل (ع)

و به حق روز قیامت که فصل‌قضای توست و به حق میزانهایی که نصب گردد و آن نامه‌های اعمال که گشوده شود

و به حق قلم قدرت و آنچه بر آن بگردد و به حق لوح (امکان) و آنچه در آن لوح به شمار آمده است

و به حق آن اسمی که دو هزار سال پیش از آفرینش خلق و عالم دنیا و خورشید و ماه و آسمان بر سرادق عرش نگاشتی

و شهادت می‌دهم که هیچ خدایی جز خدای یکتای عالم نیست و او یگانه است و شریک ندارد و محمد (مصطفی «ص») بنده (خاص) و رسول اوست

و از تو ای خدا درخواست می‌کنم به آن نامی که گوهر مخزون در گنجهای توست آن نامی که در علم غیب نزد خود بر خویش انتخاب و اختصاص دادی

که احدی از خلق بر آن آگاه نیست نه ملک مقربی و نه پیغمبر مرسلی و نه هیچ بنده برگزیده‌ای

از آن نام آگاه است و باز از تو درخواست می‌کنم به آن نامی که دریاها را بدان نام شکافتی و کوهها را به آن بپا داشتی و رفت و آمد شب و روز را بدان نام برقرار داشتی

و به حق سبع المثانی و قرآن بزرگ و به حق آن فرشتگان مکرم که نویسنده اعمال نیک بندگانند

و به حق طه و یس و کهیعص و حمعسق و به حق تورات موسی (ع)

و انجیل عیسی (ع) و زبور داود (ع) و فرقان محمد (ص) که درود و رحمتت بر او و بر آل او

و بر جمیع پیغمبران باد و به حق آهیأ شراهیا

ای خدا از تو درخواست می‌کنم به حق آن راز و نیازی که میان تو و موسی بن عمران بالای کوه طور سینا بود

و از تو درخواست می‌کنم به اسمی که به فرشته قابض ارواح تعلیم دادی

و از تو درخواست می‌کنم به آن اسمی که به قلم قدرت بر ورق‌زیتون نوشتی و آتش را بر او خاضع ساختی و فرمودی ای آتش سرد و سالم باش

و از تو درخواست می‌کنم به آن اسمی که بر سراپرده مجد و کرامت نگاشتی

ای خدایی که از اصرار گدایان سائل هرگز ملول نشود و عطایش از بخشش کم نگردد ای خدایی که فریادرس خلقی و ملجأ و پناه بندگان

از تو درخواست می‌کنم به مقامات با مجد و عزت عرش خود و منتهای لطف و رحمتت از آیات کتاب مرقوم تو که قرآن عزیز است

و به حرمت اسم اعظم تو و مقام عزت بلند مرتبه تو و کلمات کامل عالیرتبه‌ات

ای خدا ای آفریننده بادها و هر چه به وزش بادها در جهان پراکنده شود و ای آفریننده آسمان و هر چه بر او سایه افکند و زمین و هر چه بر دورش گیرد

و دیوان و آنچه گمراه کنند و دریاها و آنچه (در آن) روان باشد و به حق هر حق و حقیقتی

و به حق ملائکه مقرب و روحانیین و فرشتگان کروبی بلند مقام که بدون خستگی شب و روز به ذکر و تسبیح حضرتت مشغولند

و به حق ابراهیم خلیل تو و به حق هر ولی و بنده خاص که بین صفا و مروه تو را ندا کرده و دعایش اجابت فرمودی ای اجابت کننده دعای خلق

به حق این دعا و اسماء مذکوره از تو درخواست می‌کنم که از گناه گذشته و آینده

که پنهان یا آشکار ظاهر و باطن بجای آوردیم و آنچه کردیم که تو بدان داناتر از مایی از همه به لطف و کرمت درگذر

که تو قادر بر هر چیزی به حق رحمتت ای مهربانترین مهربانان عالم

ای نگهدار هر غریب دور از وطن ای مونس هر بی‌کس و تنها ای توانایی هر ناتوان

ای یاری ده هر مظلوم ای روزی بخش هرمرحوم ای انیس دلهای هراسان

ای رفیق هر مسافر ای نگهبان هر حاضر ای بخشنده هر خطا و گناهان

ای فریادرس فریادخواهان ای دادرس آه و ناله کنندگان ای برطرف کننده اندوه غمدیدگان ای نشاط بخش دلهای غمناکان

ای آفریننده زمینها و آسمانهای گردان ای آخرین مقصد مشتاقان ای اجابت کننده دعای پریشان حالان

ای مهربانترین مهربانان عالم ای پروردگار عالمیان ای حاکم روز جزا

ای بخشنده‌ترین بخشندگان ای باکرمترین کریمان ای شنواترین شنوایان ای بیناترین بینایان ای تواناترین توانایان

(تو به لطف و کرم) از من ببخش آن گناهانم را که نعمت را دگرگون می‌سازد از من ببخش آن گناهانی که موجب پشیمانی و حسرت شود

از من ببخش آن گناهانی که موجب درد و امراض شود از من ببخش آن گناهانی که پرده عصمت را می‌درد

از من ببخش آن گناهانی از من ببخش که دعا را مردود می‌گرداند از من ببخش آن گناهانی که باران آسمان را منع می‌کند

از من ببخش آن گناهانی که مرگ و فناء را تعجیل و عمر را کوتاه می‌سازد از من ببخش آن گناهانی که جلب شقاوت و محرومی می‌کند

از من ببخش آن گناهانی که هوا را تیره و تار می‌کند از من ببخش آن گناهانی که پرده از کارم برمی‌دارد

از من ببخش گناهان را که جز تو کسی نبخشد آنها را ای خدا

و بار هر حقوقی از خلق به دوش من است از دوشم بردار و آسانی و فرج و گشایشی در کارم عطا فرما

و مقام یقینت را به قلبم نازل و رجاء و امیدواری بر دلم فرود آور تا بجز تو به هیچکس امیدوار نباشم

ای خدا در این منزلگاهم از شرور عالم مرا محافظت فرما و عافیت بخش و شب و روز با من یار و همراه باش

که از پیش روی و پشت سر و از راست و چپ بالای سر و پایین پایم شری به من نرسد

و راه آخرت و طریق سعادت را بر من آسان گردان و آسان گرفتن (امور این عالم را) بر من سهل ساز و در مشکلات عالم مرا به ذلت و خواری مگذار

و مرا رهبری فرما ای بهترین دلیل و رهبر خلق و مرا در کارها به خود وامگذار و هر چه مایه نشاط و سرور است به قلبم الهام فرما

و مرا به اهلم در دنیا و عقبی با فیروزی و رستگاری و حال و جد و نشاط بازگردان زیرا تو بر هر چیز توانائی

و از فضلت مرا روزی بخش و از پاکیزه‌ترین روزیهایت به من وسعت ده

و مرا به کار طاعتت برگمار و از آتش قهر و عذابت پناه ده و هنگام رحلت به باغ بهشت از لطف و رحمتت منزل ده

ای خدا من به تو پناه می‌برم از زوال نعمت و عافیت و نزول قهر و عذابت

و باز به تو پناه می‌برم از سختی بلاء و خذلان و درک شقاوت و حرمان و از قضای بد و شماتت دشمن

و شروری که از آسمان فرود آید و شری که به وعید و تهدید فاسقان در کتاب آسمانی منزل فرمودی

ای خدا مرا از فرقه اشرار قرار مده و از اهل آتش دوزخ مگردان و از صحبت و همنشینی اخیار محرومم مساز

و به زندگانی خوش زنده ابد گردانو هنگام وفاتم را روز خوش ساز و به زمره نیکان و بندگان نکوکارت ملحق فرما

در آن منزلگاه صدق و حقیقت نزد خداوند عزت و سلطنت روزی گردان

ای خدا تو را حمد می‌کنم بر حسن امتحان و مراتب احسانت و تو را حمد می‌کنم بر نعمت اسلام و ایمان و پیروی طریق پیغمبرت

ای خدا چنانکه پیمبران خود را به دین خود هدایت فرمودی و کتاب آسمانی خود را به آنان بیاموختی ما را هم هدایت کن و تعلیم فرما

و تو را حمد می‌کنم بر حسن امتحان و خصوص لطف و احسانت بر من تو مرا به خلقت نیکو آفریدی

و به من نیکو تعلیم دادی و نیکو هدایتم فرمودی

پس تو را حمد و ستایش می‌کنم بر انعام همیشگی قدیم و جدیدت بر من چه بسیار حزن و اندوه‌ها ای سید من از من برطرف ساختی

و چه بسیار غصه‌ها که بدل به نشاط فرمودی چه بسیار هم و غمها که زایل ساختی

و بلا و مصیبتها که ای سید من به لطفت از من بگردانیدی و چه بسیار عیب و زشتیهایم را که از کرم بپوشانیدی

پس حمد و سپاس در هر حال تو را سزد در هر مکان و هر زمان و هر سفر و حضر و بر این حال که هستم و تمام احوال دیگر

ای خدا امروز از هر خیر و نعمت که قسمت می‌فرمایی و هر رنج و المی که برطرف می‌سازی

و هر زشتی و بدی که از خلق دور می‌گردانی و هر بلاـ که دفع می‌کنی و هر خیر و رحمت که می‌فرستی و منبسط می‌فرمایی هر لباس عافیت که بر اندام بندگان می‌پوشانی از تمام این نعمتها نصیب مرا نصیب بهترین بندگانت عطا فرما

که تو بر هر چیز توانایی و گنجهای آسمان و زمین همه بدست توست

و تو خدای یگانه با کرمو بخششی که هیچ سائلی از درگاهت محروم باز نخواهد گشت و هیچ امیدواری ناامید نخواهد شد

و هر که هر چه بخواهد بدون نقصان خواهد یافت و ملک بی‌پایان تو ببخشش تمام نگردد بلکه چون ملک تو نامنتهای و فوق نامنتهای است از بخششهای عطا وجود و کرمت بیشتر و افزونتر شود

و مرا از گنجهای بی‌انتهایت و از رحمت واسعه بی‌پایانت روزی بخش که عطای تو از هیچکس ممنوع نیست

و تو بر هر چیز قادر و توانایی به حق رحمت وسیعت ای مهربانترین مهربانان عالم

زیارت امام حسین در اعیاد

متن

ظ(پنجم زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است در عید فطر و قربان به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در یک شب از سه شب قبر امام حسین علیه السلام را زیارت کند گناهان گذشته و آینده‌اش آمرزیده شود شب عید فطر یا شب عید اضحی یا شب نیمه شعبان و به روایت معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقول است که فرمود سه شب است که هر که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را در آن شبها گناهان گذشته و آینده‌اش آمرزیده شود شب نصف شعبان و شب بیست و سوم ماه رمضان و شب عید یعنی شب عید فطر و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که کسی که زیارت کند امام حسین علیه السلام را در شب نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عرفه در یک سال بنویسد حق تعالی برای او هزار حج مبرور و هزار عمره مقبوله و برآورد از برای او هزار حاجت دنیا و آخرت و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مروی است

که هر که شب عرفه در زمین کربلا باشد و بماند آنجا تا زیارت روز عید کند و برگردد نگاه دارد حق تعالی او را از شر آن سال بدان که علما از برای این دو عید شریف دو زیارت نقل کرده‌اند یکی زیارت سابقه که به جهت لیالی قدر ذکر شد و دیگر این زیارت است و از کلمات ایشان ظاهر می‌شود که زیارت سابقه مال روزهای عیدین است و این زیارت مال شبهای عیدین فرموده‌اند چون اراده کنی زیارت آن حضرت را در این دو شب پس بایست بر در قبه مطهره و نظر بیفکن به جانب قبر و بگو به جهت استیذان

یَا مَوْلَایَ یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ عَبْدُکَ وَ ابْنُ أَمَتِکَ الذَّلِیلُ بَیْنَ یَدَیْکَ

وَ الْمُصَغَّرُ فِی عُلُوِّ قَدْرِکَ وَ الْمُعْتَرِفُ بِحَقِّکَ جَاءَکَ مُسْتَجِیراً بِکَ قَاصِداً إِلَی حَرَمِکَ

مُتَوَجِّهاً إِلَی مَقَامِکَ مُتَوَسِّلًا إِلَی اللَّهِ تَعَالَی بِکَ

أَ أَدْخُلُ یَا مَوْلَایَ أَ أَدْخُلُ یَا وَلِیَّ اللَّهِ

أَ أَدْخُلُ یَا مَلَائِکَةَ اللَّهِ الْمُحْدِقِینَ بِهَذَا الْحَرَمِ الْمُقِیمِینَ فِی هَذَا الْمَشْهَدِ

پس اگر دلت خاشع شد و چشمت گریان شد داخل شو و مقدم دار پای راست را بر پای چپ و بگو

بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ فِی سَبِیلِ اللَّهِ وَ عَلَی مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ

اللَّهُمَّ أَنْزِلْنِی مُنْزَلًا مُبَارَکاً وَ أَنْتَ خَیْرُ الْمُنْزِلِینَ

پس بگو

اللَّهُ أَکْبَرُ کَبِیراً وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ کَثِیراً وَ سُبْحَانَ اللَّهِ بُکْرَةً وَ أَصِیلًا

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْمَاجِدِ الْأَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ الْمَنَّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنَّانِ

الَّذِی مِنْ تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لِی زِیَارَةَ مَوْلَایَ بِإِحْسَانِهِ

وَ لَمْ یَجْعَلْنِی عَنْ زِیَارَتِهِ مَمْنُوعاً وَ لَا عَنْ ذِمَّتِهِ مَدْفُوعاً بَلْ تَطَوَّلَ وَ مَنَحَ

پس داخل شو و چون به میان روضه رسیدی بایست محاذی قبر مطهر با حال خضوع و گریه و تضرع و بگو

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ نُوحٍ أَمِینِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ إِبْرَاهِیمَ خَلِیلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُوسَی کَلِیمِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عِیسَی رُوحِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ حَبِیبِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عَلِیٍّ حُجَّةِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ أَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبَرُّ التَّقِیُّ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ثَارَ اللَّهِ وَ ابْنَ ثَارِهِ وَ الْوِتْرَ الْمَوْتُورَ

أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَیْتَ الزَّکَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ

وَ جَاهَدْتَ فِی اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّی اسْتُبِیحَ حَرَمُکَ وَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً

پس بایست در نزد سر مقدس با دل خاشع و چشم گریان و بگو

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ فَاطِمَةَ (الزَّهْرَاءِ) سَیِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا بَطَلَ الْمُسْلِمِینَ

یَا مَوْلَایَ أَشْهَدُ أَنَّکَ کُنْتَ نُوراً فِی الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَ الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ

لَمْ تُنَجِّسْکَ الْجَاهِلِیَّةُ بِأَنْجَاسِهَا وَ لَمْ تُلْبِسْکَ (مِنْ) مُدْلَهِمَّاتِ ثِیَابِهَا

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّینِ وَ أَرْکَانِ الْمُسْلِمِینَ وَ مَعْقِلِ الْمُؤْمِنِینَ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِیُّ الرَّضِیُّ الزَّکِیُّ الْهَادِی الْمَهْدِیُّ

وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّهَ مِنْ وُلْدِکَ کَلِمَهُ التَّقْوَی وَ أَعْلَامُ الْهُدَی وَ الْعُرْوَهُ الْوُثْقَی وَ الْحُجَّهُ عَلَی أَهْلِ الدُّنْیَا

پس بچسبان خود را به قبر و بگو

إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَیْهِ رَاجِعُونَ یَا مَوْلَایَ أَنَا مُوَالٍ لِوَلِیِّکُمْ وَ مُعَادٍ لِعَدُوِّکُمْ

وَ أَنَا بِکُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِإِیَابِکُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِینِی وَ خَوَاتِیمِ عَمَلِی

وَ قَلْبِی لِقَلْبِکُمْ سِلْمٌ وَ أَمْرِی لِأَمْرِکُمْ مُتَّبِعٌ

یَا مَوْلَایَ أَتَیْتُکَ خَائِفاً فَآمِنِّی وَ أَتَیْتُکَ مُسْتَجِیراً فَأَجِرْنِی وَ أَتَیْتُکَ فَقِیراً فَأَغْنِنِی

سَیِّدِی وَ مَوْلَایَ أَنْتَ مَوْلَایَ حُجَّهُ اللَّهِ عَلَی الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ

آمَنْتُ بِسِرِّکُمْ وَ عَلَانِیَتِکُمْ وَ بِظَاهِرِکُمْ وَ بَاطِنِکُمْ وَ أَوَّلِکُمْ وَ آخِرِکُمْ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ التَّالِی لِکِتَابِ اللَّهِ وَ أَمِینُ اللَّهِ الدَّاعِی إِلَی اللَّهِ بِالْحِکْمَهِ وَ الْمَوْعِظَهِ الْحَسَنَهِ

لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهً ظَلَمَتْکَ (وَ أُمَّهً قَتَلَتْکَ) وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهً سَمِعَتْ بِذَلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ

پس دو رکعت نماز نزد سر آن حضرت بکن و چون سلام گفتی بگو

اللَّهُمَّ إِنِّی لَکَ صَلَّیْتُ وَ لَکَ رَکَعْتُ وَ لَکَ سَجَدْتُ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ

فَإِنَّهُ لَا تَجُوزُ الصَّلَاهُ وَ الرُّکُوعُ وَ السُّجُودُ إِلَّا لَکَ لِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

(اللَّهُمَّ) صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَبْلِغْهُمْ عَنِّی (أَفْضَلَ) السَّلَامِ وَ التَّحِیَّهِ وَ ارْدُدْ عَلَیَّ مِنْهُمُ السَّلَامَ

اللَّهُمَّ وَ هَاتَانِ الرَّکْعَتَانِ هَدِیَّهٌ مِنِّی إِلَی سَیِّدِی الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلَامُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ عَلَیْهِ وَ تَقَبَّلْهُمَا مِنِّی

وَ اجْزِنِی عَلَیْهِمَا أَفْضَلَ أَمَلِی وَ رَجَائِی فِیکَ وَ فِی وَلِیِّکَ یَا وَلِیَّ الْمُؤْمِنِینَ

پس بچسبان خود را بر قبر و ببوس آن را و بگو

السَّلَامُ عَلَی الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهِیدِ قَتِیلِ الْعَبَرَاتِ وَ أَسِیرِ الْکُرُبَاتِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَشْهَدُ أَنَّهُ وَلِیُّکَ وَ ابْنُ وَلِیِّکَ وَ صَفِیُّکَ الثَّائِرُ بِحَقِّکَ

أَکْرَمْتَهُ بِکَرَامَتِکَ وَ خَتَمْتَ لَهُ بِالشَّهَادَهِ وَ جَعَلْتَهُ سَیِّداً مِنَ السَّادَهِ وَ قَائِداً مِنَ الْقَادَهِ

وَ أَکْرَمْتَهُ بِطِیبِ الْوِلَادَهِ وَ أَعْطَیْتَهُ مَوَارِیثَ الْأَنْبِیَاءِ وَ جَعَلْتَهُ حُجَّهً عَلَی خَلْقِکَ مِنَ الْأَوْصِیَاءِ

فَأَعْذَرَ فِی الدُّعَاءِ وَ مَنَحَ النَّصِیحَهَ وَ بَذَلَ مُهْجَتَهُ فِیکَ حَتَّی اسْتَنْقَذَ عِبَادَکَ مِنَ الْجَهَالَهِ وَ حَیْرَهِ (وَ خَیْبَهِ) الضَّلَالَهِ

وَ قَدْ تَوَازَرَ عَلَیْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْیَا وَ بَاعَ حَظَّهُ مِنَ الْآخِرَهِ بِالْأَدْنَی وَ تَرَدَّی فِی هَوَاهُ

وَ أَسْخَطَکَ وَ أَسْخَطَ نَبِیَّکَ وَ أَطَاعَ مِنْ عِبَادِکَ أُولِی الشِّقَاقِ وَ النِّفَاقِ

وَ حَمَلَهَ الْأَوْزَارِ الْمُسْتَوْجِبِینَ النَّارَ فَجَاهَدَهُمْ فِیکَ صَابِراً مُحْتَسِباً مُقْبِلًا غَیْرَ مُدْبِرٍ

لَا تَأْخُذُهُ فِی اللَّهِ لَوْمَهُ لَائِمٍ حَتَّی سُفِکَ فِی طَاعَتِکَ دَمُهُ وَ اسْتُبِیحَ حَرِیمُهُ

اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ لَعْناً وَبِیلًا وَ عَذِّبْهُمْ عَذَاباً أَلِیماً

پس بگرد بجانب علی بن الحسین علیهما السلام و آن جناب در طرف پای مبارک حضرت حسین علیه السلام است پس بگو

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ فَاطِمَهَ سَیِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ

السَّلَامُ عَلَیْکَ أَیُّهَا الْمَظْلُومُ الشَّهِیدُ بِأَبِی أَنْتَ وَ أُمِّی عِشْتَ سَعِیداً وَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً شَهِیداً

پس رو کن به سوی قبور شهدا رضوان الله علیهم و بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکُمْ أَیُّهَا الذَّابُّونَ عَنْ تَوْحِیدِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَی الدَّارِ بِأَبِی أَنْتُمْ وَ أُمِّی فُزْتُمْ فَوْزاً عَظِیماً

پس برو به مشهد عباس بن علی علیهما السلام و بایست نزد ضریح شریف آن جناب و بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ أَیُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ وَ الصِّدِّیقُ الْمُوَاسِی

أَشْهَدُ أَنَّکَ آمَنْتَ بِاللَّهِ وَ نَصَرْتَ ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَ دَعَوْتَ إِلَی سَبِیلِ اللَّهِ وَ وَاسَیْتَ بِنَفْسِکَ

فَعَلَیْکَ مِنَ اللَّهِ أَفْضَلُ التَّحِیَّةِ وَ السَّلاَمِ

پس بچسبان خود را به قبر و بگو

بِأَبِی أَنْتَ وَ أُمِّی یَا نَاصِرَ دِینِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا نَاصِرَ الْحُسَیْنِ الصِّدِّیقِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا نَاصِرَ الْحُسَیْنِ الشَّهِیدِ عَلَیْکَ مِنِّی السَّلاَمُ مَا بَقِیتُ وَ بَقِیَ اللَّیْلُ وَ النَّهَارُ

پس نماز کن در نزد سر آن حضرت دو رکعت و بگو بعد از آن آنچه را که می‌گفتی در نزد سر حضرت حسین علیه السلام یعنی بخوان دعای اللَّهُمَّ إِنِّی صَلَّیْتُ الخ پس برگرد به سوی مشهد حسین علیه السلام و بمان در نزد آن حضرت آنچه خواهی مگر آنکه مستحب است آنجا را مکان بیتوته یعنی خوابگاه قرار ندهی و چون خواهی وداع کنی آن حضرت را بایست در نزد سر و گریه کن و بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا مَوْلاَیَ سَلاَمَ مُوَدِّعٍ لاَ قَالٍ وَ لاَ سَئِمٍ

فَإِنْ أَنْصَرِفْ فَلاَ عَنْ مَلاَلَةٍ وَ إِنْ أُقِمْ فَلاَ عَنْ سُوءِ ظَنٍّ بِمَا وَعَدَ اللَّهُ الصَّابِرِینَ

یَا مَوْلاَیَ لاَ جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّی لِزِیَارَتِکَ

وَ رَزَقَنِی الْعَوْدَ إِلَیْکَ وَ الْمَقَامَ (الْمُقَامَ) فِی حَرَمِکَ وَ الْکَوْنَ فِی مَشْهَدِکَ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ

پس ببوس ضریح را و جمیع بدن خود را بر آن بمال بدرستی که آن باعث امان و حرز تو است و بیرون برو از نزد آن حضرت بطوری که رویت به جانب قبر باشد و پشت بر او مکن و بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا بَابَ الْمَقَامِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا شَرِیکَ الْقُرْآنِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ الْخِصَامِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا سَفِینَةَ النَّجَاةِ السَّلاَمُ عَلَیْکُمْ یَا مَلاَئِکَةَ رَبِّیَ الْمُقِیمِینَ فِی هَذَا الْحَرَمِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ أَبَداً مَا بَقِیتُ وَ بَقِیَ اللَّیْلُ وَ النَّهَارُ

و بگو

إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَیْهِ رَاجِعُونَ وَ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ

پس برو بیرون و سید بن طاوس و محمد بن المشهدی گفته‌اند پس در وقتی که چنین کردی مثل کسی مانی که زیارت کرده خدا را در عرش

ترجمه

ای آقای من ای ابا عبد الله ای فرزند رسول خدا این بنده تو فرزند کنیز تو که به حال خواری و ذلت در حضور توست و در مقابل مقام عالی قدرت متواضع و کوچک است و به حق و حقانیتت مقر و معترف است به درگاه (کرمت) پناه آورده و به قصد زیارتت بر درگاه حرم شریفت وارد گردیده

با توجه به مقام منیع تو و با توسل بسوی خدای متعال بواسطه تو

آیا اکنون به حرم شریفت درآیم؟ ای مولای من ای ولی خدا به حرم شریفت داخل گردم؟

ای فرشتگان که گرد این حرم حلقه زده‌اید در این حرم شریف داخل شوم؟

به نام خدا و به ذات خدا و در راه خدا و بر آیین و طریقه رسول خدا

پروردگارا مرا به منزلی با خیر و برکت وارد ساز که تو بهترین منزل دهندگانی

خدا بزرگتر از آن است که‌ادراک شود و حمد و ستایش بسیار مخصوص خداست و صبح و شام خدا را تنزیه می‌کنم

ستایش مخصوص خدای فرد غنی الذات بزرگوار یکتاست که صاحب فضل و نعمت و احسان و عطوفت است

آنکه از جمله نعم و احسانش در حق من این است که زیارت آقایم حسین را بر من سهل و میسر گردانید

و از زیارتش محرومم نفرمود و از ذمه عهد ولایتش ممنوعم ننمود بلکه بر من لطف و احسان کرد

سلام بر تو ای وارث علم آدم برگزیده خدا سلام بر تو ای وارث حلم نوح امین خدا

سلام بر تو ای وارث اخلاص ابراهیم خلیل و دوست خاص خدا سلام بر تو ای وارث جلال موسی سخن گوی با خدا

سلام بر تو ای وارث عیسای روح الله

سلام بر تو ای وارث مقام جامع محمد صلی الله علیه و آله حبیب خدا

سلام بر تو ای وارث مقام علی (ع) حجت خدا

سلام بر تو ای وصی نیکوکار با تقوای کامل سلام بر تو ای کسی که خون تو و پدر بزرگوارت در راه خدا ریخته شد و خدا خونبهای شما و خونخواه و منتقم از دشمنان شماست و خدا از ظلم و جور وارد بر شما دادخواهی می‌کند

گواهی می‌دهم که تو نماز بپاداشتی و زکوة به مستحقان عطا کردی و امت را امر به معروف و نهی از منکر کردی

همه عمر و در راه خدا به حق جهاد فرمودی تا وقتی که حرمتت را نگاه نداشتند و مظلوم شهیدت کردند

سلام بر تو ای ابا عبد الله سلام بر تو ای فرزند رسول خدا (ص) سلام بر تو ای پسر سید اوصیاء پیغمبر (ص)

سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهراء سیده زنان اهل عالم سلام بر تو ای یگانه شجاع و سلحشور عالم اسلام

ای آقای من گواهی می‌دهم که شما در عالی پاک پدران و ارحام مطهر مادران نور پاک الهی بودید

و هرگز مقام توحید کامل شما آلوده به ناپاکیهای شرک و جاهلیت نگردید و غباری از رذایل صفات عصر شرک و جهالت بر دامان توحید شما ننشست

و گواهی می‌دهم که تو از اسطوانه‌های دین و پایه‌ها و ارکان مسلمانان و دژ محکم مؤمنان

و گواهی می‌دهم که شمایید امام بزرگوار و منزه و پسندیده صفات و رهبر و راهنمای خلق بسوی خدا

و گواهی می‌دهم که هر یک از امامان فرزندانت همه روح زهد و تقوی بودند و پرچم هدایت و وسیله محکم ایمان و حجت کامل خداوند بر اهل دنیا بودند

ما از جانب خدا آمده‌ایم و بسوی او باز می‌گردیم ای مولای من من دوستدار دوست شما و دشمن با دشمنان شما هستم

و نیز من به حقانیت شما ایمان دارم و به بازگشت شما از روی یقین معتقدم هر قدمی که در راه دین بردارم و هر عمل که بانجام رسانم بدوستی شما خاندان رسالت است

دلم تسلیم قلب پاک شما و کارم تابع امر مبارک شماست

ای آقای من به درگاهت خائف و ترسان از گناهان آمده‌ام و به حضرتت پناه آورده‌ام مرا پناه ده و با حال فقر و بینوایی آمده‌ام مرا بی‌نیاز گردان

ای سید من ای آقای من توئی مولای من و حجت خدا بر تمام خلق

من به پنهانو آشکار شما و ظاهر و باطن شما و اول و آخر شما ایمان آورده‌ام

گواهی می‌دهم که تو ای بزرگوار جانشین و تالی مرتبه کتاب خدا هستی و امین وحی خدا و دعوت کننده خلق با حکمت و برهان و موعظه و اندرز نیکو بسوی خدا هستی

خـدا لعنت کند امتی را که در حق شـما ظلم و سـتم کردند و امتی که تو را کشـتند و لعنت خدا بر امتی که به ظلم و قتل شـما چون شنیدند راضی و خوشنود شدند

پروردگارا من بجا آوردم نماز و رکوع و سجود برای تو خدایی که یگانه و یکتایی و شریک نداری

زیرا نماز و رکوع و سجود جز برای تو بر هیچکس روا نیست که تویی یگانه خدایی که هیچ خدایی جز تو نیست

پروردگارا بر محمـد و آل محمد درود فرست و از من بر آن ارواح پاک بهترین سـلام و تحیت برسان و از آن بزرگواران هم به من پاسخ سلامم باز گردان

پروردگارا و این دو رکعت نماز هدیه من به پیشگاه آقایم حسین بن علی علیهما السلام است

خدایا درود فرست بر محمد مصطفی و بر حسین شهید و این دو رکعت نماز را از من قبول بفرما

و پاداشی بهتر از آنچه آرزو و امیدم از لطف و کرم تو و ولی توست به من عطا فرما ای دوستدار اهل ایمان

سلام بر حسین بن علی آن شهید مظلوم آن مظلومی که کشته اشک چشمان و اسیر رنج و مصایب سخت گردید

ای خدا من گواهی می‌دهم که حضرت حسین ولی تو و فرزند ولی توست و برگزیده تو که خشم و غضبش برای حق دین تو بود

و تو در حق او کرم فرمودی و ختم‌کـارش را شـهادت قرار دادی و او را بزرگی از بزرگـان عـالم و پیشوایی از پیشوایـان الهی جهان گردانیدی

و او را از کرمـت طیب ولادت و پـاکی نژاد و میراث علم و صـفات کمـالیه پیغمـبران را به او عطـا کردی و او را حجت بر خلقت از اوصیاء رسول قرار دادی

و نیز او هم در دعوت خلق بسوی خـدا از نصیحت و خیرخواهی امت خودداری نکرد تـا آنکه جـان پاکش را در راه تو فـدا کرد تا خلق را از جهل و نادانی و حیرت و گمراهی نجات داد

و از مردم گروهی بر علیه او همـدست شدند که دنیا آنان را فریب داده و بهره آخرت را به حظ ناچیز پست دنیا فروختند و در هوای نفس هلاک شدند

و تو را و رسولت را به خشم آوردند و از آن بندگانت که اهل شقاوت و نفاق بودند

و بار گناه بسیار بدوش داشـتند و مستوجب آتش دوزخ شدند اطاعت کردند پس آن حضرت با آن مردم جهاد کرد در راه رضا و خشنودی تو با صبر و تحمل و آزمون و توجه کامل بدون رو گردانی

در حـالی که در راه خـدا از سـرزنش و ملامـت بـاک نـداشت تا آنکه خون پاکش در راه طاعتت ریخته شـد و حرمت خونش مباح گردید

پروردگارا آنها را به لعن ناگوار شدید لعنت کن و به عذاب دردناک الیم معذب گردان

سلام بر تو ای ولی خدا سلام بر تو ای فرزند رسول خدا (ص)

سلام بر تو ای فرزند خاتم پیغمبران سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهراء سیده زنان عالم

سلام بر تو ای پسر امیر المؤمنین

سلاـم بر تو ای شـهید مظلوم پـدر و مادرم فـدای تو باد که عمری به سـعادت زنـدگی کردی - و مظلوم کشـته شـدی و به مقام رفیع شهادت رسیدی

سلام بر شما ای کسانی که برای دفاع از توحید خدا قیام کردید و با دشمنان جهاد نمودید

سلام و تحیت بر شما باد در عوض صبر و تحملی که فرمودید پس نیکو عاقبت در دار آخرت شدید پدر و مادرم فدای شما که به فوز و سعادت بزرگی کامیاب گردیدید

سلام بر تو ای بنده شایسته خدا و صادق با ایمان کامل که با برادرت حسین (ع) مواسات و فداکاری کردی

گواهی می‌دهم که تو به خدا کاملا ایمان آوردی و فرزند پیغمبر خدا را یاری کردی و خلق را به راه خدا دعوت کردی و با جانت با برادر بزرگوارت یاری کردی

پس بهترین تحیت و درود خدا بر جان پاك تو باد

پدر و مادرم فدای تو باد ای ناصر دین خدا سلام بر تو ای یاری کننده حسین صدیق

سلام بر تو باد ای یاری کننده حسین شهید بر تو باد از من درود و سلام تا باقی هستم و باقی است شب و روز

سلام بر تو ای آقای من سلام وداعی که نه از روی ملال و خستگی است

که اگر از حضور حضرتت بروم نه از ملالت استو اگر اقامت کنم نه از سوء ظن به آنچه خدا صابران را وعده داده است خواهد بود

ای آقای من خدا این زیارت را آخرین عهد من به زیارتت قرار ندهد

و بر بازگشت به این درگاه و اقامت در این حرم شریف و مشهد مقدست موفقم بدارد ای پروردگار عالم این دعا را اجابت فرمای.

سلام بر تو ای درگاه و اقامتگاه سلام بر تو ای شریك قرآن سلام بر تو ای حجت بر علیه دشمنان

سلام بر تو ای کشتی نجات دوستان سلام بر شما ای فرشتگانی که در این حرم شریف اقامت گزیده‌اید

سلام ما بر تو مادامی که شب و روز در عالم است

ما از جانب خدا آمده‌ایم و بسوی او باز می‌گردیم و هیچ قدرت و نیروئی در جهان جز به قدرت خدای بلند مرتبه بزرگ نخواهد بود

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحیم

جاهِدُوا بِأَمْوالِکُمْ وَ أَنْفُسِکُمْ فی سَبیلِ اللَّهِ ذلِکُمْ خَیْرٌ لَکُمْ إِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السّلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلبیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف

مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف :دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :

الف)چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب)تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهمراه

ج)تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، انیمیشن ، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و...

د)ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه)تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و)راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز)طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و...

ح)همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط)برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی)برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی : ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵(۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳ ، شماره کارت :۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳و شماره حساب شبا : -۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-IR۹۰ ۵۳-۰۶۰۹به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان – خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج – به سندش، از امام حسین علیه السلام –: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کَرَم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بِدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

